# HZ. İSA GELECEK

**Hani Melekler, dediler ki: "Meryem, doğrusu Allah Kendinden bir kelimeyi sana müjdelemektedir. Onun adı Meryem oğlu İsa Mesih'tir. O, dünyada ve ahirette 'seçkin, onurlu, saygındır' ve (Allah'a) yakın kılınanlardandır.."**
**(Al-i İmran Suresi, 45)**

**HARUN YAHYA**

**Bu kitapta kullanılan ayetler, Ali Bulaç'ın hazırladığı "Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı" isimli mealden alınmıştır.**

**Birinci Baskı: Mart 1998**
**İkinci Baskı: Şubat 2001**
**Üçüncü Baskı: Nisan 2002**
**Dördüncü Baskı: Ekim, 2003**
**Beşinci Baskı: Aralık, 2005**
**Altıncı Baskı: Şubat 2007**

**ARAŞTIRMA**
**YAYINCILIK**

Talatpaşa Mah. Emirgazi Caddesi
İbrahim Elmas İşmerkezi
A Blok Kat 4 Okmeydanı - İstanbul
Tel: (0 212) 222 00 88

Baskı: FSF Matbaacılık, Bağlar Mevkii,
Firuzköy Cad. No: 44 Avcılar - İstanbul
Tel: (0 212) 590 89 89

**www.harunyahya.org - www.harunyahya.net**

# İÇİNDEKİLER

# OKUYUCUYA

•Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 150 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.

•Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedirler. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.

•Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.

•Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.

•Bunun yanında, sadece Allah rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.

•Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğuna şahit olacaktır.

•Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat etmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheci ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

# YAZAR ve ESERLERİ HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır. Harun Yahya'nın eserleri yaklaşık 30.000 resmin yer aldığı toplam 45.000 sayfalık bir külliyattır ve bu külliyat 57 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah'ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah'ın sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah'ın mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivelhi (Mauritus'ta kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveçce gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurtdışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme,

kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya Külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazançhedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksihaldeçokgeçkalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya Külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

# GİRİŞ

Hz. İsa, diğer tüm peygamberler gibi Allah'ın insanları doğru yola çağırmakla görevlendirdiği seçkin bir kuludur. Ancak Hz. İsa'yı diğer peygamberlerden ayıran, Rabbimiz'in takdir etmiş olduğu bazı özellikler vardır. Bunlardan en önemlisi onun halen ölmemiş, Allah Katına yükseltilmiş ve yeryüzüne tekrar geri dönecek olmasıdır.

Birçok kimsenin sandığının aksine Hz. İsa çarmıha gerilip öldürülmemiş, başka bir sebeple de ölmemiştir. Kuran'da "onu asamadıkları ve öldüremedikleri" kesin bir şekilde bildirilir ve Allah'ın onu Kendi Katına yükselttiği haber verilir. Bunların yanı sıra, Kuran'da Hz. İsa hakkında öyle bilgiler verilir ki, bunlar tarihte henüz gerçekleşmemiştir ve bu olayların gerçekleşmesi ancak Hz. İsa'nın yeryüzüne geri dönmesi ile mümkün olacaktır. Kuran'da haber verilen olayların gerçekleşeceğinden ise hiçbir kuşku yoktur.

Ayrıca Peygamber Efendimiz (sav)'in pek çok sahih (güvenilir) hadisinde de, Hz. İsa'nın Allah Katında diri olduğu, yeniden yeryüzüne döneceği, ikinci kez geldiğinde Kuran ile hükmedeceği, Hıristiyan aleminin İslam'a yönelmesine vesile olacağı ve Hz. Mehdi ile birlikte İslam ahlakını yeryüzüne hakim kılacağı haber verilmiştir. Büyük İslam alimleri de Hz.İsa'nın ölmediği ve yeniden yeryüzüne geleceği konusunda hemfikirdirler.

Buna rağmen bazı insanlar Hz. İsa'nın geçmişte "bir şekilde" öldüğünü ve bir daha yeryüzüne geri dönmeyeceğini sanmaktadır. Bu inanç, Kuran'ı ve hadisleri tam bilmemekten kaynaklanan önemli bir yanılgıdır.

Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde Hz. İsa'nın gönderileceği dönem olan "ahir zaman"da tüm yeryüzünün barış, adalet, huzur ve refahla dolacağı haber verilmiştir.

"Ahir zaman" ifadesi anlam olarak son dönem, son zaman demektir. İslam'a göre ahir zaman kavramı kıyamete yakın bir zamanda, Kuran ahlakının üstün olacağı, insanlar arasında yaygın olarak yaşanacağı bir dönemi ifade eder. İnsanların hayalinde her zaman için daha güzele, daha iyiye yönelik bir özlem bulunmaktadır. Daha güzel bir manzara, daha güzel yiyecekler, toplumsal sorunların yaşanmadığı huzurla dolu bir hayat, bolluk, güzellik…

İşte ahir zaman da tüm bu "daha iyi", "daha güzel" kavramlarını içinde barındıran bir çağı ifade eder. Ahir zaman, sıkıntının yerini bolluğun ve bereketin, adaletsizliğin yerini adaletin, ahlaksızlığın yerini güzel ahlakın, kargaşanın yerini barış ve huzurun aldığı ve tüm inanan kulların yıllardır özlemini duyduğu, İslam ahlakının yaşandığı kutlu bir dönemdir.

Bu kitapta Hz. İsa'nın ölmediğinin, Allah Katına yükseldiğinin ve ahir zamanda yeryüzüne yeniden gönderileceğinin delillerini Kuran ayetleri, hadisler ve İslam alimlerinin yorumları ışığında inceleyeceğiz. Ancak daha önce bu konuyla doğrudan ilgili bazı temel bilgileri hatırlamakta fayda var.

# YARATILIŞ GERÇEĞİ

Hiçbir denge kesinlikle tesadüfen oluşamaz. Tuğlalar tesadüfen biraraya gelerek sağa sola yıkılmayan bir bina oluşturabilirler mi? Ya da herhangi bir köprü ağırlık merkezi hesaplanmadan inşa edilirse ayakta durabilir mi? Elbette ki madde tesadüfen biraraya gelerek belli bir düzen ve denge oluşturamaz. Canlı ya da cansız, her varlığı belli bir düzen ile yaratan Allah'tır. Allah, küçücük bir yaprağı da üzerinde milyarlarca insanın rahatlıkla yaşayabileceği kadar büyük olan Dünya'yı da üstün bir yaratılış ile yaratmıştır.

Bu sayfada gördüğünüz tüm renklerin oluşumunun son aşaması beyinde gerçekleşir. Gözdeki sinir hücreleri, elektrik sinyaline dönüştürülen görüntüleri beyne iletir ve dış dünyada gördüğünüz her şey beyindeki görme merkezinde algılanır. Ancak bu noktada karşımıza şaşırtıcı bir gerçek çıkar: Beyin bir et parçasıdır ve içi karanlıktır. İçi kapkaranlık olan beynimizde cisimlerden gelen elektrik sinyalleri deşifre edilmekte ve cisimler, cisimlerin renkleri ve diğer bütün özellikleri algılar şeklinde oluşmaktadır. Bir et parçasında bu algılama işlemi nasıl olup da gerçekleşmektedir? İnsanların beynin içinde renkleriyle, şekilleriyle, sesleriyle, kokularıyla ve tatlarıyla üç boyutlu bir dünya yaşaması, Allah'ın kusursuz yaratışı sayesindedir.

**Bir saniye için etrafınızdaki renklerin bir anda yok olduğunu düşünün. Böyle bir durumda her şey birbirine karışacak, cisimleri birbirinden ayırmak imkansızlaşacaktır. Örneğin kahverengi bir masanın üzerinde duran turuncu bir portakalı, kırmızı çilekleri görmek mümkün olmayacaktır; çünkü ne portakal turuncu olacaktır, ne masa kahverengi, ne de çilekler kırmızı. Allah insanın olaylar ve mekanlar, kişiler ve nesneler arasında sağlıklı bir bağlantı kurması için bir vesile olarak renkleri yaratmıştır.**

Yusufçuğun vücudu, metalle kaplanmış izlenimi veren halkalı bir yapıya sahiptir. Gövdenin üzerinde çaprazlama yerleşmiş iki çift kanat bulunur. Bu sayede yusufçuk çok iyi bir manevra yeteneğine sahiptir. Uçuşu hangi hızda ve hangi yönde olursa olsun, aniden durup ters yönde uçabilir veya havada sabit durabilir. Bu durumda iken olduğu yerde kıvrak bir dönüş yaparak avına yönelebilir. Çok kısa bir zamanda, böcekler için şaşırtıcı sayılabilecek bir hıza; saatte 40 km'ye ulaşır. Olimpiyatlarda 100 m. koşan atletlerin hızı saatte 39 km kadardır. Böyle üstün özelliklere sahip bir canlının zaman içinde, tesadüfen oluşmasının mümkün olmayacağı çok açıktır. Yusufçuk tüm özellikleriyle birlikte Allah tarafından bir anda yaratılmıştır.

Herhangi bir sebeple kana karışan bir madde, hücre zarına geldiği zaman hemen hücrenin içine giremez. Bu işle görevli proteinler tarafından büyüklüğüne, kimyasal özelliklerine, faydalı veya zararlı oluşuna göre farklı şekillerde karşılanır. Gözle görülmeyen moleküllerin kendi kendilerine iş bölümü yapıp hücreye faydalı molekülleri tanımaları, onları hücre içine almak için taşıma görevi edinmeleri ya da tesadüf eseri bu sorumluluklarını eksiksiz olarak yerine getirmeleri elbette ki mümkün değildir. Akıl ve vicdan sahibi herkes, tüm bu detaylarda herşeyi yoktan var eden Yüce Allah'ın sonsuz gücünün delillerini görebilecektir.

Yaprakların güneş ışığından daha fazla faydalanabilmeleri için dik durmaları gerekir, bunun için yapraklar belli bir kıvrıma sahiptirler. Ayrıca yapılarında bulunan "midrib" adı verilen ana damar da bu işle görevlidir. Bu damar, yaprağın ortasından geçerek onu bitkiye bağlar, midribden çıkarak yaprağın yüzeyine yayılan başka damarlar da vardır. Peki, yeryüzünde sayılamayacak çoklukta bulunan yapraklardan her biri ince bir hesap isteyen bir eğime ve düz durmaları için gerekli olan damar sistemine nasıl sahip olmuşlardır? Yaprakların damar sistemini de, uç kısımlarındaki kıvrımı da yaratan Allah'tır.

**O, gökleri dayanak olmaksızın yaratmıştır, bunu görmektesiniz. Arzda da, sizi sarsıntıya uğratır diye sarsılmaz dağlar bıraktı ve orada her canlıdan türetip yayıverdi. Biz gökten su indirdik, böylelikle orada her güzel olan çiftten bir bitki bitirdik. Bu, Allah'ın yaratmasıdır. Şu halde, O'nun dışında olanların yarattıklarını Bana gösterin. Hayır, zulmedenler, açıkça bir sapıklık içindedirler. (Lokman Suresi, 10-22)**

Bazı köpek türlerinin koku duyarlılığı insanlardakinin bir milyon katıdır. İnsan burnunda toplam 5 cm2 olan koku bölgesinin büyüklüğü, köpeklerde 150 cm2'ye kadar çıkmaktadır. Köpeklerin burunlarındaki koku hücrelerinin sayısı da insandan fazladır. Örneğin bir tilki teriyerinde 147 milyon, bir Alman çoban köpeğinde 225 milyon koku alıcı hücre bulunur. Araştırmacılar Allah'ın mükemmel bir yapıda yarattığı köpeğin burnunda ve beynindeki kompleks koku analizini inceleyerek yeni cihazlar geliştirmektedirler.

**O, biri diğeriyle 'tam bir uyum' (mutabakat) içinde yedi gök yaratmış olandır. Rahman (olan Allah)ın yaratmasında hiçbir 'çelişki ve uygunsuzluk' (tefavüt) göremezsin. İşte gözü(nü) çevirip-gezdir; Herhangi bir çatlaklık (bozukluk ve çarpıklık) görüyor musun? Sonra gözünü iki kere daha çevirip-gezdir; o göz (uyumsuzluk bulmaktan) umudunu kesmiş bir halde bitkin olarak sana dönecektir. (Mülk Suresi, 3-4)**

Yunuslar için nefes almak insanlarda veya diğer kara memelilerinde olduğu gibi bir refleks değildir, iradeli bir harekettir. Yani biz nasıl yürümeye karar veriyorsak, yunuslar da nefes almaya karar verir ve su yüzüne çıkarlar. Bu, hayvanın suda uyurken boğularak ölmemesi için alınmış bir tedbirdir. Yunus, uykusu sırasında beyninin sağ ve sol yarım kürelerini yaklaşık on beş dakika arayla nöbetleşe kullanır. Bir yarım küre uyurken, diğer yarım küre yüzeye çıkarak hayvanın nefes almasını kontrol eder. Bu hikmetli özelliğin Yaratıcısı herşeyin Hakimi olan Allah'tır.

Büyüme hormonu bütün vücut hücreleri üzerinde etkilidir. Eğer bazı hücreler büyüme hormonuna itaat ederken, bazı hücreler bu hormona isyan etselerdi sonuç felaket olurdu. Örneğin kalp hücreleri büyüme hormonunun emrettiği şekilde büyürken, göğüs kafesi hücreleri çoğalmayı ve büyümeyi reddetselerdi büyüyen kalp küçük kalan göğüs kafesi içinde sıkışır ve sonuç insan için ölüm olurdu. Ya da burun kemiği büyürken burun derisi büyümesini durdursaydı, burun kemiği burun derisini yırtarak dışarı çıkardı. Vücuttaki herşey uyumlu bir şekilde büyür. Bu mükemmel uyum Allah'ın her hücreye teker teker büyüme hormonuna itaat etmelerini ilham etmesi sonucunda sağlanır.

Proteinleri oluşturan amino asitler 20 farklı türdedirler ve yalnızca belirli bir sıra ile dizilirlerse proteinleri oluşturabilirler. Bu belirli dizilimin tesadüf sonucu ortaya çıkma ihtimali ise "sıfır"dır.

Bir proteinin tesadüfen oluşma ihtimali 10 üzeri 950'de 1 ihtimal yani imkansız iken bu kedi gibi son derece keskin gözlere, muhteşem bir koku duyusuna ve daha birçok muhteşem özelliğe sahip bir canlının tesadüfen oluşması elbette ki mümkün değildir. Bütün canlıları yaratan sonsuz ilim sahibi Rabbimiz Allah'tır.

Güneş ışınlarının yeryüzüne ulaşabilmesi için atmosferden geçecek özelliklere sahip olması zorunludur. Aynı şekilde atmosferin de bu ışınları geçirecek bir yapıya sahip olması gereklidir. Atmosferin ışınları geçirme özelliği sayesinde Güneş'ten gelen ışınlar yeryüzüne rahatlıkla ulaşır ve canlılar yaşamlarını sürdürür. Atmosfer Allah'ın tüm canlılar üzerindeki şefkatinin bir tecellisi olarak sadece canlı yaşamı için gerekli olan görülebilir ve yakın kızılötesi ışınları geçirirken, yaşam için öldürücü olan diğer ışınların geçişini kesin bir biçimde engeller.

Allah yarattığı her canlıda bize sonsuz şefkatinin delillerini gösterir. Örneğin pandanın elinde, insan elinde olduğu gibi, dört parmaktan ayrı duran ve böylece cisimleri tutmayı kolaylaştıran ayrı bir baş parmak yoktur. Hayvanın beş parmağı da yanyana uzanır. Ama bu beş paralel parmağının dışında, bileğinden çıkan bir kemik çıkıntısı daha bulunmaktadır. Yapılan araştırmalar pandanın baş parmağının, son

derece fayda sağlayan bir organ olduğunu göstermiştir. Panda, bu parmağı sayesinde bambu kabuklarını rahatlıkla soyabilmektedir.

Karpuzların süngersi hücreleri çok yüksek miktarda su tutma kapasitesine sahiptir. Bu yüzden karpuzların çok büyük bir bölümü sudan oluşur. Ne var ki bu su, karpuzun herhangi bir yerinde toplanmaz, her tarafa eşit olacak şekilde dağılmıştır. Yer çekimi göz önüne alındığında, olması gereken, bu suyun karpuzun alt kısmında bir yerlerde toplanması, üstte ise etsi ve kuru bir yapının kalmasıdır. Oysa karpuzların hiçbirinde böyle bir şey olmaz. Su her zaman karpuzun içine eşit dağılır, üstelik şekeri, tadı ve kokusu da eşit olacak şekilde bu dağılım gerçekleşir. Bu, yaratılışın apaçık delillerinden biridir.

**Uçuş mükemmel bir hareket şeklidir. Koşma ve yüzmeyle kıyaslandığında, uçuş sırasında ulaşılan hız çok daha yüksektir. Örneğin en hızlı koşan canlılardan olan çitanın hızı saatte 80 km'dir. En hızlı yüzen balığın (sailfish) ulaştığı en üst hız 10 km iken, bir şahinin hızı, kanatları kapalı dalış uçuşlarında saatte 300 km'ye ulaşabilir. Ayrıca, alınan mesafeye göre harcanan enerji de koşmadan çok daha düşük ya da yüzmeden çok az yüksektir. Allah kuşları en az enerjiyle en fazla mesafeyi katetme konusunda benzersiz özelliklere sahip olarak yaratmıştır.**

**Güneş de, kendisi için (tespit edilmiş) olan bir müstakarra doğru akıp gitmektedir. Bu, üstün ve güçlü olan, bilen (Allah)ın takdiridir. Ay'a gelince, Biz onun için de birtakım uğrak yerleri takdir ettik; sonunda o, eski bir hurma dalı gibi döndü (döner). Ne Güneş'in Ay'a erişip-yetişmesi gerekir, ne de gecenin gündüzün önüne geçmesi. Her biri bir yörüngede yüzüp gitmektedirler. (Yasin Suresi, 38-40)**

Beyin, ışık gibi sese de kapalıdır, ses geçirmez. Dolayısıyla dışarısı ne kadar gürültülü de olsa beynin içi tamamen sessizdir. Buna rağmen en net sesler beyinde algılanır. Ses geçirmeyen beyninizde bir orkestranın senfonilerini dinlersiniz, kalabalık bir ortamın tüm gürültüsünü duyarsınız. Ama o anda hassas bir cihazla beyninizin içindeki ses düzeyi ölçülse, burada keskin bir sessizliğin hakim olduğu görülecektir. Net bir ses elde etmek için onlarca yıldır çabalar sürdürülmektedir. Ancak, tüm teknolojiye, bu teknolojide çalışan binlerce mühendise ve uzmana rağmen Allah'ın kulakta yarattığı netlik ve kalitede bir sese ulaşılamamıştır.

Örümceklerin büyük bir ustalıkla ördükleri ağlardaki sanat bize Allah'ın hayvanlar üzerindeki hakimiyetini ve üstün yaratmasını hatırlatır.

Allah'ın Munis sanatının tecelli ettiği bu kuş da evrendeki herşey gibi Allah'a teslim olmuştur.

(Munis kelimesi; cana yakın, sevimli, dost, ehlileşmiş, itaatkar anlamlarına gelir.)

Vatoz balıkları herhangi bir tehlikeyle karşı karşıya kaldıklarında, kuyruklarındaki zehirli iğneyi batırarak kendilerini savunurlar. Çoğu zaman yalnızca gözleri ve kuyrukları görülecek şekilde, deniz dibinde gömülü olarak yaşarlar. En alttaki resimde görülen fosil, vatoz balıklarının evrim geçirmediğini gösteren bir delildir. 50 milyon yıl önceki vatoz balıkları, günümüzdekilerden farksızdır.

50 milyon yıllık vatoz fosili

Resimde görülen çam yaprağı fosili 15 milyon yaşındadır. 15 milyon yıl önceki çam yapraklarıyla günümüzdeki çam yaprakları tamamen aynıdır. Aradan geçen milyonlarca yıla rağmen, çam yapraklarında bir değişiklik olmaması, evrimin hiçbir zaman yaşanmadığını bir kez daha ispatlamaktadır.

15 milyon yıllık çam yaprağı fosili

Yaklaşık 300 milyon yıllık deniz kestanesi fosili, bu canlıların kompleks yapılarıyla yüz milyonlarca yıldır var olduklarını göstermektedir. Bu zaman zarfında yapılarında bir değişiklik olmamış, herhangi bir ara aşamadan geçmemişlerdir. Var olduğunu iddia ettikleri evrim sürecinin hiçbir zaman yaşanmadığının ispatı olan bu fosiller karşısında Darwinistler çaresizdirler.

300 milyon yıllık deniz kestanesi fosili

Tavşan, Allah’ın çok sevimli yarattığı canlılardandır. Günümüzde yaşayan tavşanlarla aynı özelliklere sahip, bundan 30 milyon yıl önce yaşamış olan bu tavşan da evrim teorisini yalanlamaktadır. Fosil bulguları tavşanların hep tavşan olarak var olduklarını göstermektedir.

30 milyon yıllık tavşan fosili

# DİN ALLAH KATINDA İSLAM'DIR

Tarih boyunca çeşitli kavimlere peygamberler gönderilmiştir. Allah'ın elçileri, gönderildikleri kavimleri doğru yola davet etmişler ve onlara hak dini tebliğ etmişlerdir. Bazı insanlar ise, geçmişte elçilerle beraber birbirinden farklı birçok dinin gönderildiğini düşünmektedirler. Oysa bu son derece yanlış bir düşüncedir. Çünkü Allah'ın farklı dönemlerde farklı kavimlere gönderdiği din aslında tektir. Örneğin Hz. İsa'ya vahyedilen dinle, ondan önceki dinin bazı yasakları kaldırılmıştır. Ama temelde Allah'ın gönderdiği dinler arasında çok büyük farklılıklar yoktur. Geçmiş peygamberlere gönderilen de, Hz. Musa'ya, Hz. İsa'ya vahyedilen de ve son peygamber olan Hz. Muhammed (sav)'e indirilen de Allah Katında hak olan tek dindir. Bu gerçeği haber veren ayetlerde şöyle buyrulmaktadır:

**De ki: "Biz Allah'a, bize indirilene, İbrahim, İsmail, İshak, Yakup ve torunlarına indirilene, Musa'ya, İsa'ya ve peygamberlere Rablerinden verilenlere iman ettik. Onlardan hiçbiri arasında ayrılık gözetmeyiz. Ve biz O'na teslim olmuşlarız." Kim İslam'dan başka bir din ararsa asla ondan kabul edilmez. O, ahirette de kayba uğrayanlardandır. (Al-i İmran Suresi, 84-85)**

Ayette bildirildiği gibi Allah'ın insanlara gönderdiği hak din İslam'dır. Kuran ayetlerinde bildirildiği gibi, tüm peygamberler ortak bir dini kavimlerine tebliğ etmişlerdir. Bir başka ayette ise "... size din olarak İslam'ı seçip-beğendim..." (Maide Suresi, 3) buyrulmaktadır. Allah Kendi Katında seçip beğendiği bu dini zaman içinde tüm kavimlere göndermiş ve elçileri aracılığıyla tüm insanları uyarmıştır. Hak dinin tebliğ edildiği her insan, Allah'ın elçileri aracılığıyla davet ettiği bu dine uymakla yükümlü tutulmuştur. Ancak kendilerine hak dini tebliğ eden elçiler geldiğinde bazı kavimler onlara uymuş, bazıları ise inkar etmişlerdir. Bir kısmı da peygamberin ölümünden bir süre sonra dejenerasyon yaşamış ve hak dini terk ederek birtakım sapkın inançlara yönelmişlerdir. Bu gerçek Kuran'da şöyle haber verilmektedir:

**Hiç şüphesiz din, Allah Katında İslam'dır. Kitap verilenler, ancak kendilerine ilim geldikten sonra, aralarındaki "kıskançlık ve hakka başkaldırma" (bağy) yüzünden ayrılığa düştüler. Kim Allah'ın ayetlerini inkar ederse, (bilsin ki) gerçekten Allah, hesabı pek çabuk görendir. (Al-i İmran Suresi, 19)**

Hak dinden kopup uzaklaştığı bildirilen kavimlerden biri de bazı İsrailoğulları'dır. Allah, İsrailoğulları'na birçok peygamber göndermiş ve peygamberleri onlara hak dini tebliğ etmiştir. Ancak içlerinden bazıları her seferinde peygambere baş kaldırmış veya peygamberin vefatının ardından hak dini bozup, sapkın bir inanca dönüştürmüşlerdir. Hatta Kuran'da Hz. Musa henüz hayattayken, aralarından kısa bir süreliğine ayrıldığında dahi, İsrailoğulları'nın bir kısmının putlara tapmaya yöneldikleri haber verilmiştir. (Taha Suresi, 83-94) Hz. Musa'nın ardından da hak dinden uzaklaşıp sapkın bir yola giren İsrailoğulları'nı uyarıp korkutması için Allah, çeşitli peygamberler göndermiştir. Bunlardan birisi de Hz. İsa'dır.

Hz. İsa, yaşamı boyunca İsrailoğulları'nı ve içinde bulunduğu toplumu, Allah'ın indirdiği dinin aslını yaşamaya ve samimi birer kul olmaya çağırmıştır. Onlara, tahrif edilmiş olan Tevrat'ın gerçek hükümlerini doğrulayan İncil'i öğretmiştir. Hak dini elleriyle yazıp bozmuş bazı hahamların, kalıplaşmış ve tekdüzeleşmiş batıl öğretilerini eleştirmiştir. Bazılarının çıkar elde etmek için dine dahil ettikleri yanlış kuralları ortadan kaldırmıştır. Tüm insanları Allah'ın birliğine, samimiyete ve güzel ahlakı yaşamaya çağırmıştır. Bu gerçeği Allah bize Kuran'da şöyle bildirmektedir:

**Benden önceki Tevrat'ı doğrulamak ve size haram kılınan bazı şeyleri helal kılmak üzere size Rabbinizden bir ayetle geldim. Artık Allah'tan korkup bana itaat edin. (Al-i İmran Suresi, 50)**

Ancak Hz. İsa'nın dünyadan ayrılmasından bir müddet sonra, bu kez onu kabul eden İsevilerin bir kısmı dinlerini bozmaya başlamış ve putperest birtakım inançlardan etkilenerek gerçek İncil'de yer almadığı halde, "teslis" (Baba, oğul ve kutsal ruh) (Allah'ı tenzih ederiz) sapkınlığını ortaya atmış, "Hıristiyanlık" adı altında, bambaşka bir din yaşamaya başlamışlardır. Her ne kadar içinde hak dinin korunmuş bazı inanç ve uygulamaları bulunsa da, Hz. İsa'ya vahyedilmiş olan din, kendisinin ardından bazı kimseler tarafından tahrif edilmiştir. Bugün elimize ulaşabilen İnciller ise, Hz. İsa'dan çok uzun seneler sonra kimliği belirsiz kişiler tarafından yazılmış ve sonraki dönemlerde yaşamış olan tarihçiler tarafından toparlanmıştır. Dolayısıyla Hıristiyanlık, Allah'ın Hz. İsa'ya indirdiği hak dinden büyük ölçüde uzaklaşmıştır.

Allah, Hz. İsa'nın ardından hak dini yeniden tüm dünyaya tebliğ etmesi için, başka bir kavim içinden bir peygamber göndermiş ve ona kıyamete kadar hiçbir şekilde bozulmayacağını vaat ettiği hak kitabı indirmiştir. Allah'ın insanlar için seçip beğendiği dini yeryüzüne tebliğ etmek için gönderdiği bu son peygamber Hz. Muhammed (sav), ona vahyettiği kitap ise Kuran'dır. Kuran tüm insanlığa gönderilmiş, doğudan batıya, kuzeyden güneye tüm ülkelerdeki insanların sorumlu olduğu ve hesap günü sorguya çekilecekleri kitaptır. Özellikle günümüzde gelişen teknoloji ile tüm dünya ülkeleri birleşmiş ve bir anlamda tek kavim halini almışlardır. Bu yüzden bugün dünya üzerinde Kuran'ın varlığından haberdar olmayan, onunla bildirilen İslam'ı tanımayan insan yok

gibidir. Ancak tüm bunlara rağmen insanların yalnızca belli bir kısmı Kuran'a iman etmektedir.

İşte Hristiyanların içinde bulunduğu bu çelişkili durumun düzeltilmesi için, Hz. İsa'nın dünyaya bir kez daha gelmesi ve insanları hak kitap olan Kuran'a çağırması Kuran-ı Kerim'de işaret edilen, hadislerde detaylı olarak bildirilen bir müjdedir. Hz. İsa, ilerleyen bölümlerde de görüleceği gibi, Allah Katına ölmeden yükseltilmiştir. Ve bir zaman sonra tekrar gelerek, hadislerde tarif edildiği gibi Hz. Mehdi'yle birlikte, İslam ahlakını yeryüzüne hakim edecektir. Tüm Hıristiyan ve Müslüman alemi, yüzyıllardır bu kutlu misafiri engüzel şekilde karşılamak ve onun üstün ahlakına layık olabilmek için hazırlık yapmaktadır.

# ZORLUK İÇİNDE OLAN KAVİMLERİN "KURTARICI" İSTEMELERİ

**Size ne oluyor ki, Allah yolunda ve: "Rabbimiz, bizi halkı zalim olan bu ülkeden çıkar, bize Katından bir veli (koruyucu sahib) gönder, bize Katından bir yardım eden yolla" diyen erkekler, kadınlar ve çocuklardan zayıf bırakılmışlar adına mücadele etmiyorsunuz? (Nisa Suresi, 75)**

Kuran'da bildirilen kıssalarda, Allah'ın elçi gönderdiği bölgelerde, elçinin gelişinden önce toplumsal ve ahlaki açıdan büyük bir çöküntü yaşandığı anlatılmaktadır. Elçinin gelişiyle birlikte ise, ona itaat edip uyan insanlar din ahlakını yaşamanın getirdiği bolluk, bereket ve huzuru yaşarlarken, elçiden sonraki dönemlerde insanların bir kısmı gittikçe din ahlakından uzaklaşarak inkara yönelmişlerdir. Allah'tan başka ilahlar edinerek kendilerine zulmetmişlerdir.

Allah, Meryem Suresi'nde elçilerin Allah'a olan bağlılıklarını, samimiyetlerini ve ihlaslarını örnek gösterdikten sonra, onlardan sonra gelen bazı toplulukların bu inançlarını tamamen kaybettiklerini haber verir. Bu insanlar şehvetlerine kapılmış ve ahlaki esaslara olan duyarlılıklarını kaybetmişlerdir. Bu kişilerle ilgili olarak ayetlerde şöyle buyrulmaktadır:

**İşte bunlar; kendilerine Allah'ın nimet verdiği peygamberlerdendir; Adem'in soyundan, Nuh ile birlikte taşıdıklarımız (insan nesillerin)den, İbrahim ve İsrail (Yakup)un soyundan, doğru yola eriştirdiklerimizden ve seçtiklerimizdendirler. Onlara Rahman (olan Allah')ın ayetleri okunduğunda, ağlayarak secdeye kapanırlar. Sonra onların arkasından öyle nesiller türedi ki, namaz (kılma duyarlılığın)ı kaybettiler ve şehvetlerine kapılıp-uydular. Böylece bunlar azgınlıklarının cezasıyla karşılaşacaklardır. (Meryem Suresi, 58-59)**

Allah Kendi dininden uzaklaşan, neden yaratıldıklarını, kendilerini Yaratan'a karşı olan sorumluluklarını hiç düşünmeyen bu insanları çeşitli felaketlerle uyarmıştır. Bu yaptıklarının karşılığı olarak onlara olan nimetini değiştirmiş, "Kim de Benim zikrimden yüz çevirirse, artık onun için sıkıntılı bir geçim vardır..." (Taha Suresi, 124) ayeti gereği sıkıntılı ve zorlu bir hayat vermiştir.

Allah "sıkıntılı geçim"i, imanlarından sonra küfre sapan bu halklara çok farklı şekillerde yaşatmıştır. Mallarda ve ürünlerde yaşanan bir kıtlık, bereketsizlik, ahlaki dejenerasyon ve çöküntünün getirdiği manevi sıkıntı, siyasi istikrarsızlıktan doğan ekonomik ve toplumsal sorunlar bunlardan sadece birkaçıdır.

Bu toplumlar din ahlakına uygun olmayan sistemler yüzünden de, türlü baskı ve eziyetlere maruz kalmışlardır. Kuran'da bu tür adaletsiz zulüm sistemine örnek verilen dönemlerden biri Firavun dönemidir. Firavun çok ihtişamlı bir zenginlik ve bolluk içinde yaşarken, halkına çok büyük eziyetler yapmış, bozgunculuk çıkarmıştır. Bu durum bir ayette şöyle haber verilir:

**Gerçek şu ki, Firavun yeryüzünde (Mısır'da) büyüklenmiş ve oranın halkını birtakım fırkalara ayırıp bölmüştü; onlardan bir bölümünü güçten düşürüyor, erkek çocuklarını boğazlayıp kadınlarını diri bırakıyordu. Çünkü o, bozgunculardandı. (Kasas Suresi, 4)**

Ekonomik ve toplumsal sorunların yaşandığı, adaletsiz bir yönetimin hakim olduğu bu tip dönemlerde, insanlar her zaman için bir kurtarıcının ihtiyacını duyarlar. Bu kurtarıcı, içinde yaşadıkları mevcut sistemin olumsuz yönlerini düzeltecek, adaleti, barışı, güvenliği sağlayacak ve kendilerini doğru yola çıkaracaktır.

İsrailoğulları da Hz. Musa'dan sonra aynı zorluklarla, zalim yöneticilerle karşı karşıya kalmış, çok büyük zulümler görmüşlerdir. Yurtlarından çıkarılmış, evlerinden sürülmüş ve içinde bulundukları bu durumdan kendilerini ne şirk koştukları ilahlarının ne mallarının ne de atalarının kurtaramayacaklarını anlamışlardır. Bunun sonucunda da Allah'tan bu zalim yönetime karşı mücadele etmek için bir yönetici istemişlerdir.

## "Allah'ın Kanununda Kesinlikle Bir Değişiklik Bulamazsın"

Kuran'da tarif edilen geçmiş kavimlere ait kıssalarda dikkat çeken hususlardan biri de, her kavmin başına gelenlerin birbirine büyük ölçüde benzer olduğudur. İnsanların yaşayışları, içinde bulundukları durum, uyarıcı olarak elçilerin gönderilmesi ve sonunda da bazılarının helak olması benzer şekilde gelişmiştir.

Günümüz toplumlarında da çok hızlı bir bozulma, yozlaşma ve dejenerasyon yaşanmaktadır. Fakirlik, sefalet, zulüm ortamı içindeki insanlar, güzel ahlakın yaşandığı, huzurlu bir hayatın özlemi içindedirler. Mevcut sistemin, ancak bu ahlakla bütünleştiği zaman adalet sağlayabileceği, bozuklukların ancak bu ahlaka sahip kişiler tarafından düzeltilebileceği artık açıkça gözükmektedir.

Nitekim Allah önceki kavimlere de, aynı sosyal çöküntü sonrasında kurtarıcılar göndermiş ve sıkıntının ardından çok büyük bir bolluk, bereket ve zenginlik vermiştir. Allah korkup sakınan toplumlara bolluk ve bereket vereceğine bir ayetinde şöyle işaret etmektedir:

**Eğer o ülkeler halkı inansalardı ve korkup-sakınsalardı, gerçekten üzerlerine hem gökten, hem yerden (sayısız) bolluklar (bereketler) açardık; ancak onlar yalanladılar, Biz de onları kazanageldikleri nedeniyle yakalayıverdik. (Araf Suresi, 96)**

Ayetlerde haber verildiği gibi, barışın, huzurun, bolluğun ve bereketin tek yolu, İslam ahlakının yaşanmasıdır. Bu, geçmiş kavimlerde bu şekilde olmuştur, bundan sonraki kavimlerde de bu şekilde olacaktır. İslam ahlakının olmadığı yerde, adaletin, güvenliğin, istikrarın gerçek anlamda hakim olması imkansızdır. Bu, Allah'ın bir kanunudur. Allah'ın kanunlarında hiçbir değişiklik olmadığı ise Kuran'da şöyle haber verilir:

**"... Ancak onlara uyarıcı-korkutucu geldiğinde, nefretlerinden başkasını arttırmadı. (Hem de) Yeryüzünde büyüklük taslayarak ve kötülüğü tasarlayıp düzenleyerek. Oysa hileli düzen, kendi sahibinden başkasını sarıp-kuşatmaz. Artık onlar öncekilerin kanunundan başkasını mı gözlemektedirler? Sen, Allah'ın kanununda kesinlikle bir değişiklik bulamazsın ve sen, Allah'ın kanununda kesinlikle bir dönüşüm de bulamazsın." (Fatır Suresi, 42-43)**

## Kuran'a Göre İslam Ahlakının Yaşanması

Önceki bölümde ifade ettiğimiz gibi Kuran ayetlerinde, geçmiş kavimlerde yaşanan dejenerasyon, sapkınlık ve ahlaki çöküş sonrası Allah'ın o kavme bir 'kurtarıcı' gönderdiği haber verilmektedir. Bu kurtarıcı, insanları, Allah'a şirk koşmadan iman etmeye ve korkup sakınmaya yöneltir. Kavimlerin inkarda direnmesi üzerine, bu kez de onları azapla uyarır. Bu uyarıp korkutma olmadan Allah hiçbir kavmi yıkıma uğratmayacağını Kuran'da şöyle haber vermektedir:

**Kendisi için bir uyarıcı olmaksızın, Biz hiçbir ülkeyi yıkıma uğratmış değiliz. (Onlara) Hatırlatma (yapılmıştır); Biz zulmedici değiliz. (Şuara Suresi, 208-209)**

İçinde bulunduğumuz dönem, her türlü yozlaşmanın hakim olduğu maddi ve manevi bozulmanın arttığı, sapkınlığın yaşandığı, siyasi ve ekonomik açıdan büyük bir istikrarsızlığın hüküm sürdüğü, zenginle fakir arasında çok büyük uçurumların açıldığı bir dönemdir. Tüm bu olaylar, çok yakın gelecekte önemli gelişmelerin yaşanacağına işaret etmektedir. Allah'ın izniyle tüm bu sıkıntıların ardından, Allah insanlara bir kurtuluş yolu gösterecek ve İslam ahlakı tüm dünyada mutlaka yaşanacak, hak din diğer batıl dinlere üstün gelecektir.

Allah Tevbe Suresi'nde inanan kullarını bu gerçekle şöyle müjdelemektedir:

**Ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndürmek istiyorlar. Oysa kafirler istemese de Allah, Kendi nurunu tamamlamaktan başkasını istemiyor. Müşrikler istemese de O dini (İslam'ı) bütün dinlere üstün kılmak için elçisini hidayet ve hak dinle gönderen O'dur. (Tevbe Suresi, 32-33)**

Allah Nur Suresi'nde de, şirk koşmadan, katıksız bir biçimde Kendisi'ne kulluk eden ve "salih amel" işleyen (O'nun hükümlerini koruyan, yolunda çaba harcayan) müminlerin, kendilerinden öncekiler gibi yeryüzünde güç ve iktidar sahibi olacağını şöyle haber vermektedir:

**Allah içinizden iman edenlere ve salih amelde bulunanlara vaad etmiştir: Hiç şüphesiz onlardan öncekileri nasıl 'güç ve iktidar sahibi' kıldıysa, onları da yeryüzünde 'güç ve iktidar sahibi' kılacak, kendileri için seçip beğendiği dinlerini kendilerine yerleşik kılıp sağlamlaştıracak ve onları korkularından sonra güvenliğe çevirecektir. Onlar, yalnızca Bana ibadet ederler ve Bana hiçbir şeyi ortak koşmazlar. Kim bundan sonra inkar ederse, işte onlar fasıktır. (Nur Suresi, 55)**

Burada önemli bir nokta vardır: Yukarıdaki ayette yeryüzünde din ahlakının yayılmasının şartı bildirilmektedir; şirk koşmadan yalnızca Allah'a kulluk eden ve O'nun yolunda salih amelde bulunan müminlerin varlığı…

Buraya kadar anlatılan konulardan çıkan sonuç şudur: Allah her dönemde zulme karşı yardım isteyen kullarına icabet etmiştir. Geçmişte olduğu gibi, günümüzdeki -ve gelecekteki insanları- dinsizliğin zulmünden kurtarıp, onlara İslam ahlakını yaşamanın güzelliklerinin sunulacağı bir ortam yaşanacaktır.

Özellikle İslam aleminin içine düştüğü sıkıntılardan kurtulması da Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde bildirdiği üzere pek yakındır. Elbette bunun için Allah'ın her dönemde olduğu gibi, bir kurtarıcı göndereceği umulmaktadır. İşte içinde bulunduğumuz dönemde insanları "karanlıklardan nura" çıkaracak olan bu kurtarıcı, İslam ahlakıdır. Bu üstün ahlakın yaşanmasına vesile olacak olan Hz. İsa ve Hz. Mehdi de, Allah'ı inkar eden fikir sistemlerini fikren mağlup edecek ve çarpık din anlayışlarını geçersiz kılacaklardır.

Kısacası Allah her kavme yardım ettiği gibi, bundan sonra da yeryüzündeki insanlara yardım edecektir. Allah ihlasla ve samimiyetle Kendisi'ne yönelen kullarına bunu vaat etmiştir. Ayetlerde şöyle buyrulmaktadır:

**Onlar, yalnızca; "Rabbimiz Allah'tır" demelerinden dolayı, haksız yere yurtlarından sürgün edilip çıkarıldılar. Eğer Allah'ın, insanların kimini kimiyle defetmesi (yenilgiye uğratması) olmasaydı, manastırlar, kiliseler, havralar ve içinde Allah'ın isminin çokça anıldığı mescidler, muhakkak yıkılır giderdi. Allah Kendi (dini)ne yardım edenlere kesin olarak yardım eder. Şüphesiz Allah, güçlü olandır, Aziz olandır.**

**Onlar ki, yeryüzünde kendilerini yerleştirir, iktidar sahibi kılarsak, dosdoğru namazı kılarlar, zekatı verirler, ma'rufu emrederler, münkerden sakındırırlar. Bütün işlerin sonu Allah'a aittir. (Hac Suresi, 40-41)**

# KURAN'DA MERYEM OĞLU İSA MESİH

Kitabın bu bölümündeki amaç, Hz. İsa'nın geçmişteki hayatına ve yeniden yeryüzüne döneceğine ilişkin tüm detayları, en güvenilir kaynaktan aktarmaktır. Bu kaynak, elbetteki hiçbir bozulmaya ve değişmeye uğramamış olan ve Allah'ın "...O'nun sözlerini değiştirebilecek yoktur..." (Enam Suresi, 115) şeklinde ifade ettiği Kuran ve sahih hadislerdir. Doğumundan Allah Katına yükselişine, yeryüzüne tekrar dönüşünden gerçek ölümüne kadar Hz. İsa'nın hayatının pek çok aşaması Kuran'da açıklanmıştır.

Hz. İsa bundan yaklaşık 2000 yıl önce yaşamış, Allah'ın dünyada ve ahirette seçkin kıldığı bir elçisidir. Ona vahyedilen hak din bugün ismen yeryüzünde bulunsa da, gerçekte birçok bozulmaya uğramış ve aslından saptırılmıştır. Allah'tan vahiy yoluyla aldığı hak kitap da aynı şekilde aslından uzaklaştırılmıştır. Hıristiyan kaynakları çeşitli bozulmalara uğramış ve tahrif edilmiştir. Dolayısıyla bugün Hz. İsa ile ilgili gerçek bilgileri bu kaynaklardan temin etmemiz mümkün değildir.

Hz. İsa hakkında doğruluğu kesin bilgiye ulaşabileceğimiz yegane kaynak, Allah'ın kıyamete kadar koruyacağını vaat ettiği Kuran ve hadis-i şeriflerdir. Kuran'da, Hz. İsa'nın doğumu, hayatı, hayatı süresince karşılaştığı olaylardan örnekler, çevresindeki insanların durumu ve daha birçok konudan bahsedilmiştir. Hatta Hz. İsa'nın dünyaya gelişinden önce annesi Hz. Meryem'in nasıl bir yaşantısı olduğu, nasıl mucizevi şekilde hamile kaldığı, nasıl doğum yaptığı ve bu durum karşısında nasıl imtihan olduğu gibi pek çok konu da yine ayetlerle bildirilmiştir. Dahası Kuran'da, Hz. İsa'nın ahir zamanda ikinci kez dünyaya geleceğine işaret eden ayetler de bulunmaktadır. Bu bölümde, Hz. İsa hakkında Kuran'da yer alan bilgileri aktaracağız.

## Hz. Meryem'in Doğumu ve Yetişmesi

Hz. İsa'yı dünyaya getirmek üzere seçilmiş olan Hz. Meryem, karışıklıkların hüküm sürdüğü ve Yahudilerin tüm ümitlerini Mesih (Kurtarıcı)'in gelişine bağladıkları bir dönemde dünyaya gelmişti. Allah Hz. Meryem'i bu kutlu görev için özel olarak seçmiş ve yetiştirmişti. Hz. Meryem, Allah'ın alemler üzerine seçip üstün kılmış olduğu bir soydan, İmran ailesinden geliyordu.

İmran ailesi, Allah'a gönülden iman eden, her işlerinde O'na yönelip dönen ve O'nun koyduğu sınırları titizlikle koruyan, çevrelerinde de bu üstün özellikleriyle tanınan bir aileydi. İmran'ın eşi, Hz. Meryem'e hamile kaldığını öğrendiği zaman, hemen Allah'a yönelip dua etmiş ve doğuracağı çocuğu Allah'a adamıştı. Bu konu Kuran'da şöyle bildirilmektedir:

**Hani İmran'ın karısı: "Rabbim karnımda olanı 'her türlü bağımlılıktan özgürlüğe kavuşturulmuş olarak' Sana adadım benden kabul et. Şüphesiz işiten**

**bilen Sensin Sen" demişti. Fakat onu doğurduğunda -Allah onun ne doğurduğunu daha iyi bilirken- dedi ki: "Rabbim doğrusu bir kız (çocuğu) doğurdum. Erkek ise kız gibi değildir. Ona Meryem adını koydum. Ben onu ve soyunu o taşa tutulmuş (kovulmuş) şeytandan Sana sığındırırım." (Al-i İmran Suresi, 35-36)**

Hz. Meryem dünyaya geldiğinde, İmran'ın eşinin tavrı yine Allah'ı razı etmeye yönelik oldu. Hem Hz. Meryem'i, hem de onun mübarek soyunu şeytanın şerrinden koruması için Allah'a yöneldi. Allah, İmran'ın eşinin kendisine karşı bu samimi yönelişini kabul etti ve duasına karşılık olarak, doğurduğu çocuğu çok üstün bir ahlak ile ahlaklandırdı. Kuran'da, Hz. Meryem'in, Allah'ın koruması altında ne kadar özenle ve incelikle yetiştirildiği, "Bunun üzerine Rabbi onu güzel bir kabulle kabul etti ve onu güzel bir bitki gibi yetiştirdi. Zekeriya'yı ondan sorumlu kıldı..." (Al-i İmran Suresi, 37) ayetiyle haber verilmiştir.

Hz. Zekeriya, Hz. Meryem'e verdiği eğitim sırasında, onun diğer insanlardan daha üstün olarak yaratılmış olduğunu farketmişti. Çünkü Allah Hz. Meryem'e, Kendi fazlından pek çok nimet vermişti. Kuran'da bu konu şöyle anlatılmıştır:

**... Zekeriya her ne zaman mihraba girdiyse yanında bir yiyecek buldu: "Meryem bu sana nereden geldi?" deyince "Bu, Allah Katındandır. Şüphesiz Allah dilediğine hesapsız rızık verendir" dedi. (Al-i İmran Suresi, 37)**

Allah, İmran ailesini alemlere üstün kıldığı gibi, bu aileye mensup olan Hz. Meryem'i de seçmiş, özel bir eğitime tabi tutarak arındırmış ve onu tüm alemlerin kadınlarına üstün kılmıştır. Kuran'da onun bu üstünlüğü şöyle bildirilir:

**Hani melekler: "Meryem şüphesiz Allah seni seçti seni arındırdı ve alemlerin kadınlarına üstün kıldı" demişti. Meryem, Rabbine gönülden itaatte bulun, secde et ve rüku edenlerle birlikte rüku et. (Al-i İmran Suresi, 42-43)**

Hz. Meryem, yaşadığı toplum içerisinde, hem ailesinin hem de kendisinin Allah'a karşı olan bağlılığı ve samimiyetiyle tanınan bir kişi olmuştu. En iyi bilinen özelliklerinden biri ise, "ırzını korumuş olması", yani iffetiydi. Bu konu Tahrim Suresi'nde şu şekilde haber verilmektedir:

**İmran'ın kızı Meryem'i de. Ki o kendi ırzını korumuştu. Böylece Biz ona ruhumuzdan üfledik. O da Rabbinin kelimelerini ve kitaplarını tasdik etti. O (Rabbine) gönülden bağlı olanlardandı. (Tahrim Suresi, 12)**

## Hz. İsa'nın Babasız Dünyaya Gelişi

Rabbimiz'in Hz. İsa'da tecelli ettirdiği en büyük mucizelerden biri, Hz. Meryem'in ona hamile kalma şeklidir. Kuran'da bu konuyla ilgili pek çok detay verilmektedir. Meryem Suresi'nde Cebrail'in Hz. Meryem'e görünmesi şu şekilde bildirilmektedir:

**Kitap'ta Meryem'i de zikret. Hani o ailesinden kopup doğu tarafında bir yere çekilmişti. Sonra onlardan yana (kendini gizleyen) bir perde çekmişti. Böylece ona ruhumuz (Cibril'i) göndermiştik, o da düzgün bir beşer kılığında görünmüştü. (Meryem Suresi, 16-17)**

Yukarıdaki ayetlerde bildirildiği gibi, Hz. Meryem, hayatının bir aşamasında doğu tarafında bir yere çekilmiş ve yaşamının bir bölümünü burada geçirmiştir. Cebrail ona bu dönemde düzgün bir insan şeklinde gözükmüştür. Ayetlerde dikkat çekilen bir diğer önemli konu ise Hz. Meryem'in iffetli tavrı ve güçlü Allah korkusudur. Hz. Meryem'in Cebrail'i gördüğünde söylediği ilk sözler şu şekildedir:

**Demişti ki: "Gerçekten ben senden Rahman (olan Allah)'a sığınırım. Eğer takva sahibiysen (bana yaklaşma)." (Meryem Suresi, 18)**

Cebrail Hz. Meryem'e kendisini tanıtmış ve sadece Allah'ın görevlendirdiği bir elçi olduğunu ve ona Allah'tan bir müjde ile geldiğini bildirmiştir. Ayetlerde Cebrail'in verdiği cevap şu şekilde bildirilir:

**Demişti ki: "Ben yalnızca Rabbinden (gelen) bir elçiyim; sana tertemiz bir erkek çocuk armağan etmek için (buradayım)." (Meryem Suresi, 19)**

**Hani Melekler, dediler ki: "Meryem, doğrusu Allah Kendinden bir kelimeyi sana müjdelemektedir. Onun adı Meryem oğlu İsa Mesih'tir. O, dünyada ve ahirette 'seçkin, onurlu, saygındır' ve (Allah'a) yakın kılınanlardandır." (Al-i İmran Suresi, 45)**

Bu önemli müjdeyi alan Hz. Meryem, kendisine bir başka insan dokunmadığı halde nasıl bir çocuğu olabileceğini anlamak için Cebrail'e şu soruyu sormuştur:

**O: "Benim nasıl bir erkek çocuğum olabilir? Bana hiçbir beşer dokunmamışken ve ben azgın utanmaz (bir kadın) değilken" dedi. "İşte böyle" dedi. "Rabbin dedi ki: Bu benim için kolaydır. Onu insanlara bir ayet ve Bizden bir rahmet kılmak için (bu çocuk olacaktır)." Ve iş de olup bitmişti. Böylelikle ona gebe kaldı sonra onunla ıssız bir yere çekildi. (Meryem Suresi, 20- 22)**

**"Rabbim bana bir beşer dokunmamışken nasıl bir çocuğum olabilir?" dedi. (Fakat) "Allah neyi dilerse yaratır. Bir işin olmasına karar verirse yalnızca ona "Ol" der o da hemen oluverir." (Al-i İmran Suresi, 47)**

Yukarıdaki ayetlerde de görüldüğü gibi, Cebrail Hz. Meryem'e hamile kaldığını müjdelemiş ve "Allah'ın 'Ol' demesiyle bunun hemen oluvereceğini" haber vermiştir. Hz. Meryem'e hiçbir insan eli değmemiştir, yani Hz. İsa dünya hayatındaki sebeplerden bağımsız olarak bir babası olmadan dünyaya gelmiştir. Bu, Allah'ın bir lütfu olarak, Hz. İsa'nın tüm hayatı boyunca yaşadığı ve dünyaya ikinci kez gelişiyle yaşayacağı mucizelerden sadece bir tanesidir.

Cebrail'in kendisine hamile kaldığını müjdelemesinden sonra Hz. Meryem, ıssız bir bölgeye çekilmiştir. Allah bu dönemde de Hz. Meryem'i her yönden desteklemiş, Kendi koruması altına almıştır. Bir insanın hamilelik dönemi boyunca hem psikolojik, hem de fiziksel açıdan ihtiyacı olabilecek her türlü destek ve imkanı Allah onun için yaratmıştır. Onu ıssız bir bölgeye yerleştirerek, bu mucizeyi kavrayamayacak insanların maddi ve manevi açıdan verebilecekleri her türlü rahatsızlığı da önlemiştir.

## Hz. İsa'nın Allah Katından Bir Kelime Olması

Allah, Kuran'da -Rabbimiz'in takdiriyle- Hz. İsa'nın doğumundan ölümüne kadar her konuda, diğer insanlardan büyük farklılıklar gösterdiğine dikkat çekmiştir. Herşeyden önce Hz. İsa, bilinen sebeplerin dışında bir yaratılışla doğmuş ve babasız olarak dünyaya gelmiştir. Allah, Hz. İsa doğmadan önce, birçok özelliğini ve insanlar için bir Mesih olarak gönderildiğini melekleri aracılığıyla annesi Hz. Meryem'e bildirmiştir. Hz. İsa'nın bu seçkin özelliklerinden biri, "Allah'ın bir kelimesi" olmasıdır.

**... Meryem oğlu Mesih İsa, ancak Allah'ın elçisi ve kelimesidir. Onu ('Ol' kelimesini) Meryem'e yöneltmiştir ve O'ndan bir ruhtur.... (Nisa Suresi, 171)**

**Hani Melekler, dediler ki: "Meryem, doğrusu Allah Kendinden bir kelimeyi sana müjdelemektedir. Onun adı Meryem oğlu İsa Mesih'tir. O, dünyada ve ahirette 'seçkin, onurlu, saygındır' ve (Allah'a) yakın kılınanlardandır. (Al-i İmran Suresi, 45)**

Kuran'da "Allah'ın kelimesi" ifadesi yalnızca Hz. İsa için kullanılmıştır. Allah, Hz. İsa henüz dünyaya gelmeden onun ismini bildirmiştir. Allah Kendinden bir kelime olarak Hz. İsa'ya "İsa Mesih" ismini vermiştir. Bu, Hz. İsa'nın diğer insanlardan daha farklı bir yaratılışla yaratıldığının en açık ifadelerinden biridir.

Nitekim, doğumu gibi, yaşamı boyunca Allah'In lütfuyla gösterdiği mucizeler ve ölmeden Allah Katına yükselişi de, onun bu farklılığını ortaya koymaktadır.

## Hz. İsa'nın Doğumu

Bilindiği gibi doğum, hem çok zor, hem de çok iyi bakım gerektiren bir olaydır. Tıbbi bakım imkanı, tecrübeli bir yardımcısı olmayan kişinin, böylesine hayati bir olayda yalnız başına başarılı olabilmesi çok zordur. Ancak bu konuda hiçbir tecrübesi olmayan Hz. Meryem, Allah'a olan bağlılığı ve güveni ile bu zor işi tek başına başarabilmiştir.

Hz. Meryem artan doğum sancıları içerisindeyken, Allah ona vahiy ile yardım etmiştir. Rabbimiz bu zor durumda yapması gereken herşeyi ona bildirerek en kolay şekilde ve en iyi şartlar altında doğumunu gerçekleştirmesini sağlamıştır. Bu da, Hz. Meryem'e Allah Katından verilmiş büyük bir nimettir.

**Derken doğum sancısı onu bir hurma dalına sürükledi. Dedi ki: "Keşke bundan önce ölseydim de, hafızalardan silinip unutuluverseydim."**

**Altından (bir ses) ona seslendi: "Hüzne kapılma, Rabbin senin alt (yan)ında bir ark kılmıştır.**

**Hurma dalını kendine doğru salla, üzerine henüz oluşmuş-taze hurma dökülüversin.**

**Artık, ye, iç, gözün aydın olsun. Eğer herhangi bir beşer görecek olursan, de ki: "Ben Rahman (olan Allah) a oruç adadım, bugün hiç kimseyle konuşmayacağım." (Meryem Suresi, 23-26)**

## Hz. İsa'nın Beşikte İken Konuşması

**Irzını koruyan (Meryem); Biz ona Kendi ruhumuzdan üfledik, onu ve çocuğunu insanlığa bir ayet kıldık. (Enbiya Suresi, 91)**

Allah'ın Hz. Meryem'in kavmine deneme kıldığı olaylardan birisi, Hz. İsa'nın doğumudur. Allah'ın, insanların alışık olmadığı bir şekilde gerçekleştirdiği bu doğum, hem kavmi için, hem de Hz. Meryem için bir imtihan konusu olmuştur. Gerçekte Hz. İsa'nın dünyaya geliş şekli, Allah'ın insanları imana çağırmak için onlara gösterdiği bir mucizedir ve Allah'ın varlığının en açık delillerinden biridir. Ancak kavmi bu durumu anlayamamış ve Hz. Meryem hakkında gerçek dışı bazı zanlarda bulunmuşlardır. Bu konu Kuran'da şöyle haber verilmektedir:

**Böylece onu taşıyarak kavmine geldi. Dediler ki: "Ey Meryem sen gerçekten şaşırtıcı bir şey yaptın. Ey Harun'un kız kardeşi senin baban kötü bir kişi değildi ve annen de azgın utanmaz (bir kadın) değildi." (Meryem Suresi, 27-28)**

Yukarıdaki ayetlerde bildirildiği gibi Hz. Meryem, daha önce çekilmiş olduğu ıssız bölgeden Hz. İsa ile birlikte kavminin yanına geldiğinde, kendisine hiçbir açıklama yapma fırsatı verilmemişti. Kavim, sadece zan ve tahmin üzerine Hz. Meryem'e karşı birtakım çirkin iftiralarda bulundu. Oysa bu iftiralarda bulunan kavmin bireyleri, Hz. Meryem'i doğduğu günden beri tanıyor ve hem onun, hem de İmran ailesinin ne kadar Allah'a bağlı ve dindar insanlar olduklarını çok iyi biliyorlardı.

Hz. Meryem ise gerçekte bu iftiralar ile deneniyordu. Allah'a gönülden bağlı ve iffetine son derece düşkün bir insanın asla Allah'ın sınırlarını çiğnemeyeceği açıktır. Ancak bu titizliğine rağmen kendisine çirkin iftiralar atılması, onun için Allah'ın yarattığı bir imtihandı. Allah doğduğu andan itibaren ona her zaman, her işinde yardım etmiş ve her işini hayra çıkarmıştı. Hz. Meryem ise her işin Allah'ın iradesinde olduğunu hiç unutmaması gerektiğini ve bu asılsız iftiralardan onu yine Allah'ın kurtarıp temize çıkaracağını biliyordu.

Nitekim Allah bu işinde de Hz. Meryem'e bir kolaylık sağlamış ve ona "konuşmama orucu" tutmasını vahyetmişti. Kavmi kendisi ile konuşmak istediğinde Allah, Hz. Meryem'e susmasını ve kendisine yanaşıp suçlamalarda bulunanlara, Hz. İsa'yı işaret etmesini bildirdi. Böylece Hz. Meryem, Allah'tan bir kolaylık olarak kendisine sıkıntı verilmesine sebep olabilecek bir konuşmadan uzak tutulmuş oluyordu. Kavminden gelen soruları en doğru şekilde cevaplayabilecek olan kişi Hz. İsa'ydı. Allah,

Hz. Meryem'e Hz. İsa'nın doğumunu müjdelediği zaman, onun henüz beşikteki bir bebekken dahi konuşacağını da bildirmişti:

**Beşikte de, yetişkinliğinde de insanlarla konuşacaktır. Ve O salihlerdendir. (Al-i İmran Suresi, 46)**

Allah bu şekilde Hz. Meryem'in işini çok kolaylaştırmış ve kavminin beklediği en doğru açıklamayı da Hz. İsa'nın ağzından yaptırmıştı. Allah'ın böyle bir mucize ortamı yaratmasıyla, kavminin Hz. Meryem'e karşı kurduğu tuzak da bozulmuş oluyordu. Bu olay Kuran'da şöyle haber verilir:

**Bunun üzerine ona (çocuğa) işaret etti. Dediler ki: "Henüz beşikte olan bir çocukla biz nasıl konuşabiliriz?" (İsa) Dedi ki: "Şüphesiz ben Allah'ın kuluyum. (Allah) Bana Kitabı verdi ve beni peygamber kıldı. Nerede olursam (olayım) beni kutlu kıldı ve hayat sürdüğüm müddetçe bana namazı ve zekatı vasiyet (emr) etti. Anneme itaati de. Ve beni mutsuz bir zorba kılmadı. Selam üzerimedir; doğduğum gün öleceğim gün ve diri olarak yeniden-kaldırılacağım gün de." (Meryem Suresi, 29-33)**

Kuşkusuz, beşikteki bir çocuğun kusursuzca konuşabilmesi çok büyük bir mucizedir. Üstelik Hz. İsa'nın doğar doğmaz, bir çocuğun asla bilemeyeceği bilgileri biliyor olması da hayranlık uyandırıcıdır. Bu durum İsrailoğulları'na olağanüstü bir gerçekle karşı karşıya olduklarını açıkça kanıtlamıştır. Tüm bu mucizevi olaylar, henüz beşikteki bu mübarek çocuğun kesin olarak Allah'ın elçisi olduğunu ortaya koymuştur.

İşte Allah, Kendisi'ne yönelip karşılaştığı her olayı tevekkülle karşılamış olması nedeniyle Hz. Meryem'e rahmet etmiştir. Tüm kavmi hayrete düşürecek büyük bir mucize göstererek, kavminin ona atmaya kalkıştığı iftiralara kesin bir karşılık vermiştir. Ancak Allah, kendilerine gösterilen bu mucizevi olaya rağmen, hala Hz. Meryem'e iftirada bulunmayı sürdürenlere de büyük bir azap olduğunu bildirmiştir:

**(Bir de) İnkâra sapmaları ve Meryem'in aleyhinde büyük bühtanlar söylemeleri... (Nisa Suresi, 156)**

**Ve: "Biz, Allah'ın Resulü Meryem oğlu Mesih İsa'yı gerçekten öldürdük" demeleri nedeniyle de (onlara böyle bir ceza verdik.)... (Nisa Suresi, 157)**

## Hz. İsa'nın Gösterdiği Mucizeler

Allah'ın Hz. İsa'ya lütfettiği mucizelerinden ilki, onun bilinen sebepler dışında babasız olarak dünyaya gelmiş olması, daha sonra ise beşikte konuşarak peygamberliğini bildirmesidir. Aslında bu iki mucize, Allah'ın Hz. İsa'yı seçmiş olduğunu gösteren delillerdendir. Beşikteki bir bebeğin, iman etmiş olarak doğması ve doğar doğmaz çok akılcı bir mantık örgüsüyle konuşabilmesi, ancak Allah'tan bir mucize ile mümkündür:

**Allah şöyle diyecek: "Ey Meryem oğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruhu'l-Kudüs ile destekledim, beşikte iken de, yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana kitabı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim..." (Maide Suresi, 110)**

**İsrailoğullarına elçi kılacak. (O İsrailoğullarına şöyle diyecek:) "Gerçek şu ben size Rabbiniz'den bir ayetle geldim. Ben size çamurdan kuş biçiminde bir şey oluşturur içine üfürürüm o da hemencecik Allah'ın izniyle kuş oluverir. Ve Allah'ın izniyle doğuştan kör olanı alaca hastalığına tutulanı iyileştirir ve ölüyü diriltirim. Yediklerinizi ve biriktirdiklerinizi size haber veririm. Şüphesiz eğer inanmışsanız bunda sizin için kesin bir ayet vardır." (Al-i İmran Suresi, 49)**

Şu ana kadar bahsedilen tüm bu mucizelere rağmen kavmin bir bölümü inkarlarını sürdürmüşlerdir. Hz. İsa'nın yaptıklarının 'ustaca büyüler'den (Saff Suresi, 6) başka bir şey olmadığı iftirasında bulunarak, onu sihirbazlıkla itham etmeye kalkışmışlardır.

## Hz. İsa'nın Dini Tebliğ Etmesi ve Karşılaştığı Zorluklar

Hz. İsa'nın gönderildiği dönem, İsrailoğulları'nın hem siyasi, hem ekonomik, hem de sosyal açıdan büyük açmaz içerisinde oldukları bir dönemdi. Bir yandan yaşadıkları ülkenin acımasız yönetimi, bir yandan da çeşitli inanç ve mezhep ayrılıkları. Böylesine zor bir kargaşa ortamında insanlar, her dönemde olduğu gibi bir kurtuluş yolu bulmaya çalışıyorlardı.

Toplumun içinde bulunduğu sıkıntılardan kurtulmasına vesile olacak kutlu kişi, Hz. İsa'ydı. Allah, O'nu ve annesi Hz. Meryem'i İsrailoğulları'na tanıtmak için, Hz. İsa'yı henüz beşikte iken konuşturmuş ve böylece beklenen peygamberin geldiğini tüm İsrailoğulları'na duyurmuştu. Kavmin bir kısmı Hz. İsa'nın gönderilmiş elçi olduğunu anlayıp, ona iman etti.

Ancak elbette Hz. İsa'ya tepki gösterenler de vardı. Kendi dönemindeki inkarcı sistemin savunucuları, onu din ahlakına uygun olmayan düzenleri için tehlikeli görüyorlardı. Bu nedenle, Hz. İsa'nın varlığını duyar duymaz harekete geçmiş ve kendilerince onu engellemek için planlar yapmışlardı. Bu girişimleri daha en başından, başarısızlıkla sonuçlanmıştır, ancak bu amacı gerçekleştirmekten vazgeçmemişlerdir.

Ne var ki, Hz. İsa'ya tepki gösterenler sadece inkarcılarla sınırlı kalmamıştır. O dönemin Yahudi din adamlarının birçoğu, Hz. İsa dini tebliğ etmeye başladıktan sonra çeşitli nedenlerden dolayı ona cephe almışlardır. Bunun en önemli sebeplerinden birisi ise, Hz. İsa'nın onları dinin aslını yaşamaya çağırmasıdır. Nitekim, Hz. İsa tebliğine başlar başlamaz, kendisini, dinlerini ortadan kaldırmaya çalışmakla suçlamışlardır. Oysa Hz. İsa'nın asıl fikri mücadele içinde olduğu, Yahudi ruhban sınıfı içinden bir grubun dine sonradan dahil ettiği sahte hükümlerdir. İsrailoğulları'nın bazıları, kendilerine haram kılınan bazı şeyleri helal, helal kılınan bazı şeyleri de haram kılarak, hak dinlerini değiştirmişlerdi. Ve Allah, dine dahil ettikleri bu hükümleri temizleyip, dinlerini arındırması için, peygamber olarak onlara Hz. İsa'yı göndermişti. O da kavmini Tevrat'ın aslını doğrulayan İncil'e uymaya çağırmıştır.

Allah, bu konuyu, Kuran'da şöyle bildirmiştir:

**Benden önceki Tevrat'ı doğrulamak ve size haram kılınan bazı şeyleri helal kılmak üzere size Rabbinizden bir ayetle geldim. Artık Allah'tan korkup bana itaat edin. (Al-i İmran Suresi, 50)**

Allah, bir başka ayette, Hz. İsa'ya vahyedilen İncil'in, kendisinden önce indirilen Tevrat'ı doğrulayan ve inanan insanlar için bir yol gösterici, doğruyu yanlıştan ayırmalarını sağlayacak bir kitap olduğunu da belirtmiştir:

**Onların (peygamberleri) ardından yanlarındaki Tevrat'ı doğrulayıcı olarak Meryem oğlu İsa'yı gönderdik ve ona içinde hidayet ve nur bulunan önündeki Tevrat'ı doğrulayan ve muttakiler için yol gösterici ve öğüt olan İncil'i verdik. (Maide Suresi, 46)**

Yahudilerin bir kısmı Hz. İsa'nın tebliğini yadırgıyorlardı. Oysa Hz. İsa, onları Allah'ın birliğine, samimiyete, kardeşliğe ve dürüstlüğe çağırıyordu. Batıl inanışlardan ve uygulamalardan uzaklaşmalarını söylüyordu.

Kuran'da Hz. İsa'nın kavmine yaptığı tebliğ şöyle bildirilmiştir:

**İsa, açık belgelerle gelince, dedi ki: "Ben size bir hikmetle geldim ve hakkında ihtilafa düştüklerinizin bir kısmını size açıklamak için de. Öyleyse Allah'tan sakının ve bana itaat edin. Şüphesiz Allah, O, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz'dir; şu halde O'na kulluk edin. Dosdoğru yol budur." Sonra, içlerinden birtakım fırkalar ihtilafa düştü. Artık, acı bir günün azabından vay o zulmetmiş olanlara. (Zuhruf Suresi, 63-65)**

Hz. İsa'nın samimi ve hikmetli tebliği, halkın büyük ilgisini çekti ve onu dinleyenlerin sayısı da gün geçtikçe arttı.

## Yahudilerin Hz. İsa'yı Öldürdüklerini İddia Etmeleri

Romalıların Hz. İsa'yı çarmıha gererek öldürdükleri iddiasını, şüphesiz bilmeyen yoktur. İddiaya göre, Hz. İsa'yı tutuklayan Romalılar ve bazı Yahudi din adamları onu çarmıha germişler ve böylelikle onu öldürmüşlerdir. Nitekim, tüm Hıristiyan alemi de olayı bu şekilde kabul etmekte, fakat Hz. İsa'nın öldükten sonra dirilerek göğe yükseldiğine inanmaktadır. Ancak Kuran ayetlerinde bu bilginin doğru olmadığı, Hz. İsa'nın ölmediği ve öldürülmediği bildirilmektedir:

**Ve: "Biz, Allah'ın Resulü Meryem oğlu Mesih İsa'yı gerçekten öldürdük" (katelna) demeleri nedeniyle de (onlara böyle bir ceza verdik.) Oysa onu öldürmediler (ma katelehu) ve onu asmadılar (ma salebe). Ama onlara (onun) benzeri gösterildi (şubbihe). Gerçekten onun hakkında anlaşmazlığa düşenler, kesin bir şüphe içindedirler. Onların bir zanna uymaktan başka buna ilişkin hiçbir bilgileri yoktur. Onu kesin olarak öldürmediler (ma katelehu). (Nisa Suresi, 157)**

Aynı ayetin devamında Hz. İsa'nın Allah Katına yükseltilmesi şu şekilde haber verilmektedir:

**Hayır; Allah onu Kendine yükseltti (refea). Allah üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (Nisa Suresi, 158)**

Ayetlerde bildirilen gerçek açıktır. Bazı Yahudilerin kışkırtmalarıyla Hz. İsa'yı öldürmeye kalkışan Romalılar, bunda başarılı olamamışlardır. Ayette geçen "ama onlara (onun) benzeri gösterildi" ifadesi bu gerçeği bir kez daha teyid etmektedir. Hz.İsa öldürülmemiş ve Allah Katına yükseltilmiştir. Ayrıca Allah, bu iddiada bulunanların gerçeğe dair bir bilgileri olmadığını da haber vermektedir.

## Kuran'da Peygamberlerin Ölümü Nasıl Anlatılıyor?

Kuran'da peygamberlerin ölümlerinin aktarıldığı kıssalarda geçen kelimelerle, Hz. İsa'nın Allah Katına yükseltilmesinin anlatıldığı ayetlerin incelenmesi, önemli bir gerçeği ortaya çıkarmaktadır. Bu bölümde Hz. İsa kıssasında geçen ve diğer peygamberlerin ölümlerini ifade eden kelimelerin Arapça karşılıklarını ve Kuran ayetlerinde ne şekilde kullanıldıklarını inceleyeceğiz. Kuran'da peygamberlerin ölmesi veya öldürülmesiyle ilgili olarak kullanılan kelimeler ileride daha detaylı göreceğimiz gibi "katele (öldürmek), mate (ölmek), haleke (helak olmak), salebe (asmak)" ya da birkaç özel kelimedir. Oysa Hz. İsa için, Kuran'da çok açık bir ifadeyle, "Onu öldürmediler (ma katelehu) ve asmadılar (ma salebuhu)" ifadesi kullanılarak hiçbir öldürme şekliyle öldürülmediği vurgulanmaktadır. Hz. İsa'nın bir benzerinin gösterildiği ve onun Allah Katına yükseltildiği bildirilmektedir. Al-i İmran Suresi'nde ise Hz. İsa'yı Allah'ın vefat ettireceği ve onu Kendi Katına yükselteceği bildirilmiştir:

**Hani Allah, İsa'ya demişti ki: "Ey İsa, doğrusu seni Ben vefat ettireceğim (müteveffiyke), seni Kendime yükselteceğim (rafiuke), seni inkar edenlerden temizleyeceğim ve sana uyanları kıyamete kadar inkara sapanların üstüne geçireceğim..." (Al-i İmran Suresi, 55)**

Kuran'da ölüm anlamı içeren kelimelerin ve Al-i İmran Suresi'nde geçen "vefat ettirme" kelimesinin kullanım şekilleri şöyledir:

### 1) TEVEFFA: VEFAT ETTİRME

Ayette geçen "vefat" kelimesinin karşılığı Türkçe'de kullanılan ölme anlamından farklı anlamlara gelmektedir. Ayetlerin Arapça karşılıklarının incelenmesi, Hz. İsa'nın bildiğimiz manada ölmediğini açıkça ortaya koyar. Maide Suresi'nin 117. ayetinde ölüm olayı şu şekilde haber verilir:

"Ben onlara bana emrettiklerinin dışında hiçbir şeyi söylemedim. (O da şuydu:) 'Benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a kulluk edin.' Onların içinde kaldığım sürece, ben onların üzerinde bir şahidim. Beni vefat ettirdiğinde

(teveffeyteni), üzerlerindeki gözetleyici Sendin. Sen herşeyin üzerine şahid olansın."

Al-i İmran Suresi'nin 55. ayetinde ise, Allah'ın Hz. İsa'yı "vefat ettireceği", inkarcılardan koruyacağı ve onu Kendi Katına yükselteceği haber verilmektedir. Ayetin tefsirinden çıkan mana, -pek çok İslam alimi ve müfessirinin ortak görüşüyle- Hz. İsa'nın ölmemiş olduğudur. Ayette şu şekilde bildirilmiştir:

**Hani Allah, İsa'ya demişti ki: "Ey İsa, doğrusu seni Ben vefat ettireceğim (müteveffiyke), seni Kendime yükselteceğim (rafiuke), seni inkar edenlerden temizleyeceğim ve sana uyanları kıyamete kadar inkara sapanların üstüne geçireceğim. Sonra dönüşünüz yalnızca Bana'dır, hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz şeyde aranızda Ben hükmedeceğim." (Al-i İmran Suresi, 55)**

Bu ayetlerde geçen ve Türkçe meallerde öldürme ya da vefat ettirme olarak çevrilen kelime Arapça'da "vefea" kökünden türemiş olan "teveffa" fiilidir ve bu fiil ölüm manasına değil, "canın alınması" manasına gelmektedir. Nitekim Arapça tefsirlerde de ölüm manasında kullanılmaz. İslam alimi Kurtubi'nin tefsiri bunun örneklerinden biridir. Kurtubi tefsirinde söz konusu kelime için "nefislerin ele alınması" tabiri kullanılmıştır. Nitekim insanın canının alınmasının her zaman ölüm anlamına gelmediği yine Kuran'da bize bildirilmektedir. Örneğin "teveffa" kelimesinin geçtiği bir ayette insanın ölümünden değil, uykuda canının alınmasından bahsedilmektedir:

**Sizi geceleyin vefat ettiren (yeteveffakum) ve gündüzün "güç yetirip etkilemekte olduklarınızı" bilen, sonra adı konulmuş ecel doluncaya kadar onda sizi dirilten O'dur... (Enam Suresi, 60)**

Bu ayette "vefat ettirme" olarak tercüme edilen kelime ile, Al-i İmran Suresi'nin 55. ayetinde kullanılan kelime aynıdır, yani her iki ayette de "teveffa" kelimesi geçmektedir. İnsanın, gece içinde bulunduğu durum ölüm olmadığına göre yukarıdaki ayette kullanılan "yeteveffakum" kelimesinin ölümü kastetmediği, doğru tercümenin "geceleyin canlarınızı alan" şeklinde olması gerektiği açıktır. Aşağıdaki ayette ise aynı kelime şu şekilde kullanılmaktadır:

**Allah, ölecekleri (mevt) zaman canlarını alır (yeteveffa); ölmeyeni de uykusunda (canını alır) (lem temut). Böylece, kendisi hakkında ölüm kararı (el mevte) verilmiş olanı tutar, öbürüsünü ise adı konulmuş bir ecele kadar salıverir... (Zümer Suresi, 42)**

Bu ayetten de anlaşılacağı gibi, Allah uyuyan insanın canını almaktadır, ama hakkında ölüm kararı verilmemiş olanı eceli gelinceye kadar tekrar salıvermektedir. Bu haliyle insan bildiğimiz manada ölmüş olmaz. Yalnızca geçici bir süre için ruhu

bedeninden ayrılmış farklı bir boyuta girmiş olur. Uyanacağı zaman ise tekrar ruhu bedenine iade edilir.

Uykunun bir tür vefat olarak değerlendirildiğini, ancak bununla biyolojik ölümün kast edilmediğini gösteren örneklerden biri de Peygamber Efendimiz (sav)'in uykusundan kalktığı zaman "Bizi öldürdükten sonra dirilten Allah'a hamdolsun" (Buhari, Kitabu'd Deavat 6312) dediğini bildiren hadis-i şeriftir. Hiç şüphesiz, Hz. Muhammed (sav) bu hikmetli sözüyle, uyunduğu zaman biyojik manada ölüm gerçekleştiğine değil, uyuyan insanın bizim anladığımızdan farklı bir anlamda "canının alındığına" dikkat çekmiştir. Ünlü İslam alimi ve müfessir İbn Kesir de, Al-i İmran Suresi'nin tefsirini yaparken, diğer pek çok delil ile birlikte söz konusu hadis-i şerifi kullanmıştır. İbn Kesir'in tefsirinde, "teveffa" kelimesinin uykuya işaret ettiği, aynı kelimenin diğer ayetlerde ne şekilde yer aldığı gösterilerek açıklanır. Bu açıklamaların ardından, İbn Kesir, İbn Ebu Hatim'den rivayet edilen bir hadisi de kullanarak kanaatini şöyle ifade eder:

İbn Ebu Hatim diyor ki; "Bize babam... Hasan'dan rivayet etti ki, o, 'Seni vefat ettireceğim..." ayeti hakkında şu açıklamada bulunmuştur: Burası, 'Seni uyku ölümü ile öldüreceğim, yani uyutacağım' anlamındadır ki, Allah Teala Hz. İsa'yı uykuda iken göğe kaldırmıştır... Cenab-ı Hak, Hz. İsa'yı şüphe götürmeyen bir gerçek olarak, uyku ile vefat ettirdikten sonra göğe çekmiş ve o dönemde kendisine eziyet eden Yahudilerin eziyetlerinden kurtarmıştır. (İbn Kesir, Tefsiru'l Kur'ani'l Azim, Cilt I, s. 573-576)

İslam alimlerinden Muhammed Zahid el-Kevseri ise, "teveffa" fiilinin anlamını incelerken, ayette bu fiilin ölüm manası taşımadığını ifade etmiş ve Zümer Suresi'nin 42. ayetinde geçen "mevt" kelimesine dikkat çekmiştir:

Eğer Hz. İsa ölmüş olsaydı (ki bu doğru değildir), "Allah ölüm vakti gelen nefisleri vefat ettirir." (Zümer Suresi, 42) mealindeki ayette yer alan ve ölüm anlamına gelen "mevt" kelimesi bildirilmezdi... Şayet iddia edildiği gibi Allah-u Teala adi ölümü (biyolojik anlamda ölümü) bildirmiş olsaydı, bu açıkça haber verilirdi. Madem ki Allah, Yahudilerin Hz. İsa'yı öldürmediğinden, vefattan ve göğe yükselmekten bahsetmektedir, o halde burada normal ölümün dışında bir mana düşünülmelidir. (Zahid Kevseri, Nazratün Abire fi Mezaimi men Yünkiru Nüzule İsa kable'l-Ahire, Mısır, 1980, s.34-37)

İslam tarihinin ilk müfessirlerinden biri olarak kabul edilen Maturidi de, ayette Hz. İsa'nın bilinen biyolojik anlamda ölümünden bahsedilmediğini ifade etmiştir:

Ayette kast edilen şey, ölüm anlamındaki vefat değil, bedenin dünyadan alınması anlamındaki vefattır. (Maturidi, Tev'vilatü'l Kurani'l Metaun, Beyrut, s. 67)

İslam alimleri, teveffa fiilini yorumlarken Hz. İsa'nın ölmediği, Allah Katına yükseltildiği ve kıyametten önce yeryüzüne tekrar döneceği konusunda ittifak sağlamışlardır. Örneğin, ünlü tefsir alimi Taberi, bu fiilin "yerden almak" manasında kullanıldığını ifade eder ve ayeti şu şekilde açıklar:

Bize göre en sıhhatli görüş bu kelimeyi "kabzetmek", "yerden çekmek" manasında almaktır. Buna göre ayetin anlamı; "seni yerden alıp, göklere çekerim" şeklinde olur. Ayetin devamı da, ahir zamanda inkarcılara karşı olan galibiyete dikkat çekmekle bu fikri teyid eder mahiyettedir. (Taberi Tefsiri, Cilt III, 290-1)

Elmalılı Hamdi Yazır ise, tefsirinde bu ayetten anlaşılan anlamın, 'Hz. İsa'nın ölmediği, Allah Katında diri olduğu' şeklinde bildirir:

**... Bizce bu tefsir ve inancın özeti şu demek olur: Allah'tan bir kelime olan ve Ruhu'l-Kudüs ile teyid edilmiş bulunan Mesih İsa'nın ruhu henüz kabzedilmemiştir. Ruhunun eceli gelmemiştir. Kelime daha Allah'a dönmemiştir. Onun daha dünyada göreceği işler vardır. (Elmalılı Hamdi Yazır, Hak Din Kuran Dili, Cilt II, s. 1112-1113)**

Sonuç olarak Hz. İsa'nın uykudakine benzer bir duruma sokularak Allah Katına yükseltildiğini, olayın bildiğimiz ölüm olmadığını, sadece bu boyuttan bir ayrılış olduğunu söyleyebiliriz. (En doğrusunu Allah bilir.)

**2) KATELE: ÖLDÜRMEK**

Kuran'da ölüm konusu anlatılırken genelde kullanılan kelime Arapça'da "öldürmek" anlamına gelen "katele" kelimesidir. Mümin Suresi'nde "katele" kelimesi şu şekilde kullanılmaktadır:

**Firavun dedi ki: "Bırakın beni, Musa'yı öldüreyim (aktul) de o (gitsin) Rabbine yalvarıp-yakarsın... (Mümin Suresi, 26)**

Ayette geçen "Musa'yı öldüreyim" ifadesinin Arapçası "aktul Musa" şeklindedir. Bu kelime katele fiilinden türemiştir. Bir diğer ayette ise aynı kelime şu şekilde kullanılmaktadır:

**... Peygamberleri haksız yere öldürmelerindendi (yaktulune)... (Bakara Suresi, 61)**

Ayette geçen "öldürmelerindendi" kelimesinin Arapçası "yaktulune" şeklindedir ve yine aynı şekilde katele kelimesinden türemiştir. Ve çeviride de açıkça ifade edildiği gibi "öldürmek" anlamına gelmektedir.

Aşağıda peygamberlerin ölümünü açıklayan bazı ayetlerde "katele" fiilinin ne şekilde kullanıldığı belirtilmektedir. Parantez içinde anlamları bildirilen tüm kelimelerin fiil kökleri KATELE'dir:

**... Onların bu sözlerini ve peygamberleri haksız yere öldürmelerini (katlehum) yazacağız... (Al-i İmran Suresi, 181)**

**... Büyüklük taslayarak bir kısmınız onu yalanlayacak, bir kısmınız da onu öldürecek misiniz? (taktulune) (Bakara Suresi, 87)**

**... De ki: "Eğer inanıyor idiyseniz, daha önce ne diye Allah'ın peygamberlerini öldürüyordunuz? (taktulune)" (Bakara Suresi, 91)**

**Allah'ın ayetlerini inkar edenler, peygamberleri haksız yere öldürenler (yaktulune) ve insanlardan adaleti emredenleri öldürenler (yaktulune);... (Al-i İmran Suresi, 21)**

**... Eğer, siz doğru idiyseniz, o halde onları ne diye öldürdünüz (kateltumuhum)? (Al-i İmran Suresi, 183)**

**... Demişti ki: "Seni mutlaka öldüreceğim"... (Le aktulenneke) (Maide Suresi, 27)**

**Eğer beni öldürmek (taktuleni) için elini bana uzatacak olursan, ben seni öldürmek (aktuleke) için elimi sana uzatacak değilim... (Maide Suresi, 28)**

**Öldürün (uktulu) Yusuf'u veya onu bir yere atıp-bırakın... (Yusuf Suresi, 9)**

**Firavun'un karısı dedi ki: "Benim için de, senin için de bir göz bebeği; onu öldürmeyin... (la taktulu)" (Kasas Suresi, 9)**

**"Ey Musa, önde gelenler, seni öldürmek (li yaktulu) konusunda aralarında görüşmektedirler..." (Kasas Suresi, 20)**

**Bunun üzerine kavminin (İbrahim'e) cevabı yalnızca: "Onu öldürün (uktuluhu) ya da yakın" demek oldu... (Ankebut Suresi, 24)**

**3) HALEKE: ÖLMEK**

Kuran'da öldürme fiili için kullanılan bir diğer kelime ise "haleke" fiilidir. Haleke kelimesi ayetlerde "helak olmak, ölmek" anlamlarında kullanılmaktadır. Örneğin Mümin Suresi'nin 34. ayetinde şu şekilde geçmektedir:

**... Sonunda o, vefat edince, (haleke) demiştiniz ki; "Allah, ondan sonra kesin olarak bir elçi göndermez... (Mümin Suresi, 34)**

Ayette, Türkçeye "vefat edince" olarak çevrilen ifadenin Arapçası "iza heleke" şeklindedir ve bu kelimenin anlamı da ölmektir.

**4) MATE: ÖLÜM**

Kuran'da peygamberlerin ölümüyle ilgili olarak kullanılan bir diğer kelime ise "mate" kelimesidir. Mate kelimesi ayetlerde "ölmek" anlamında kullanılmaktadır. Sebe Suresi'nde Hz. Süleyman ile ilgili olarak şöyle bildirilmektedir:

**Böylece onun (Süleyman'ın) ölümüne (el mevte) karar verdiğimiz zaman, ölümünü (mevtihi), onlara, asasını yemekte olan bir ağaç kurdundan başkası haber vermedi... (Sebe Suresi, 14)**

Aynı kökenden gelen bir diğer kullanım ise Hz. Yahya'ya yönelik olarak kullanılmaktadır:

**... Ona selam olsun; doğduğu gün, öleceği gün (yemutu) ve diri olarak yeniden-kaldırılacağı gün de. (Meryem Suresi, 15)**

Bu ayette "öleceği" şeklinde çevrilen kelimenin Arapçası "Yemutu" kelimesidir. Aynı kelime Hz. Yakub'un ölümü ile ilgili ayetlerde de geçmektedir:

**Yoksa siz, Yakub'un ölüm anında (el mevte) orada şahidler miydiniz?.. (Bakara Suresi, 133)**

Bu ayette geçen "el mevte" kelimesi de yine aynı kökten gelmekte ve ölüm anlamı taşımaktadır.

Hz. Muhammed (sav) ile ilgili bir ayette ise "katele" ve "mate" fiilleri aynı anda kullanılmaktadır:

**Muhammed, yalnızca bir elçidir. Ondan önce nice elçiler gelip-geçmiştir. Şimdi o ölürse (mate) ya da öldürülürse (kutile), siz topuklarınız üzerinde gerisin geriye mi döneceksiniz?... (Al-i İmran Suresi, 144)**

Mate (ölmek) kökünden gelen mevt kelimesi, yine peygamber ölümlerinin anlatıldığı başka ayetlerde de geçmektedir:

**... Dedi ki: "Keşke bundan önce ölseydim de (mittu), hafızalardan silinip unutuluverseydim." (Meryem Suresi, 23)**

**Senden önce hiçbir beşere ölümsüzlüğü (el hulde) vermedik; şimdi sen ölürsen (mitte) onlar ölümsüz mü kalacaklar? (Enbiya Suresi, 34)**

**"Beni öldürecek (yumituni), sonra diriltecek olan da O'dur." (Şuara Suresi, 81)**

**5) HALİD: ÖLÜMSÜZ**

Ayetlerde yer alıp, doğrudan ölmek ya da öldürmek fiilini değil, ancak ölümsüzlüğü ifade eden bir başka kelime ise "halid" kelimesidir. Halid kelimesinin anlamı kalıcı olmak, bekası devam etmek şeklindedir. Enbiya Suresi'nde "halid" kelimesi şu şekilde kullanılmıştır:

**Biz onları, yemek yemez cesetler kılmadık ve onlar ölümsüz (halidiyne) değillerdi. (Enbiya Suresi, 8)**

**6) SALEBE: ASMAK**

Kuran'da peygamberlerin ölümleri anlatılırken kullanılan kelimelerden biri de salebe (asmak) fiilidir. Salebe fiili "asmak, çarmıha germek ve idam etmek" gibi anlamlara gelmektedir. Bu fiil ayetlerde şu şekilde kullanılmaktadır:

**... Oysa onu öldürmediler ve onu asmadılar (ma salebu) ... (Nisa Suresi, 157)**

**... Biri efendisine şarap içirecek, diğeri ise asılacak (yuslebi)... (Yusuf Suresi, 41)**

**... Ancak öldürülmeleri, asılmaları (yusallebu)... (Maide Suresi, 33)**

**Muhakkak ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama keseceğim ve hepinizi idam edeceğim (usallibennekum) (Araf Suresi, 124)**

**... Sizin ellerinizi ve ayaklarınızı çapraz olarak keseceğim ve sizi hurma ağaçlarına asacağım (usallibennekum)... (Taha Suresi, 71)**

**... Ayaklarınızı çaprazlama kestireceğim ve sizin hepinizi gerçekten asacağım (usallibennekum). (Şuara Suresi, 49)**

Ayetlerde de görüldüğü gibi diğer peygamberlerin ölümlerinin aktarıldığı ayetlerde çok farklı kelimeler kullanılmaktadır. Allah Kuran ayetlerinde Hz. İsa'nın öldürülmediğini, insanlara onun bir benzerinin gösterildiğini, onu Kendi Katına yükselttiğini bildirmiştir. Hz. İsa için "canını almak" anlamına gelen "teveffa" fiili

kullanılırken, diğer peygamberler için normal ölümü ifade eden katele ya da mevt gibi ifadeler kullanılmaktadır. Bu bilgiler ise bize Hz. İsa'nın durumunun olağanüstülüğünü bir kez daha göstermektedir.

## Allah Hz. İsa'yı Kendi Katına Yükseltmiştir

Hz. İsa'nın ölmemiş ve öldürülmemiş olduğunun önemli delillerinden biri de, Rabbimiz'in Hz. İsa'yı Kendisi'ne yükselttiğini bildirmiş olmasıdır. Ayetlerde bu gerçek haber verilmektedir:

**... seni Kendime yükselteceğim (rafiuke), seni inkar edenlerden temizleyeceğim ve sana uyanları kıyamete kadar inkara sapanların üstüne geçireceğim... (Al-i İmran Suresi, 55)**

**... Bilakis (bel); Allah onu Kendine yükseltti (refea). Allah üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (Nisa Suresi, 158)**

Allah Hz. İsa'yı Kendisi'ne yükselterek onu inkar edenlerin tuzaklarından korumuş ve kurtarmıştır. Ayetlerde "rafiuke" ve "refea" olarak geçen kelimenin Arapça kökeni "ref" kelimesidir. Ref kelimesinin sözlük anlamı "yükselmektir." İslam alimi Eşari, Al-i İmran Suresi'nin 55. ayetini, Nisa Suresi'nin 158. ayeti ile birlikte açıklamış ve bu konudaki kanaatini şu şekilde ifade etmiştir: "Hz. İsa'nın diri olarak semaya ref edildiği (yükseltildiği) hakkında, ümmetin icmaı vardır." (Eşari, el-İbane an Usuli'd Diyane, thk. ve ta'l. Fevkıyye Hüseyin Mahmud, Kahire, 1986, II, s. 115) (icma-ı ümmet: aynı asırda yaşamış olan İslam alimlerinden müçtehid olanların, bir mesele hakkında verilen hükümde birleşmeleridir.)

İslam alimlerinin büyük çoğunluğu bu ayetleri açıklarken, "Hz. İsa'nın ölmediği, Allah Katına yükseltildiği ve bu yükselmenin ruhu ve bedeni ile birlikte gerçekleştiği" hususunda hemfikirdirler. Bu alimlerden bazılarının görüşleri şöyledir:

Hasan Basri Çantay tefsirinde, "rafiuke" kelimesini "Kendisi'ne yükseltip kaldırmak" olarak tefsir etmiş ve "Allah Hz. İsa'yı ruhu ve bedeni ile birlikte yükseltip kaldırmıştır." şeklinde düşüncesini açıklamıştır. (Hasan Basri Çantay, Kuran-ı Hakim ve Meal-i Kerim, Cilt I, s. 92)

İbn Teymiyye'nin açıklaması ise şöyledir: "Allah onu Kendi Katına yükseltti... ayeti, Hz. İsa'nın ruhu ve vücuduyla yükseltildiğini açıklamaktadır..." (İbn Teymiyye, Mecnuu Fetava, IV, s. 323)

Zahid Kevseri ise, Kuran'da Hz. İsa'nın Allah Katına yükseltilmesi konusunun itiraz edilemeyecek kadar açık ve net olduğunu ifade etmektedir. Al-i İmran Suresi'nin 55. ayetini ve Nisa Suresi'nin 157-158. ayetlerini delil olarak gösteren Kevseri, bu ayetlerde Hz. İsa'nın refi'nin nass (Nass: Kesinlik, açıklık. Kuran-ı Kerim'de veya hadis-i

şeriflerde bir iş veya konu hakkında olan açıklık ve bu şekilde açık olan kelam ve ayet) hükmünde olduğunu söylemekte ve konuyu şöyle açıklamaktadır:

Çünkü ref'in asıl anlamı aşağıdan yukarıya doğru nakildir. Burada ayetleri mecaz anlamıyla açıklayabilecek bir husus yoktur. Dolayısıyla şeref ve makam bakımından yükseltme gibi bir manayı çıkarmaya çalışmanın bir delili bulunmamaktadır. (Zahid Kevseri, Nazratün Abire, s. 93)

Kuran ayetlerinden ve İslam alimlerinin yorumlarından açıkça görüldüğü üzere, Hz. İsa diri olarak, bedeniyle birlikte Allah Katına yükseltilmiştir. Bu, Allah'ın bir mucizesidir ve iman edenlerin büyük şevk ve heyecan duyacakları bir harikadır. Hz. İsa'nın sadece ruhunun Allah Katına yükseltildiği veya bu yükseltilme ile manevi (makam olarak) bir yükselişin kast edildiği iddiaları ise gerçeği yansıtmamaktadır. Yukarıda da bazı örnekleri verildiği gibi, pek çok İslam alimi bu iddiaların geçersizliğini eserlerinde ispatlamışlardır.

Hz. İsa'nın diri olarak Allah Katına yükseltilmiş olduğunun bir diğer önemli delili ise, Nisa Suresi'nin 158. ayetinde geçen Arapça "bel" edatıdır. Türkçede "bilakis" anlamında tercüme edilen bu edatın, Arapça dilbilgisindeki anlamı ve kullanım özellikleri çok önemli bir gerçeğe dikkat çekmektedir. Buna göre, bel edatı olumsuzluk ifade eden bir cümleden sonra gelirse, Arapça dilbilgisi kurallarına göre kendinden sonra gelen cümle, bir önceki cümlenin tam zıddı olmalıdır. Bu durumda Hz. İsa ilgili bildirilen ayette de, "... Onu öldürmediler, bilakis (bel) Allah onu Kendine yükseltti..." ifadesinde ölümün tam tersi olan canlılığa işaret ediliyor olması muhtemeldir. (En doğrusunu Allah bilir.) Konuyla ilgili olarak, son dönem İslam alimlerinden Şeyhülislam Mustafa Sabri Efendi de şu yorumda bulunmaktadır:

Nisa Suresi 158. ayette geçen ve bilakis (aksine) şeklinde tercüme ettiğimiz, 'bel' edatı olumsuzluk ifade eden bir cümleden sonra gelirse, Arapça dilbilgisi kaidesine göre kendinden sonraki cümle, kendinden önceki cümlenin tamamen zıddı olması gerekir. Ölümün karşıtı canlılıktır. Dilbilgisi kuralları bunu gerektirmektedir. Şayet biz "burada manevi ref söz konusudur" ve "Hz. İsa normal olarak vefat etmiştir" desek bu kaideye ters düşmüş oluruz. Zira bu takdirde bel edatından sonra gelen ref, edattan önce gelen aynı zamanda olumsuz bir cümle olan öldürme ve asma fiillerine ters olmaz. Çünkü bir şahıs hem öldürülmüş hem de ruhu göğe yükselmiş olabilir. Aksi halde bu tabir anlamsız olur ki, Kuran-ı Kerim böyle manasız ifadelerden münezzehtir... Ref'in yalnız ruhen olduğunu savunanların tevillerine göre ayetin meali şöyledir: "Onu öldürmediler ve asmadılar... bilakis Allah onun derecesini yükseltti." Burada icaz (özlü söz) şöyle dursun, orta dereceli bir belagat (güzel söz söyleme sanatı) dahi yoktur... "Apartmanın asansörü beni hergün oturduğum dördüncü kata çıkarır" denildiğinde hiçbir akıllı insan bu sözden beni sadece ruhen dördüncü kata çıkarır şeklinde bir manayı anlamaz. O halde Hz. İsa da sadece ruhen yükseltilmemiştir. (Mustafa Sabri, Mevkıfu'l Akl, s.233)

Said Ramazan el-Buti'nin İslam Akaidi adlı eserinde ise aynı konu şu şekilde açıklanmıştır:

Ayetin önceki bölümü ile sonraki bölümleri arasındaki karşılıklı uygunluk, zorunlu olarak bir hakikati ortaya koymaktadır. Mesela, Arap bir adamın "Ben aç değilim, aksine yan yatıyorum." demesi doğru bir cümle değildir. Aynı şekilde, "Halid ölmedi, aksine o iyi bir adamdır" cümlesi de öğeleri bakımından kopuktur. Düzgün olanı ise, "Halid ölmedi, aksine yaşıyor" biçiminde gelir. "Başkan öldürülmedi, o Allah Katında derecesi üstün olan bir adamdır" demek, cümlede anlam kopukluğu meydana getirir. Çünkü onun Allah Katında yüksek derece sahibi olması, öldürülmesine engel değildir. 'Bel' edatı, önceki söz ile sonraki söz arasında bir aykırılık ifade eder. Yani 'bel' kendisinden önce geçmiş bir hükmü iptal eder. (M. Said Ramazan el-Buti, Yaratıcının Varlığı ve Yaratılanın Görevi İslam Akaidi, Mavde Yayınları, İstanbul, 1996, s. 338)

Açıkça görüldüğü gibi, üstün güç ve kudret sahibi olan Allah, Hz. İsa'ya kurulan tuzağı, onu diri olarak Kendi Katına yükselterek bozmuştur. Tüm bu deliller bir kez daha göstermektedir ki, Hz. İsa Allah Katında diridir ve Rabbimiz'in takdir ettiği vakitte yeniden yeryüzüne gelecektir. (En doğrusunu Allah bilir.)

# HZ. İSA'NIN YERYÜZÜNE DÖNÜŞÜ

Bu bölüme kadar anlatılanlardan, Hz. İsa'nın ölmediği ve Allah Katına yükseltilmiş olduğu açıkça anlaşılmaktadır. Ancak Kuran'da dikkat çekilen bir başka önemli konu daha vardır: Hz. İsa yeryüzüne yeniden dönecektir...

Hz. İsa'nın yeryüzüne ikinci kez geleceği konusu Kuran'da çok açık olarak bildirilmiştir. Kuran'da bildirilen bu deliller şu şekildedir:

**1. Delil**

Hz. İsa'nın ikinci kez yeryüzüne ineceğine dair işaretler taşıyan ayetlerden ilki Al-i İmran Suresi'nin 55. ayetidir:

**Hani Allah, İsa'ya demişti ki: "Ey İsa, doğrusu seni Ben vefat ettireceğim ve seni Kendime yükselteceğim, seni inkar edenlerden temizleyeceğim ve sana uyanları kıyamete kadar inkara sapanların üstüne geçireceğim. Sonra dönüşünüz yalnızca Banadır, hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz şeyde aranızda Ben hükmedeceğim. (Al-i İmran Suresi, 55)**

Ayetteki "sana uyanları kıyamete kadar inkara sapanların üstüne geçireceğim" ifadesi dikkat çekicidir. Kuran'da kıyamete kadar inkar edenlere üstün olan ve Hz. İsa'ya gerçekten tabi olan bir grubun varlığından söz edilmektedir. Peki kimdir bu tabi olanlar? Hz. İsa döneminde yaşayan havariler mi, yoksa günümüzde yaşayan Hıristiyanlar mı?

Hz. İsa Allah Katına yükselmeden önce ona uyanların sayısı çok azdı. Ve onun dünyadan ayrılmasının ardından da hızla dinde bozulma başladı. Ayrıca havariler, ciddi bir baskı altında yaşamak zorundaydılar. Sonraki iki yüzyıl boyunca da, Hz. İsa'ya iman edenler aynı baskılara maruz kaldılar; zira hiçbir siyasi güce sahip değillerdi. Bu durumda geçmişte yaşayan Hıristiyanların, inkar edenlere üstün geldiklerini ve bu ayetin onlara baktığını söyleyemeyiz.

Daha sonrasına yani şu anda yaşayan Hıristiyanlara baktığımızda ise zaten Hıristiyanlığın özünün bozulduğunu, Hz. İsa'nın anlattığı hak dinden farklı bir din oluştuğunu görürüz. Hz. İsa'nın Allah'ın oğlu olduğu şeklindeki sapkın inanç benimsenmiş ve teslis inancı (üçleme; Baba, oğul, kutsal Ruh) kabul edilmiştir. (Allah'ı tenzih ederiz.) Bu durumda, dinin aslından iyice uzaklaşmış olan günümüz Hıristiyanlarını da Hz. İsa'ya vahyedilen hak dine uyanlar olarak kabul edemeyiz. Kuran'da teslis inancının sapkın bir inanç olduğu şöyle bildirilmiştir:

**Andolsun, "Allah üçün üçüncüsüdür" diyenler küfre düşmüştür. Oysa tek bir İlah'tan başka İlah yoktur... (Maide Suresi, 73)**

Bu durumda "sana uyanları kıyamete kadar inkara sapanların üstüne geçireceğim" ifadesi açık bir işaret taşımaktadır. Hz. İsa'ya uyan ve kıyamete kadar yaşayacak olan bir topluluk olması gerekmektedir. Böyle bir topluluk, kuşkusuz Hz. İsa'nın yeryüzüne tekrar gelişiyle ortaya çıkacaktır. Ve ona tekrar dünyaya gelişi sırasında tabi olanlar, kıyamete kadar inkar edenlere üstün kılınacaktır.

**2. Delil**

Konu ile ilgili olarak ele aldığımız Nisa Suresi'nin 156-158. ayetlerinin arkasından Allah, 159. ayette şöyle buyurmaktadır:

**Andolsun, Kitap Ehlinden, ölmeden önce ona inanmayacak kimse yoktur. Kıyamet günü, o da onların üzerine şahit olacaktır. (Nisa Suresi, 159)**

Yukarıdaki ayette yer alan "ölmeden önce ona inanmayacak kimse yoktur" ifadesi oldukça dikkat çekicidir. Bu cümlenin Arapça karşılığı şu şekildedir: "... ve in min ehlil kitabi illa leyüminenne bihi kable mevtihi"

Burada bazı tefsirciler "o" zamirinin Hz. İsa yerine Kuran'a baktığını düşünmüşler ve ayete Kitap Ehlinin ölmeden Kuran'a iman edeceği şeklinde bir yorum yapmışlardır.

Oysa bu ayet öncesindeki iki ayette de "o" zamiri tartışmasız bir biçimde Hz. İsa için kullanılmıştır:

**Nisa Suresi, 157. ayet:**

**Ve: "Biz, Allah'ın Resulü Meryem oğlu Mesih İsa'yı gerçekten öldürdük" demeleri nedeniyle de (onlara böyle bir ceza verdik.) Oysa onu öldürmediler ve onu asmadılar. Ama onlara (onun) benzeri gösterildi. Gerçekten onun hakkında anlaşmazlığa düşenler, kesin bir şüphe içindedirler. Onların bir zanna uymaktan başka buna ilişkin hiçbir bilgileri yoktur. Onu kesin olarak öldürmediler.**

**Nisa Suresi, 158. ayet:**

**Hayır; Allah onu Kendine yükseltti. Allah üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir.**

Bu ayetlerin hemen arkasından gelen ayette kullanılan "o" zamirinin Hz. İsa'dan başka bir kişiyi ya da varlığı kastettiğinin hiçbir delili yoktur.

**Nisa Suresi, 159. ayet:**

**Andolsun, Kitap Ehlinden, ölmeden önce ona inanmayacak kimse yoktur. <u>Kıyamet günü, o da onların üzerine şahit olacaktır.</u>**

Diğer taraftan ayetin ikinci cümlesinde yer alan *"Kıyamet günü, o da onların üzerine şahit olacaktır"* ifadesi de dikkat çekicidir. Kuran'da kıyamet günü insanın dilinin, ellerinin ve ayaklarının (Nur Suresi, 24, Yasin Suresi, 65), işitme, görme duyularının ve derilerinin (Fussilet Suresi, 20-23) kendi aleyhlerine şahitlik edecekleri bildirilmektedir. Kuran'ın şahitliği ile ilgili ise hiçbir ayet yoktur. İlk cümle -gramatik olarak veya mantık açısından hiçbir delil bulunmamasına rağmen- Kuran'a bakıyor kabul edilirse, ikinci cümlede yer alan "o" zamirinin de Kuran'a baktığı iddia edilmiş olur. Oysa bunu söylemek için açık bir ayet gerekir. Bununla birlikte, bir önceki ayette bildirilen "... Allah onu Kendine yükseltti" ifadesi de, bu ayette işaret edilenin Kuran olmadığını bir kez daha göstermektedir. Kuran 1400 yıldır iman edenlere hidayet rehberidir ve Allah Katına yükseltilmemiştir. Allah Katına yükseltilen Hz. İsa'dır. Bu da ayette haber verilen şahitliğin, Hz. İsa'nın Kitap Ehli için yapacağı şahitlik olduğunu, ayette "o" zamiri ile Kuran'a işaret edilmediğini gösteren bir başka delildir. (En doğrusunu Allah bilir.)

Diğer ayetlerde aynı zamirin, Kuran'ı işaret ettiği durumlarda, (Neml Suresi, 77 ve Şuara Suresi, 192-196'da olduğu gibi) ayetin öncesinde ya da sonrasında Kuran'dan bahsedildiğini görürüz. Ayetin öncesinde, sonrasında veya ayetin içinde Kuran'dan bahsedilmiyorsa, bu ayetin Kuran'ı tarif ettiğini söylemek yanlış olur. Bu ayette ise çok açık bir biçimde Hz. İsa'ya inanılmasından ve onun inananlara şahit olmasından bahsedilmektedir.

Ayetin manası hakkında belirteceğimiz ikinci nokta ise "ölümünden önce" ifadesinin yorumu ile ilgilidir. Bazıları bu ifadenin "Kitap Ehlinin kendi ölümlerinden önce" inanması anlamında olduğunu düşünmektedirler. Buna göre Kitap Ehlinden olan her kişi kendisine ölüm gelmeden Hz. İsa'ya mutlaka iman edecektir. Oysa Arapça dilbilgisi, bu iddianın doğru olmadığını göstermektedir. Kuran'da Kitap Ehli ile ilgili tüm ayetlerde, çoğulluğu ifade eden "hum" eki kullanılmıştır. (Beyyine Suresi, 1 ve 6; Hadid Suresi, 29; Haşr Suresi 2 de olduğu gibi.) Bu ayette ise tekilliği ifade eden "hu" eki kullanılmıştır. Bu durumda, ayette haber verilen, Hz. İsa'nın ölümünden -yani yeryüzüne ikinci kez gelip biyolojik olarak ölümünden- önce, Kitap Ehli'nin kendisine inanacağıdır. (En doğrusunu Allah bilir.) Ayrıca Hz. İsa döneminde Kitap Ehli tanımlamasına dahil olan Yahudiler ona iman etmemekle kalmamış, onu öldürmek için tuzak kurmuşlardır. Hz. İsa'dan sonra yaşayıp ölen Yahudi ve Hıristiyanların ise Hz. İsa'ya -Kuran'da bildirildiği şekilde- iman etmiş olduklarını iddia etmek mümkün değildir. Sonuç olarak ayeti dikkatle değerlendirdiğimizde, anlamın şu şekilde olduğu sonucuna varmaktayız: "Hz. İsa ölmeden önce tüm Ehli Kitap ona iman edecektir".

Ayet gerçek manasıyla ele alındığında ise çok açık gerçeklerle karşılaşırız: Birincisi, ayette gelecekten bahsedildiği açıktır, çünkü Hz. İsa'nın "ölümü" söz

konusudur. Oysa o ölmemiş Allah Katına yükselmiştir. Hz. İsa dünyaya yeniden gelecek ve her insan gibi yaşayıp ölecektir. İkincisi Hz. İsa'ya tüm Ehli Kitabın iman etmesi söz konusudur. Bu da henüz gerçekleşmemiş ancak kesin olarak gerçekleşeceği bildirilen bir olaydır.

Dolayısıyla buradaki "ölümünden önce" denilerek, zamirle bahsedilen kişi Hz. İsa'dır. Kitap Ehli onu görüp bilecek, ona yaşarken itaat edecek ve Hz. İsa da onların durumlarıyla ilgili ahirette şahitlik edecektir. (Doğrusunu en iyi Allah bilir.)

**3. Delil**

Hz. İsa'nın ahir zamanda yeniden yeryüzüne döneceği ile ilgili bir başka ayet de Zuhruf Suresi'nin 61. ayetidir. Bu surenin 57. ayetinden itibaren Hz. İsa'dan bahsedilir:

**Meryem oğlu (İsa) bir örnek olarak verilince, senin kavmin hemen ondan (keyifle söz edip) kahkahalarla gülüyorlar. Dediler ki: "Bizim ilahlarımız mı daha hayırlı, yoksa o mu?" Onu yalnızca bir tartışma-konusu olsun diye (örnek) verdiler. Hayır, onlar 'tartışmacı ve düşman' bir kavimdir. O, yalnızca bir kuldur; kendisine nimet verdik ve onu İsrailoğullarına bir örnek kıldık. Eğer Biz dilemiş olsaydık, elbette sizden melekler kılardık; yeryüzünde (size) halef (yerinize geçenler) olurlardı. (Zuhruf Suresi, 57-60)**

Bu ayetlerin hemen arkasından gelen 61. ayette Hz. İsa'nın kıyamet saati için bir ilim olduğu belirtilmektedir:

**Şüphesiz <u>o, kıyamet-saati için bir ilimdir.</u> Öyleyse ondan yana hiçbir kuşkuya kapılmayın ve bana uyun. Dosdoğru yol budur. (Zuhruf Suresi, 61)**

Bu ayette Hz. İsa'nın ahir zamanda yeryüzüne dönüşü haber verilmektedir. Çünkü Hz. İsa, Kuran'ın indirilişinden yaklaşık altı asır önce yaşamıştır. Dolayısıyla bu ilk hayatını "kıyamet saati için bir bilgi" yani bir kıyamet alameti olarak anlayamayız. Ayetin işaret ettiği anlam, Hz. İsa'nın, ahir zamanda, yeniden yeryüzüne döneceği ve bunun da bir kıyamet alameti olacağıdır. (En doğrusunu Allah bilir.) Bu ayette geçen "O, kıyamet saati için bir ilimdir" kelimesinin Arapça karşılığı şu şekildedir: "İnnehu le ilmun lissaati." Bu ifadede yer alan "hu" zamirini "Kuran" olarak yorumlayanlar vardır. Ancak Kuran için "hu" zamiri kullanıldığında mutlaka ayetin öncesinde veya sonrasında veya ayetin içinde Kuran'ı anlatan başka ifadeler de bulunmaktadır. Başka bir konu içinde "hu" zamiri ile Kuran'dan bahsedilmez. Ayrıca öncesindeki ayete bakıldığına orada da açıkça Hz. İsa kastedilerek "o" zamiri kullanıldığı görülecektir:

"O, yalnızca bir kuldur; kendisine nimet verdik ve onu İsrailoğulları'na bir örnek kıldık."

Bu zamirin Kuran'a işaret ettiğini söyleyenler ise ayetin devamında geçen "Ondan kuşkulanmayın, bana uyun" ifadesini sözde delil olarak gösterirler. Ancak bu ifadenin öncesindeki ayetlerde tamamen Hz. İsa'dan bahsedilmektedir. Bu nedenle "hu" zamirinin bir önceki ayetlerle ilgili olması ve Hz. İsa'yı anlatması daha uygundur. Nitekim büyük İslam alimleri de bu zamiri gerek ayetlere gerekse sahih hadislere dayanarak Hz. İsa olarak açıklamaktadırlar. Elmalılı Hamdi Yazır'ın tefsirinde şu şekilde açıklanmaktadır:

Muhakkak ki o saat için bir ilimdir de –saatin geleceğini ölülerin dirilip, kıyam edeceğini bildiren bir delil ve alamettir. Çünkü İsa gerek zuhuru ve gerek emvati ihya (ölüleri diriltme) mucizesi ve gerek emvatın kıyamını (ölülerin kalkışını) haber vermesi itibarıyla kıyametin vaki olacağına bir delil olduğu gibi hadiste varid olduğuna göre eşratı saattendir (kıyamet alametidir). (http://www.kuranikerim.com/telmalili/zuhruf.htm)

Çağdaş İslam alimlerinden Seyyid Kutub da tefsirinde, Hz. İsa'nın yeryüzüne yeniden gelecek olmasının önemli delillerinden birinin bu ayet olduğuna dikkat çekmektedir. Kutub'un tefsirinde konu şöyle açıklanmaktadır:

Hz. İsa'nın kıyametin kopmasından önce yeryüzüne ineceğine ilişkin birçok hadis var dilimizde. Nitekim bu ayet de ona işaret etmektedir: "O, kıyametin kopacağını gösterir bir ilimdir." Yani Hz. İsa'nın yeryüzüne inmesi ile kıyametin kopmasının yakın olduğu bilinir. İkinci bir okuyuş tarzında ayet şöyle okunur: "Ve innehu le alemun lissati". Yani onun inişi kıyametin belirtisidir, alametidir. Her iki okuyuş tarzı da aynı

anlamı ifade etmektedirler. Hz. İsa'nın gökten inişi, doğru sözlü ve güvenilir Peygamberin -salat ve selam üzerine olsun- sözünü ettiği ve yüce Kuran'ın işaret ettiği bir gaybtır. Kıyamet gününe kadar değişmeden kalacak bu iki kaynaktan gelen bilgilerden başka, bu meseleye ilişkin olarak herhangi bir insanın söyleyebileceği bir söz olamaz. (Seyyid Kutub, Fizilali'l Kuran, http://www.sevde.de/Kuran-Tevsiri/Kuran_Tefsiri.htm)

Kevseri, en eski akaid kitaplarında dahi bu ayetin Hz. İsa'nın ikinci kez yeryüzüne gelişine delil olarak kullanıldığını söylerken, Ömer Nasuhi Bilmen tefsirinde ise bu ayet şu şekilde açıklanmaktadır:

Ve kıyametin yaklaşmış olması için İsa Aleyhisselam'ın bir alamet olduğunu ve kıyametin vuku bulacağına şüphe edilmeyeceğini haber veriyor... İsa Aleyhisselam'ın yeryüzüne nüzul edeceği de kıyamet şeriatinden sayılmaktadır... (Ömer Nasuhi Bilmen, Kuran-ı Kerim'in Türkçe Meal-i Alisi ve Tefsiri, Cilt VII, 3292)

Ayrıca şunu da belirtmek gerekir ki, Kuran'da hiçbir peygamberin kıyamet için bir ilim olmasından bahsedilmemektedir. Hz. Muhammed (sav), Hz., İbrahim, Hz. Nuh, Hz. Musa, Hz. Süleyman, Hz. Yusuf, Hz. Davud, Hz. Yakup ve diğer birçok peygamberin hayatı Kuran'da detaylı olarak anlatılmakta, ancak hiçbiri için bu ifade kullanılmamaktadır. Bu da, Hz. İsa'nın -Allah'ın takdiri olarak- diğer peygamberlerden farklı bir özelliğe sahip olduğuna işaret etmektedir. Bu özellik, Hz. İsa'nın Allah Katına alındıktan sonra yeniden yeryüzüne gönderilecek olmasıdır. (En doğrusunu Allah bilir.)

**4. Delil**

Hz. İsa'nın ikinci gelişine işaret eden başka ayetler de şöyledir:

**Hani Melekler, dediler ki: "Meryem, doğrusu Allah Kendinden bir kelimeyi sana müjdelemektedir. Onun adı Meryem oğlu İsa Mesih'tir. O, dünyada ve ahirette 'seçkin, onurlu, saygındır' ve (Allah'a) yakın kılınanlardandır. Beşikte de, yetişkinliğinde de insanlarla konuşacaktır. Ve O salihlerdendir. "Rabbim, bana bir beşer dokunmamışken, nasıl bir çocuğum olabilir?" dedi. (Fakat) Allah neyi dilerse yaratır. Bir işin olmasına karar verirse, yalnızca ona "ol" der, o da hemen oluverir. Ona Kitabı, hikmeti, Tevratı ve İncili öğretecek. (Al-i İmran Suresi, 45-48)**

Ayette, Allah'ın Hz. İsa'ya, Tevrat'ı, İncil'i ve bir de "Kitabı" öğreteceği haber verilmektedir. Aynı ifade Maide Suresi'nin 110. ayetinde de yer almaktadır:

**Allah şöyle diyecek: "Ey Meryemoğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruhu'l-Kudüs ile destekledim, beşikte iken de, yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana Kitabı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim.**

**İznimle çamurdan kuş biçiminde (bir şeyi) oluşturuyordun..." (Maide Suresi, 110)**

Her iki ayette de geçen "kitap" ifadesini incelediğimizde, bunun Kuran'a işaret ettiğini görürüz. Ayetlerde Tevrat ve İncil dışında gönderilen son hak kitabın Kuran olduğu bildirilmektedir. (Hz. Davud'a verilen Zebur da Eski Ahit'in içindedir) Bunun yanında, yine Kuran'ın bir başka ayetinde, Al-i İmran Suresi 3. ayette, "kitap" kelimesi, İncil ve Tevrat'ın yanında Kuran'ı ifade etmek için kullanılmıştır:

**Allah... O'ndan başka İlah yoktur. Diridir, kaimdir. O, sana Kitabı Hak ve kendinden öncekileri doğrulayıcı olarak indirdi. O, Tevrat ve İncil'i de indirmişti. (Al-i İmran Suresi, 2-3)**

Kitap kelimesinin Kuran'a işaret ettiği diğer bazı ayetler de şu şekildedir:

**Allah Katından yanlarında olan (Tevrat)ı doğrulayan bir Kitap geldiği zaman, -ki bundan önce inkar edenlere karşı fetih istiyorlardı- işte bilip-tanıdıkları gelince, onu inkar ettiler. Artık Allah'ın laneti kafirlerin üzerinedir. (Bakara Suresi, 89)**

**Öyle ki size, kendinizden, size ayetlerimizi okuyacak, sizi arındıracak, size Kitap ve hikmeti öğretecek ve bilmediklerinizi bildirecek bir elçi gönderdik. (Bakara Suresi, 151)**

Bu durumda, Hz. İsa'ya öğretilecek olan üçüncü "Kitab"ın Kuran olduğu ve bunun da ancak Hz. İsa'nın ahir zamanda dünyaya dönüşünde mümkün olabileceği açıktır. Çünkü Hz. İsa Kuran'ın indirilmesinden yaklaşık 600 sene önce yaşamıştı. Bununla birlikte, Peygamber Efendimiz (sav)'in hadislerinde Hz. İsa'nın dünyaya ikinci kez gelişinde İncil ile değil Kuran'la hükmedeceği bildirilmiş olması da bunun bir delilidir:

Kırk (40) yıl Allah'ın Kitab'ı ve benim sünnetimle hükmeder, vefat eder. (Kitab-ul Burhan Fi Alamet-il Mehdiyy il Ahir Zaman, s. 92)

Bu ifadeden de açık olarak anlaşıldığı gibi Hz. İsa yeniden yeryüzüne geldiğinde, Kuran'da yer alan hükümler ile hükmedecek, Hz. Muhammed (sav)'in sünnetini devam ettirecektir. Bu da ayetlerdeki manaya tam olarak uygun düşmektedir. (Şüphesiz en doğrusunu Allah bilir.)

Bu ayetlerde dikkat edilmesi gereken bir başka bilgi de, Hz. İsa için bildirilen söz konusu ifadenin -bir önceki konuda olduğu gibi- başka hiçbir peygamber için bildirilmemiş olmasıdır. Örneğin Hz. Musa'ya Tevrat'ın indirildiği, Hz. İbrahim'e verilen sahifeler olduğu, Hz. Davud'a Zebur'un vahyedilmiş olduğu Kuran'da bildirilir. Ya da peygamberlerin kendi dönemlerinden önce indirilen kitaplar varsa, bu kitapları

bildikleri haber verilir. Ancak peygamberlerin hiçbiri için, kendi dönemlerinden sonra indirilecek olan bir kitabın daha onlara öğretildiği haber verilmez. Kendisinden önce indirilen, kendisine vahyedilen ve kendisinden sonra indirilecek olan kitabı bildiği haber verilen tek peygamber Hz. İsa'dır. Bu da, Hz. İsa'nın tekrar yeryüzüne geleceğinin ve ikinci kez geldiğinde kendisinden sonra vahyedilmiş olan kitapla yani Kuran'la hükmedeceğinin işaretlerinden biridir. (En doğrusunu Allah bilir.)

**5. Delil**

Tüm bunların yanında "Şüphesiz, Allah Katında İsa'nın durumu, Adem'in durumu gibidir..." (Al-i İmran Suresi, 59) ayeti de Hz. İsa'nın dönüşüne işaret ediyor olabilir. Tefsir alimleri genellikle bu ayetin her iki peygamberin de babasız olma özelliğine, Hz. Adem'in Allah'ın "Ol" emriyle topraktan yaratılması ile Hz. İsa'nın yine "Ol" emriyle babasız doğmasına işaret ettiğine dikkat çekmişlerdir. Ancak ayetin bir ikinci işareti daha olabilir. Hz. Adem cennetten nasıl yeryüzüne indirildiyse, Hz. İsa da ahir zamanda Allah'ın Katından yeryüzüne indirilecek olabilir. (En doğrusunu Allah bilir.) Görüldüğü gibi Hz. İsa'nın yeryüzüne yeniden döneceğine ilişkin olarak Kuran'da geçen ayetler çok açıktır.

**6. Delil**

Kuran'da Hz. İsa'nın Allah Katına alındığını ifade eden bir diğer ayet ise Meryem Suresi'nde şöyle haber verilmektedir:

**"Selam üzerimedir; doğduğum gün, öleceğim gün ve diri olarak yeniden-kaldırılacağım gün de." (Meryem Suresi, 33)**

Bu ayet Al-i İmran Suresi'nin 55. ayetiyle birlikte incelendiğinde çok önemli bir gerçeğe işaret etmektedir. Al-i İmran Suresi'ndeki ayette Hz. İsa'nın Allah Katına yükseltildiği ifade edilmektedir. Bu ayette ölme ya da öldürülme ile ilgili bir bilgi verilmemektedir. Ancak Meryem Suresi'nin 33. ayetinde Hz. İsa'nın öleceği günden bahsedilmektedir. Bu ikinci ölüm ise ancak Hz. İsa'nın ikinci kez dünyaya gelişi ve bir süre yaşadıktan sonra vefat etmesiyle mümkün olabilir. (En doğrusunu Allah bilir)

**7. Delil**

Hz. İsa'nın tekrar dünyaya geleceği ile ilgili bir başka delil ise Maide Suresi'nin 110. ayetinde ve Al-i İmran Suresi'nin 46. ayetinde geçen "kehlen" kelimesidir. Ayetlerde şu şekilde buyrulmaktadır:

**Allah şöyle diyecek: "Ey Meryemoğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruhu'l-Kudüs ile destekledim, beşikte iken de, yetişkin (kehlen) iken de insanlarla konuşuyordun..." (Maide Suresi, 110)**

**"Beşikte de, yetişkinliğinde (kehlen) de insanlarla konuşacaktır. Ve O salihlerdendir." (Al-i İmran Suresi, 46)**

Bu kelime Kuran'da sadece yukarıdaki iki ayette ve sadece Hz. İsa için kullanılmaktadır. Hz. İsa'nın yetişkin halini ifade etmek için kullanılan "kehlen" kelimesinin anlamı "otuz ile elli yaşları arasında, gençlik devresini bitirip ihtiyarlığa ayak basan, yaşı kemale ermiş kimse" şeklindedir. Bu kelime İslam alimleri arasında ittifakla "35 yaş sonrası döneme işaret ediyor" şeklinde çevrilmektedir.

Hz. İsa'nın genç bir yaş olan otuz yaşının başlarında göğe yükseldiğini, yeryüzüne indikten sonra kırk yıl kalacağını ifade eden ve İbni Abbas'tan rivayet edilen hadise dayanan İslam alimleri, Hz. İsa'nın yaşlılık döneminin, tekrar dünyaya gelişinden sonra olacağını, dolayısıyla bu ayetin, Hz. İsa'nın nüzulüne dair bir delil olduğunu söylemektedirler. (Muhammed Halil Herras, Faslu'l-Makal fi Ref'I İsa Hayyen ve Nüzulihi ve Katlihi'd-Deccal, Mektebetü's Sünne, Kahire, 1990, s.20)

Kuran ayetlerine bakıldığında bu ifadenin, yalnızca Hz. İsa için kullanıldığını görürüz. Tüm peygamberler insanlarla konuşup, onları dine davet etmişlerdir. Hepsi de yetişkin yaşlarında tebliğ görevini yerine getirmişlerdir. Ancak Kuran'da diğer peygamberler için bu şekilde bir ifade kullanılmamaktadır. Bu ifade sadece Hz. İsa için kullanılmıştır ve mucizevi bir durumu ifade etmektedir. Çünkü ayetlerde birbiri ardından gelen "beşikte" ve "yetişkin iken" kelimeleri iki büyük mucizevi zamana dikkat çekmektedirler.

Nitekim İmam Taberi, Taberi Tefsiri isimli eserinde bu ayetlerde geçen ifadeleri şu şekilde açıklamaktadır:

Bu ifadeler (Maide Suresi, 110), Hz. İsa'nın ömrünü tamamlayıp yaşlılık döneminde insanlarla konuşabilmesi için gökten ineceğine işaret etmektedir. Çünkü o, genç yaştayken göğe kaldırılmıştı…

Bu ayette (Al-i İmran Suresi, 46), Hz. İsa'nın hayatta olduğuna delil vardır ve ehl-i sünnet de bu görüştedir. Çünkü ayette, onun yaşlandığı zamanda da insanlarla konuşacağı ifade edilmektedir. Yaşlanması da ancak, semadan yeryüzüne ineceği zamanda olacaktır. (Taberi Tefsiri, İmam Taberi, cilt 2, s. 528; Cilt 1, s. 247)

Ancak bazı kişiler "yetişkin" kelimesini gerçek anlamından uzaklaşarak yorumlamakta ve Kuran'ın genel mantığı içinde değerlendirmemektedirler. Bu kişiler peygamberlerin her dönemde olgun ve kemale ermiş kimseler olduklarını, dolayısıyla bu ifadenin peygamberlerin tüm hayatlarına işaret ettiğini öne sürerler. Elbette peygamberler Allah'ın kemale eriştirdiği, olgun kimselerdir. Ancak Allah Ahkaf Suresi'nde olgunluk yaşının 40 yaş olduğuna işaret etmektedir. Ayette şu şekilde bildirilir:

**Biz insana, 'anne ve babasına' iyilikle davranmasını tavsiye ettik. Annesi onu güçlükle taşıdı ve onu güçlükle doğurdu. Onun (hamilelikte) taşınması ve**

**sütten kesilmesi, otuz aydır. Nihayet güçlü (erginlik) çağına erip kırk yıl (yaşın)a ulaşınca, dedi ki: "Rabbim, bana, anne ve babama verdiğin nimete şükretmemi ve senin razı olacağın salih bir amelde bulunmamı bana ilham et; benim için soyumda salahı ver. Gerçekten ben tevbe edip Sana yöneldim ve gerçekten ben Müslümanlardanım." (Ahkaf Suresi, 15)**

"Kehlen" kelimesinin açıklamaları da, Kuran'da yer alan diğer bilgiler gibi, Hz. İsa'nın tekrar yeryüzüne gelişine işaret etmektedir. (Doğrusunu en iyi Allah bilir.)

Kuran'da yaşamı sırasında yeryüzünden yüzlerce yıl ayrılıp sonra dönen başka örnekler de haber verilmektedir.

## Yüz yıl sonra diriltilen adam

Bu örneklerden biri, Bakara Suresi'nde anlatılan "yüz yıl ölü kaldığı" belirtilen bir kimsenin hayatına ilişkindir:

**Ya da altı üstüne gelmiş ıssız duran bir şehre uğrayan gibisini (görmedin mi?) Demişti ki: "Allah burasını ölümünden sonra nasıl diriltecekmiş?" Bunun üzerine Allah onu yüz yıl ölü bıraktı sonra onu diriltti. (Ve ona) Dedi ki: "Ne kadar kaldın?" O: "Bir gün veya bir günden az kaldım" dedi. (Allah ona:) "Hayır yüz yıl kaldın böyleyken yiyeceğine ve içeceğine bak henüz bozulmamış; eşeğine de bir bak; (bunu yapmamız) seni insanlara ibret-belgesi kılmamız içindir. Kemiklere de bir bak nasıl biraraya getiriyoruz sonra da onlara et giydiriyoruz?" dedi. O kendisine (bunlar) apaçık belli olduktan sonra dedi ki: "(Artık şimdi) Biliyorum ki gerçekten Allah herşeye güç yetirendir. (Bakara Suresi, 259)**

Önceki sayfalarda belirttiğimiz gibi ayetlerde Hz. İsa'nın canının alındığından bahsedilmemektedir. Yukarıda verdiğimiz ayette ise tam bir ölüm (mevt) söz konusudur. Dolayısıyla kesin olarak ölen bir insanın bile Allah'ın dilemesiyle bu dünyada tekrar diriltildiği Kuran'da bildirilen bir gerçektir. Kuran'da buna benzer başka olaylardan da örnekler verilmektedir.

## Kehf Ehli'nin yıllar sonra uyandırılmaları

Konuya işaret eden diğer bir örnek ise Kehf Suresi'ndeki "Ashab-ı Kehf" kıssasındadır.

Allah'ın, yaşadıkları dönemin din karşıtı hükümdarının zulmünden korunmak için mağaraya sığınan bir grup gencin durumunu haber verdiği bu kıssada, onların uzun yıllar uyuduktan sonra tekrar uyandırıldıkları anlatılmaktadır. Ayetler şöyledir:

**O gençler mağaraya sığındıkları zaman demişlerdi ki: "Rabbimiz Katından bize bir rahmet ver ve işimizden bize doğruyu kolaylaştır (bizi başarılı kıl).**

**Böylelikle mağarada yıllar yılı onların kulaklarına vurduk (derin bir uyku verdik). (Kehf Suresi, 10-11)**

**Sen onları uyanık sanırsın oysa onlar (derin bir uykuda) uyuşmuşlardır. Biz onları sağ yana ve sol yana çeviriyorduk. Köpekleri de iki kolunu uzatmış yatıyordu. Onları görmüş olsaydın geri dönüp onlardan kaçardın onlardan içini korku kaplardı.**

**Böylece, aralarında bir sorgulama yapsınlar diye onları dirilttik (uyandırdık). İçlerinden bir sözcü dedi ki: "Ne kadar kaldınız?" Dediler ki: "Bir gün veya günün bir (kaç saatlik) kısmı kadar kaldık." Dediler ki: "Ne kadar kaldığınızı Rabbiniz daha iyi bilir; şimdi birinizi bu paranızla şehre gönderin de, hangi yiyecek temizse baksın, size ondan bir rızık getirsin; ancak oldukça nazik davransın ve sakın sizi kimseye sezdirmesin." (Kehf Suresi, 18-19)**

Kuran'da gençlerin mağarada kaç yıl kaldıkları tam olarak bildirilmez. Bunun için yıllar yılı tabiri kullanılır, ki sürenin çok kısa olmadığı buradan anlaşılmaktadır. Ayrıca kalış süresiyle ilgili insanların tahmini de oldukça uzun bir süre olan 309 yıldır:

**Onlar mağaralarında üç yüz yıl kaldılar ve dokuz (yıl) daha kattılar. De ki: "Ne kadar kaldıklarını Allah daha iyi bilir. Göklerin ve yerin gaybı O'nundur. O, ne güzel görmekte ve ne güzel işitmektedir. O'nun dışında onların bir velisi yoktur. Kendi hükmünde hiç kimseyi ortak kılmaz." (Kehf Suresi, 25-26)**

Dünya şartlarına göre insanların böylesine uzun bir süre uyumaları mümkün değildir. Dolayısıyla bu ayette bildirilen uyku bizim bildiğimiz anlamda bir uykuya değil, Kehf Ehli'nin zaman ve mekanın olmadığı farklı bir boyuta alınmalarına ve yeniden dünyaya gönderilmelerine işaret ediyor olabilir. (En doğrusunu Allah bilir.)

Tıpkı uykudan uyanan insanlar gibi bu kişiler de yeniden hayata dönmüşlerdir. Benzer bir şekilde, Hz. İsa da zamanı geldiğinde tekrar dünya üzerinde yaşamaya dönecek, Allah'ın ona bahşettiği şerefli sorumluluğunu yerine getirdikten sonra, "Dedi ki: "Orada (dünyada) yaşayacak, orada ölecek ve oradan çıkarılacaksınız." (Araf Suresi, 25) hükmünün bir gereği her insan gibi dünyada ölecektir. (En doğrusunu Allah bilir.)

# HADİSLERDE HZ. İSA'NIN İKİNCİ KEZ YERYÜZÜNE DÖNÜŞÜ

Hz. İsa'nın Allah Katında diri olduğu ve ahir zamanda yeryüzüne yeniden gelecek olması hadislerde detaylı olarak yer almaktadır. En büyük ve güvenilir hadis kaynakları olarak kabul edilen Kütüb-i Sitte'de, İmam Maliki'nin Muvatta'sında, İbn Huzeyme ve İbn Hibban'ın Sahih'lerinde, İbn Hanbel ve Tayalisi'nin Müsned'lerinde Hz. İsa ile ilgili hadisler bulunmaktadır. Ayrıca pek çok İslam alimi, Hz. İsa'nın ölmediği ve yeryüzüne yeniden geleceğine dair araştırma ve incelemeler yapmışlar, bu konuda kaynak eser konumunda olan çeşitli kitap ve risaleler hazırlamışlardır.

Hz. İsa'nın Allah Katında diri olduğu ve yeniden dünyaya geleceği konusunda kanaat belirten İslam alimlerinin başında mezhep imamımız olan Ebu Hanife gelmektedir. Ebu Hanife, Fıkh-ı Ekber adlı eserinin son bölümünde şunları bildirmektedir:

Deccal'in, Ye'cüc ve Me'cüc'ün çıkması, Güneş'in batıdan doğması, Hz. İsa'nın gökten inmesi ve diğer kıyamet alametleri, sahih haberlerde aktarıldığı üzere, haktır, olacaktır. (Ebu Hanife, Nu'man b. Sabit (150/767), Fıkh-ı Ekber, Çeviren: H. Basri Çantay, Ankara, 1982)

Hz. İsa'nın gelişi konusunda nakledilen hadisler tevatür derecesindedir. Birçok araştırmacı da alimlerimizin görüşlerinin bu yönde olduğunu aktarmaktadır. Tevatürün tanımı Büyük Lugat'te şöyle yapılmaktadır:

Tevatür: Kuvvetli haber, içinde yalan ihtimali olmayan ve bir cemaate dayanan kuvvetli haber.

Mütevatir hadis ise, yalan üzerine birleşmeleri düşünülemeyecek kadar kalabalık olan bir cemaat tarafından rivayet edilen hadislere denir. İslam alimi Seyyid Şerif Cürcani, mütevatir hadis kavramını şöyle açıklamaktadır:

Haber-i mütevatir, ravileri çoklukta o dereceye ulaşan bir haberdir ki, adete göre, o kadar çok rivayetçinin yalan üzerine birleşmeleri imkansız olur. Bu durumda rivayet edilen haber hakkında lafız ve mana tutuyorsa buna, "mütevatir-i lafzi" denir. Eğer hepsinin arasında müşterek manada ittifak olmakla beraber lafızlar (sözler) arasında ihtilaf bulunuyorsa buna, "mütevatir-i manevi" denir. (Muhtasar-ı Seyyid-i Şerif, s. 46)

Hz. İsa ile ilgili hadis-i şeriflerin bazıları ise şöyledir:

Vallahi muhakkak ve muhakkak Meryem oğlu İsa inecek, hem adil bir hakem, adaletli bir hükümdar olarak inecek... (Sahih-i Müslim, Bir Şerhin-Nevevi, Cilt II, s. 192; Kitab-ul İman, Bab-u Nuzül-i İsa İbn-i Meryem, Kenzul Ummal, 14/332)

İsa bin Meryem adil bir hakim ve adaletli bir imam olarak inmedikçe kıyamet kopmayacaktır... (Sünen-i İbni Mace, 10/340)

Nefsim kudret elinde olan Allah'a yemin ederim ki, Meryem oğlu İsa'nın adalet sahibi olarak inmesi yakındır... (Ebu Hureyre ra / Buhari, Büyu 102, Mezalim 31, Enbiya 49; Müslim, İman 242 (155); Ebu Davud, Melahim 14 (4324); Tirmizi, Fiten 54 (2234)

Onunla (Hz.İsa ile) benim aramda hiçbir peygamber yoktur. O (Hz.İsa) şüphesiz inecektir. Onu gördüğünüz zaman tanıyın! O, orta boylu, beyaza çalar kırmızı renktedir. Sarıya boyalı iki elbise içinde olacak. Yağmur yağmasa da saçından su damlayacaktır. İslam için mücadele edecektir. Deccaliyeti kaldıracak, sonra yeryüzünde tam kırk sene kalacak. Sonra ölecek ve namazını Müslümanlar kılacaklardır. (Buhari, Müslim, Ebu Davud ve Tırmizi, Büyük Hadis Külliyatı, Rudani, 5.cilt, s.380)

"İmamınız kendinizden olduğu halde Meryem oğlu (İsa) içinize indiği zaman acaba nasıl olursunuz?" buyurdu. (Sahih-i Müslim, c.1, s. 208)

Nihayet Meryem oğlu İsa iner ve Müslümanların emiri ona: "Gel, bize namaz kıldır" der. Bunun üzerine Hz. İsa: "Hayır, Allah'ın bu ümmete bir ikramı olarak sizin bir kısmınız diğer bir kısım üzerine emirlersiniz" der. (Sahih-i Müslim, c. 1, s.209)

# RİSALE-İ NUR'DA HZ. İSA'NIN İKİNCİ KEZ YERYÜZÜNE GELİŞİ

Hicri 13. yüzyılın müceddidi olarak kabul edilen büyük İslam alimi Bediüzzaman Said Nursi Risale-i Nur Külliyatı'nda Hz. İsa'nın yeryüzüne ikinci kez gelişiyle ilgili önemli açıklamalar yapmıştır. Ayetler ve hadisler ışığında, Hz. İsa'nın ahir zamanda yeniden dünyaya geleceğini, Hıristiyanları batıl inanış ve uygulamalarından arındırarak hak din ahlakına davet edeceğini, bu dönemde Hz. İsa'ya uyan samimi İseviler ile Müslümanların ittifak edeceklerini, Hz. İsa'nın Hz. Mehdi ile birlikte İslam ahlakının yeryüzüne hakim olmasına vesile olacağını anlatmıştır.

Ancak Bediüzzaman'ın bu açıklamaları kimi zaman yanlış anlaşılıp yanlış yorumlanmaktadır. Özellikle Bediüzzaman'ın Hz. İsa ve Hz. Mehdi'nin "şahs-ı manevileri"nden bahsettiği sözlerinden, Hz. İsa'nın mübarek zatının gelmeyeceği gibi yanlış bir anlam çıkarılmaktadır. Oysa Bediüzzaman'ın sözleri böyle bir anlam taşımamaktadır. Risale-i Nur'un pek çok farklı yerinde açıkça ifade edildiği gibi, Bediüzzaman Hz. İsa'nın zatının ahir zamanda ikinci kez yeryüzüne geleceğini söylemiştir.

Nitekim Hz. İsa ve Hz. Mehdi'nin manevi birer şahıs, ruh ya da mana gibi görünmez birer güç olarak tanımlanması, Kuran ayetlerinde bildirilen Allah'ın adetullahı (Allah'ın kanunu) ile tamamen çelişmektedir. Tarih boyunca hiçbir elçi veya peygamber, bir şahs-ı manevi olarak gelmemiştir.

Kuran'da çeşitli toplumlara gönderilen elçiler, nebiler ve resullerin hayatları, mücadeleleri ve tebliğleri hakkında pek çok bilgi verilmiştir. Yaşamlarının sonuna kadar gönderildikleri kavimleri hak dine davet etmiş, onları Allah'ın azabına karşı uyarıp korkutmuş ve iman edenleri cennetle müjdelemişlerdir. Yaşadıkları toplumlardaki inkarcıların baskılarına, kurdukları tuzaklara ve hak dine yönelik mücadelelerine sabır ve tevekkülle karşı koymuş, onları Allah'ın razı olacağı ahlakı yaşamaya çağırmışlardır. Tüm bu bilgiler bize, tarih boyunca hiçbir elçi, nebi veya resulün manevi bir şahıs olarak gönderilmediğini, tüm elçilerin birer fert olarak geldiklerini göstermektedir.

Yüzyıllardır süregelen bu adetullah (Allah'ın kanunu), tüm İslam tarihinde olduğu gibi ahir zamanda gelecek olan Hz. İsa ve Hz. Mehdi için de söz konusudur. Ancak elbette ki tüm peygamber ve elçilerin olduğu gibi Hz. İsa ve Hz. Mehdi'nin de kendilerinden ayrı olarak şahs-ı manevileri de olacaktır. Kuran'da, gönderilmiş olan tüm peygamber ve elçilerin çevresinde, onlara inanan ve onların gösterdikleri hak yolu izleyen birer topluluk olduğu haber verilmiştir. Elçilere iman eden bu kimseler ve onların elçileriyle birlikte yapmış oldukları faaliyetlerin tümü, bu elçilerin şahs-ı manevilerini oluşturur.

Kuran'da peygamberlerin hayatlarını anlatan kıssalarda bu durum açıkça görülmektedir. Örneğin Peygamberimiz (sav)'in ashabı, onun şahs-ı manevisini oluşturmuştur. Fakat bu, Peygamber Efendimiz (sav)'in varlığı şartı ile oluşmuştur. Bu durum ahir zamanda da değişmeyecek, Bediüzzaman'ın da dile getirdiği gibi, Hz. İsa ve Hz. Mehdi beraberlerindeki mümin topluluklarının başında bizzat birer hidayet önderi olarak bulunacaklardır.

Dolayısıyla Bediüzzaman Said Nursi de "şahs-ı manevi" terimini kullanırken Kuran'da haber verilen adetullahda olduğu şekilde kullanmıştır. Nitekim Bediüzzaman Said Nursi de kendi talebeleri ve eserleri için şahs-ı manevi tabirini kullanırken, bu şahs-ı manevinin başında yine kendisi bulunmaktadır.

Risale-i Nur'un şahs-ı manevisine, eserler ile onu takip eden talebeler de dahildir, ama nur hareketinin önderi Bediüzzaman da bu ifadeden ayrı tutulamaz.

Risale-i Nur'da Hz. İsa'nın ikinci kez gelişiyle ilgili yorumlar incelendiğinde bu gerçek çok daha iyi anlaşılacaktır:

1. Bir vechi (sebebi) şudur ki: SİHİR VE MANYETİZMA VE İSPİRTİZMA GİBİ İSTİDRACI HARİKALARIYLA (hipnoz ve ruhlarla bağlantı tarzındaki sahte mucizeleriyle) KENDİNİ MUHAFAZA EDEN VE HERKESİ TESHİR EDEN (büyüleyen, aldatan) O DEHŞETLİ DECCAL'İ yok edebilecek, mesleğini değiştirecek; ANCAK HARİKA VE MU'CİZATLI VE UMUMUN MAKBULÜ (mucizeleri olan ve herkesin kabul ettiği) BİR ZAT OLABİLİR Kİ O ZAT en ziyade alakadar ve ekser insanların (insanların çoğunluğunun) Peygamberi olan HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELAM'DIR. (Şualar, s. 493)

Bediüzzaman, ahir zamanda ortaya çıkacak olan Deccal'in birtakım olağanüstü güçlerle insanları aldatmaya çalışacağını ancak onun bu fitnesinin, Hz. İsa'nın ikinci kez yeryüzüne gelmesiyle tamamen ortadan kalkacağını anlatmaktadır:

SİHİR VE MANYETİZMA VE İSPİRTİZMA GİBİ İSTİDRACI HARİKALARIYLA (HİPNOZ VE RUHLARLA BAĞLANTI TARZINDAKİ SAHTE MUCİZELERİYLE)... HERKESİ TESHİR EDEN (BÜYÜLEYEN, ALDATAN) O DEHŞETLİ DECCAL'İ:

Bediüzzaman, Peygamberimiz (sav)'in hadisleri doğrultusunda Deccal'in birtakım olağanüstü güçlere sahip olacağına dikkat çekmektedir.

Deccal'in sahte mucizeler göstereceğini bildiren hadislerden bazıları şu şekildedir:

Fitnesinden birisi de şudur: O, bir bedeviye: "Söyle bakayım! Eğer ben SENİN İÇİN ANANI VE BABANI DİRİLTİRSEM benim senin Rabbin olduğuma şehadet eder misin?" diyecek. Bedevi de: "Evet," diyecek. Bunun üzerine İKİ ŞEYTAN ONUN BABASI VE ANASI SURETLERİNDE ONA GÖRÜNECEKLER... (Sünen-i İbni Mace, 4077)

Onun bir fitnesi de şudur: O, tek bir kişiye musallat kılınarak O KİŞİYİ ÖLDÜRÜP TESTEREYLE BİÇECEK. Hatta o kişinin cesedi iki parçaya bölünmüş olarak (ayrı ayrı yerlere) atılacaktır. Sonra Deccal (orada bulunanlara): "Şu (öldürdüğüm) kuluma bakınız. ŞİMDİ BEN ONU DİRİLTECEĞİM.." diyecektir. (Sünen-i İbni Mace, 4077)

Hadislerde, Deccal'in yalancı mucizelerini, fitnelerini insanlara kabul ettirebilmek için kullanacağı bildirilmektedir. (En doğrusunu Allah bilir.) Zayıf akıllı insanlar bunları adeta birer "mucize" zannedebilirler. Oysa mucize Allah'ın veli kullarına lütfettiği bir nimettir. Deccal'in gösterdiği olağanüstü olaylar ise birer istidrac, yani Allah'ın insanları denemek için yarattığı ve inkarcılarda görülen yalancı mucizelerdir.

Bediüzzaman, Deccal'in bu aldatıcı yöntemleri kullanarak insanların çoğunu etkisi altına alacağını belirtmektedir. Özellikle de bütün Hıristiyan dünyasının Hz. İsa'yı ve Yahudilerin de Mesihi bekledikleri bir dönemde, Deccal'in gösterdiği bu yalancı mucizeler ve hileler, pek çok kişinin Deccal'e aldanmasına neden olabilecektir. Bediüzzaman buradaki sözüyle, Deccal'in bu özelliğini vurgulayarak, aynı zamanda onun bir şahs-ı manevi olmadığını da ifade etmektedir. Bediüzzaman, Deccal'in insanları kandırabilecek özellikte, hipnoz ve büyü gibi aldatıcı yöntemler kullanabilme yeteneğine sahip olduğundan bahsederek bu durumu açıklığa kavuşturmuştur.

Kuşkusuz Bediüzzaman'ın Deccal konusundaki bu anlatımları doğrultusunda Deccal'in bir şahıs olduğunu kabul edip, Hz. İsa ve Hz. Mehdi konusunda verdiği onlarca delil ve detaya rağmen onların birer şahs-ı manevi olabilecekleri ihtimalini öne sürmek çok yanlış bir yaklaşım olur.

Yüksek ilim sahibi bir şahıs olan Bediüzzaman kuşkusuz ki tüm sözlerini, Müslümanları en doğru bilgilendirecek şekilde açıklamış, bu konuda da hiçbir şüpheye yer bırakmayacak bir üslupla "Deccal gibi Hz. İsa ve Hz. Mehdi'nin de BİRER ŞAHIS olduklarını" ifade etmiştir.

ANCAK HARİKA VE MU'CİZATLI VE UMUMUN MAKBULÜ (MUCİZELERİ OLAN VE HERKESİN KABUL ETTİĞİ) BİR ZAT OLABİLİR Kİ:

Bediüzzaman, Mesih Deccal'in fitnesini ortadan kaldırabilecek kişinin ise, Allah'ın rahmetiyle, mucizeleri olan ve insanların çoğunun kendisine tabi olduğu mübarek "BİR ZAT" olacağını söylemektedir. Sözünün devamında da bu kutlu kişinin Hz. İsa olduğunu bildirmektedir. Bu son derece açık ve farklı başka hiçbir düşünceye yer vermeyecek netlikte bir sözdür.

Bediüzzaman açıkça "Hz. İsa'nın BİR ŞAHIS olduğunu" ifade etmekte, bu kesin ifadesiyle onun bir şahs-ı manevi olabileceği yönündeki tüm düşünceleri kökten reddetmektedir.

Bunun yanı sıra Bediüzzaman burada kullandığı "HARİKA VE MUCİZATLI VE UMUMUN MAKBULU BİR ZAT" sözleriyle, Hz. İsa'nın yine bir şahıs olduğunu ortaya koyan önemli bazı özelliklerini vurgulamaktadır. Bediüzzaman "Hz. İsa'nın harikalar ve mucizeler gösterebilen BİR ZAT olduğunu" belirtmiştir. Ayrıca "Hz. İsa'nın insanların büyük bir kısmı tarafından kabul gören BİR ZAT olduğunu" hatırlatmaktadır.

Üstün bir ilme sahip olan Bediüzzaman bir şahs-ı manevinin mucize göstermesinin mümkün olmayacağını çok iyi bilmektedir. Aynı şekilde bir şahs-ı manevinin "umumun makbulü bir zat" olamayacağını da bilmekte, Hz. İsa'yı tanıtan tüm bu özellikleri çok

bilinçli bir şekilde kullanarak onun "BİR ŞAHIS" olarak yeryüzüne ikinci defa geleceğini tüm Müslümanlara müjdelemektedir.

O ZAT... HZ. İSA ALEYHİSSELAM'DIR:

Bediüzzaman, Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde haber verdiği gibi Deccal'in fitnesini Hz. İsa'nın ortadan kaldıracağını bildirmektedir:

Allah'ın düşmanı olan MESİH-İ DECCAL, İSA ALEYHİSSELAM'I GÖRÜNCE, TUZUN SUDA ERİDİĞİ GİBİ ERİR. Hz. İsa onu terk edip bıraksa bile helak oluncaya kadar eriyip gidecektir. Lakin ALLAH ONU BİZZAT İSA ALEYHİSSELAM'IN ELİYLE YOK EDECEKTİR. (Müslim, Kitabü'l Fiten: 34)

... DECCAL ORTALIĞA FİTNE SAÇARKEN CENAB-I HAK, MESİH MERYEM OĞLU İSA'YI GÖNDERİR... Nefesini idrak eden her kafir mutlaka yok olur. Hz. İsa Deccal ile Lüdd kapısında (Beytül Makdis'e yakın bir belde) karşılaşır ve ONU YOK EDER. (Sahih-i Müslim; Büyük Fitne Mesih-i Deccal, Saim Güngör, s. 104)

... Müteakiben HZ. İSA, DECCAL'İ ARAR ve nihayet Beytü'l Makdis'e yakın bir yer olan Bab-ü Lüdd (Lüdd Kapısı) denilen mevkide yetişerek, ONU YOK EDER. (Sahih-i Müslim, c. 4/2251-2255; İmam Şarani, Ölüm, Kıyamet, Ahiret ve Ahir Zaman Alametleri, Bedir Yayınevi, s. 491)

Bediüzzaman kullandığı "O ZAT" ifadesiyle, Hz. İsa'nın "BİR ŞAHIS" olduğunu açıkça belirtmiştir. Bediüzzaman burada "İki veya üç zat" dememiştir. Aksine Hz. İsa'dan bahsederken kullandığı tüm sözler hep "TEKİL" ifadelerdir; ve tümünde de "TEK BİR ŞAHISTAN" bahsetmektedir. Bediüzzaman bu açıklamalarıyla bir kez daha Hz. İsa'nın bir şahs-ı manevi olmadığını, "MÜBAREK BİR İNSAN" olduğunu çok açık ifadelerle ortaya koymuştur.

2. Hatta HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELAM'IN NÜZULÜ (yeryüzüne inişi) dahi ve KENDİSİ İSA ALEYHİSSELAM OLDUĞU, NUR-U İMANIN DİKKATİYLE (imanın ışığıyla) BİLİNİR; HERKES BİLEMEZ. Hatta DECCAL VE SÜFYAN GİBİ EŞHAS-I MÜDHİŞE (ürkütücü şahıslar) KENDİLERİ DAHİ KENDİLERİNİ BİLMİYORLAR... (Şualar, s. 487)

Bediüzzaman, Hz. İsa'nın ahir zamanda yeryüzüne ikinci kez geleceğini bildirmekte, ancak bu mübarek zat geldiğinde herkesin kendisini tanımayacağına dikkat çekmektedir:

HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELAM'IN NÜZULÜ (YERYÜZÜNE İNİŞİ):

Bediüzzaman "HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELAM'IN NÜZULÜ" sözleriyle Hz. İsa'nın, Allah'ın bir mucizesi olarak ahir zamanda insani bedeniyle yeryüzüne ineceğini anlatmaktadır. Bediüzzaman verdiği bu bilgilerle Hz. İsa'nın ahir zamanda Hıristiyan toplumunun başında bir mana ya da manevi bir lider olarak değil, bizzat hidayet önderi "BİR ŞAHIS" olarak bulunacağını kesin ifadelerle açıklamaktadır.

KENDİSİ İSA ALEYHİSSELAM OLDUĞU:

Bediüzzaman bu sözleriyle Hz. İsa'nın yeryüzüne ilk indiği zaman, kendisinin de Hz. İsa olduğunu önceleri bilmeyeceğini, ancak daha sonra farkına varacağını bildirmiştir. "Böyle bir şuur ve bilincin bir şahs-ı manevi için söz konusu olamayacağı" çok açıktır. "BİLME" ve "ANLAMA" kavramları ancak "BİR İNSAN" için geçerli olabilir. Ancak "bir insan kendisinin kim olduğunu anlayabilir", içerisinde bulunduğu durumu fark edebilir. Bediüzzaman da bu durumu çok iyi bilen bir kimse olarak bu sözleri kullanmış ve Hz. İsa'nın bir şahs-ı manevi olmadığını açıkça ifade etmiştir.

Bediüzzaman'ın bu gerçeği vurguladığı ifadelerinden biri de "KENDİSİ" kelimesidir. Bu kelime de yine "ŞAHIS" ifade eden bir kavramdır ve Bediüzzaman bu yolla "Hz. İsa'nın maddi varlığı olan mübarek bİr ŞAHIS olarak geleceğini" tekrar dile getirmektedir.

NUR-U İMANIN DİKKATİYLE (İMANIN IŞIĞIYLA) BİLİNİR; HERKES BİLEMEZ:

Bediüzzaman, çevresindeki insanların, Hz. İsa'nın ahir zamanda beklenen peygamber olduğunu ancak "İMANLARIYLA FARK EDEBİLECEKLERİNİ" söylemiştir. Bu da yine Bediüzzaman'ın Hz. İsa'dan bir şahs-ı manevi olarak söz etmediğini açıkça ortaya koymaktadır. Bediüzzaman burada açıkça insanların bir şahs-ı maneviyi değil, "BEKLEDİKLERİ BİR ŞAHSI" tanımalarından bahsetmektedir. Bediüzzaman ayrıca "HERKES BİLEMEZ" diyerek Hz. İsa'yı herkesin tanıyamayacağını bir kez daha belirtmiştir.

Bediüzzaman'ın da belirttiği gibi Hz. İsa ikinci kez yeryüzüne geldiğinde de samimi olarak iman edenler imanlarının vesilesiyle, Allah'ın izniyle bu mübarek zatı hemen tanıyacak, onun yardımcısı ve destekçisi olacaklardır.

DECCAL VE SÜFYAN GİBİ EŞHAS-I MÜDHİŞE (ÜRKÜTÜCÜ ŞAHISLAR) KENDİLERİ DAHİ KENDİLERİNİ BİLMİYORLAR:

Bediüzzaman, bu sözleriyle Mesih Deccal ve Süfyan Deccal gibi, Hz. İsa ve Hz. Mehdi'ye karşı inkara dayalı bir mücadele verecek olan ahir zaman şahıslarının da herkes tarafından teşhis edilemeyeceğine dikkat çekmektedir. Bediüzzaman burada kullandığı "EŞHAS-I MÜDHİŞE" sözlerinde geçen "EŞHAS-I" kelimesiyle, Süfyan ve Deccal'in "BİRER ŞAHIS" olduğunu belirtmektedir.

Bediüzzaman eserlerinde şahıs anlamına gelen benzer kelimeleri Hz. İsa ve Hz. Mehdi için de kullanmaktadır. Süfyan ve Deccal'in şahıs olarak ortaya çıkacağını kabul edip, Hz. İsa ve Hz. Mehdi'nin ise sadece şahs-ı manevilerinin olacağını düşünmek son derece çelişkilidir. Bediüzzaman'ın da bildirdiği gibi, Süfyan Deccal ve Mesih Deccal nasıl birer şahıs olarak ortaya çıkıyorlarsa, bunların fitnelerini ortadan kaldıracak olan Hz. İsa ve Hz. Mehdi de Allah'ın izniyle ahir zamanda mübarek zatlarıyla ortaya çıkacaklardır.

3. Hattâ, "HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELAM GELİR, HZ. MEHDİ'YE NAMAZDA İKTİDA EDER (uyar), TABİ OLUR." diye rivayeti BU İTTİFAKA (birleşmeye) VE HAKİKAT-I KUR'ANİYE'NİN METBUİYETİNE VE HAKİMİYETİNE (Kuran hakikatlerine uyulmasına ve tabi olunmasına) işaret eder. (Şualar, s. 493)

Peygamber Efendimiz (sav) bir hadis-i şerifinde Hz. İsa'nın, Hz. Mehdi'nin arkasında namaz kılacağını bildirmiştir:

İmamları salih bir insan olan Mehdi olduğu halde, Beytü'l Makdis'e sığınırlar. Orada imamları kendilerine sabah namazını kıldırmak için öne geçtiği bir sırada, bir de bakarlar ki, Meryem oğlu İsa sabah vaktinde inmiştir. Mehdi, Hz. İsa'yı öne geçirmek için arkaya çekilir. Hz. İsa onun omuzlarına elini koyar ve ona der ki, "Geç öne namazı kıldır. Zira kamet (farz namazı kılmak için okunan ezan; namaza başlama işareti) senin için getirilmiştir."... (Ebu Rafi'den rivayet edilmiştir; İmam Şarani, Ölüm, Kıyamet, Ahiret ve Ahir Zaman Alametleri, Bedir Yayınevi, s. 495-496)

Bediüzzaman, Peygamberimiz (sav)'in bu hadisine dikkat çekmekte, bu olayın Hz. İsa ve Hz. Mehdi'nin çıkışlarının önemli alametlerinden biri olduğunu hatırlatmaktadır.

Bediüzzaman sözlerinde ayrıca Hz. İsa ve Hz. Mehdi döneminde Allah'ın izniyle, İslam ahlakının tüm dünyaya hakim olacağını ifade etmektedir. Bu hakimiyete, Hz. İsa ve Hz. Mehdi'nin ittifakıyla yürütülecek büyük fikri mücadelenin vesile olacağını belirtmektedir.

HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELAM GELİR, HZ. MEHDİ'YE NAMAZDA İKTİDA EDER (UYAR), TÂBİ OLUR:

Bediüzzaman bu sözünde Peygamberimiz (sav)'in sahih hadisleri doğrultusunda "HZ. İSA'NIN, HZ. MEHDİ İLE BİRLİKTE NAMAZ KILACAĞINI" belirtmiştir. Namaz, Rabbimiz'in insanlar için farz kıldığı bir ibadettir. Şahs-ı manevilerin birlikte namaz

kılması, namazda imamlık yapmaları mümkün değildir. Bediüzzaman da bu gerçeğin kuşkusuz ki çok iyi bilincindedir ve bu sözleriyle, Hz. İsa'nın ve Hz. Mehdi'nin "BİRER ŞAHIS" olarak ortaya çıkacaklarını haber vermektedir.

Hz. İsa, yeryüzüne önceki gelişinde namaz ibadetini yerine getirdiği gibi ikinci kez gelişinde de Allah'ın izniyle bu ibadetine devam edecektir. Kuran'da bu konu şöyle bildirilmektedir:

**(İsa) Dedi ki: "Şüphesiz ben Allah'ın kuluyum. (Allah) Bana Kitabı verdi ve beni peygamber kıldı. Nerede olursam (olayım,) beni kutlu kıldı ve HAYAT SÜRDÜĞÜM MÜDDETÇE, BANA NAMAZI VE ZEKATI VASİYET (EMR) ETTİ." (Meryem Suresi, 30-31)**

Ahir zamanda Hz. İsa ve Hz. Mehdi'nin mübarek şahısları ortaya çıkacak, Hz. İsa, Hz. Mehdi'nin imamlığında namaz kılacak, bu iki mübarek zatın yapacakları büyük fikri mücadele neticesinde İslam ahlakı yeryüzüne hakim olacaktır.

Bediüzzaman pek çok sahih hadiste yer alan bu konuyu hatırlatarak, Hz. İsa ile Hz. Mehdi'nin geldiklerinde karşılıklı diyalog içerisinde olacaklarını bildirmektedir. Bunun için her iki kutlu şahsın da aynı dönemde ortaya çıkmaları ve biraraya gelmeleri gerekmektedir. Hz. İsa'nın gelişi ve Hz. Mehdi'yle birlikte namaz kılmaları tüm dünya Müslümanları tarafından beklenmektedir.

4. İSA ALEYHİSSELAM'I NUR-U İMAN ile (imanın ışığıyla) TANIYAN veTABİ OLAN CEMAAT-İ RUHANİYE-İ MÜCAHİDİNİN (mücadele eden ruhani cemaatinin) KEMMİYETİ (sayısı), Deccal'in mektepçe ve askerce ilmi ve maddi ordularına nispeten çok AZ VE KÜÇÜK olmasına işaret ve kinayedir (maksadındadır). (Şualar, s. 495)

Bediüzzaman bu sözünde, ikinci kez yeryüzüne geldiğinde, Hz. İsa'yı tanıyacak ve destekçisi olacak olan topluluğun özelliklerinden bahsetmektedir:

<u>İSA ALEYHİSSELAM'I NUR-U İMAN İLE (İMANIN IŞIĞIYLA) TANIYAN:</u>

Bediüzzaman bu sözünde bir kez daha Hz. İsa'nın onu destekleyen cemaati tarafından "İMANIN NURU İLE TANINACAĞI"ndan bahsetmiş, açıkça Hz. İsa'nın "BİR ŞAHIS" olduğunu ifade etmiştir. "TANINMA" fiili, burada "tanınacak bir kimse olduğunu" ifade etmekte ve Bediüzzaman'ın manevi bir varlığı değil, bizzat Hz. İsa'yı kastettiğini ortaya koymaktadır.

Bunun yanı sıra Bediüzzaman bu sözleriyle Hz. İsa'nın ve onun şahs-ı manevisinin birbirinden ayrı kavramlar olduğunu belirtmektedir. Zira Bediüzzaman "Hz. İsa'yı tanıyan bir topluluk"tan bahsetmekte, ayrıca "Hz. İsa'nın da bu topluluk tarafından tanınacağını" bildirmektedir. Bir şahs-ı manevinin bir şahs-ı maneviyi tanıması ya da bir şahs-ı manevi tarafından tanınması hiçbir açıdan söz konusu değildir.

<u>VE TABİ OLAN:</u>

Bediüzzaman burada Hz. İsa'ya "TABİ OLAN" bir cemaatin varlığından söz etmektedir. Bir şahs-ı manevinin bir şahs-ı maneviye tabi olması elbette ki söz konusu değildir. Zira, bir şahs-ı maneviye değil, ancak bir şahsa tabi olunabilir. Bediüzzaman da bu ifadesiyle bu gerçeği dile getirmiş; Hz. İsa'nın, kendisine uyan, tabi olan ve onun gösterdiği yolu izleyen cemaatinin, yani şahs-ı manevisinin başında "BİR ŞAHIS" olarak bulunacağını hatırlatmıştır.

Hz. İsa ile aynı dönemde yaşamak, ona tabi olmak, havarileri gibi Allah yolunda bu mübarek zatın yardımcıları olmak, bütün Müslümanların talip oldukları büyük bir şereftir. Hadislerde ve Bediüzzaman'ın sözlerinde belirtildiği gibi Allah, Hz. Mehdi ve yanındakilere, Hz. İsa ve ona tabi olan az sayıdaki inananla aynı safta fikri mücadele yürütmeyi nasip edecektir.

Bediüzzaman eserlerinde bu hak fikri mücadelenin kendisinden hemen sonraki bir dönemde gerçekleşeceğini belirterek Hz. İsa ve Hz. Mehdi'nin çıkışının onun yaşadığı yıllarda henüz gerçekleşmemiş olduğunu ifade etmiştir.

<u>CEMAAT-İ RUHANİYE-İ MÜCAHİDİNİN (MÜCADELE EDEN RUHANİ CEMAATİNİN):</u>

Bediüzzaman bu sözlerinde Hz. İsa'nın, kendisini destekleyen, ona inanan ve gösterdiği yolu izleyen kimselerden oluşan bir cemaati olacağından bahsetmektedir.

Bu cemaat Hz. İsa'nın şahs-ı manevisini oluşturmaktadır. Ancak başında da bir lider ve bu şahs-ı maneviyi temsil eden şahıs olarak Hz. İsa bizzat bulunacaktır. Bediüzzaman da bu sözleriyle Hz. İsa'nın şahsı ile onun şahs-ı manevisinin birbirinden iki ayrı kavram olduğunu vurgulamaktadır.

Hz. İsa'nın yüksek maneviyatını anlamak, ancak bu kutlu zatı algılayabilecek kapasitede maneviyata sahip insanlara nasip olacaktır. Bu topluluk Bediüzzaman tarafından "cemaat-i ruhaniye-i mücahidin" sözleriyle ifade edilmiştir. Bediüzzaman'ın da belirttiği gibi bu topluluk, ruhaniyeti, manevi derecesi yüksek ve Allah yolunda fikri mücadele eden, sürekli gayret içinde olan bir topluluktur.

<u>KEMMİYETİ (SAYISI)... AZ VE KÜÇÜK:</u>

Bediüzzaman Hz. İsa'nın bir lider olarak başında bulunduğu topluluğun sayısının, Allah'ı inkar eden topluluğa kıyasla daha az ve küçük olduğunu bildirmektedir. Yüce Allah'ın Kuran'da bildirdiği gibi, "... Nice küçük topluluk, daha çok olan bir topluluğa Allah'ın izniyle galib gelmiştir." (Bakara Suresi, 249)

Ahir zamanda da Hz. İsa ve Hz. Mehdi'ye bağlı sayıları az ama Allah'a gönülden iman eden, salih müminler -Allah'ın izniyle- üstün gelecekler, Mesih Deccal'in fitnesini tam anlamıyla ortadan kaldıracaklardır. Bediüzzaman bu sözleriyle bir kez daha Hz. İsa'nın bizzat temsil ettiği cemaatinden bahsetmekte, bu topluluğun niteliklerini anlatmaktadır.

Ancak yukarıda da açıklandığı gibi, bu mümin topluluğunun başındaki lider de Hz. İsa'nın şahsıdır. Bediüzzaman bu yolla Hz. İsa'nın manevi bir kişilik değil, temsil ettiği şahs-ı manevinin başında bulunan "BİR ŞAHIS" olduğunu belirtmektedir.

5. O kadar kuvvetlidir ve devam eder; YALNIZ HAZRET-İ İSA (AS) ONU YOK EDEBİLİR, BAŞKA ÇARE OLAMAZ rivayet edilmiş. Yani, ONUN MESLEĞİNİ VE YIRTICI REJİMİNİ BOZACAK, YOK EDECEK; ancak SEMAVÎ VE ULVÎ, HALİS (vahye dayalı ve yüce, katıksız) BİR DİN İSEVÎLERDE ZUHUR EDECEK (ortaya çıkacak) VE HAKİKAT-İ KUR'ANİYEYE (Kuran'ın hakikatlerine) İKTİDA (tabi olan) VE İTTİHAD EDEN (İslamiyet ile birleşen) BU İSEVİ DİNİDİR Kİ, HAZRET-İ İSA (AS)'IN NÜZULÜ İLE (yeryüzüne inişiyle) O DİNSİZ MESLEK MAHVOLUR, YOK OLUR... (Şualar, s. 581)

Bediüzzaman bu sözünde Deccal'in fitnesini ancak Hz. İsa'nın etkisiz hale getirebileceğine işaret eden bir hadise dikkat çekmiştir.

Deccal'in inkara dayalı düzenini, saldırgan rejimini ortadan kaldıracak, "dinsizliği insanlar arasında yaymak ve mukaddesatı bozmak" olarak tarif edilen mesleğini bozacak olan kimselerin, Hz. İsa ve ona tabi olan samimi İseviler olduğunu belirtmiştir. Hz. İsa'nın yeryüzüne ikinci kez gelişiyle Mesih Deccal'in dinsiz mesleği yok olup etkisiz hale gelecektir:

YALNIZ HAZRET-İ İSA (AS) ONU YOK EDEBİLİR, BAŞKA ÇARE OLMAZ:

Bediüzzaman bu sözleriyle, Peygamberimiz (sav)'in hadisleri doğrultusunda Deccal'i fikren etkisiz hale getirip, onun fitnesini dünya üzerinden kaldırabilecek kişinin yalnızca Hz. İsa olduğunu belirtmektedir.

Bediüzzaman burada kullandığı "ONU" kelimesiyle, Deccal'in "BİR ŞAHIS" olduğunu dile getirmiştir. Bediüzzaman'a göre, bu şahsın inkara dayalı çabasını durduracak olan kişi ise yine "BİR ŞAHIS OLAN HZ. İSA"dır. Bediüzzaman'ın bu sözleri son derece açıktır. Buna rağmen Deccal'in bir şahıs, ama Hz. İsa'nın manevi bir varlık olacağı düşüncesini benimsemek, hiç şüphesiz ki Bediüzzaman'ın verdiği bu bilgilerle açıkça çelişmektedir. Bediüzzaman, Deccal'i etkisiz hale getirebilecek tek şahsın Hz. İsa olduğunu açıkça belirtmiş ve tüm inananları bu değerli zatın yeryüzüne ikinci kez gelişiyle müjdelemiştir.

ONUN MESLEĞİNİ VE YIRTICI REJİMİNİ BOZACAK, YOK EDECEK:

Bediüzzaman, Mesih Deccal'in fitnesinin tüm yeryüzünde büyük bir bozgunculuğa neden olacağına dikkat çekmektedir. Bu fitnenin tam anlamıyla ortadan kaldırılmasının ise Hz. İsa vesilesiyle olacağını bildirmektedir.

Bediüzzaman, Mesih Deccal'in mesleğinin dinsizliği tüm yeryüzüne yaymak ve dinsizlikten dayanak bulan felaketler oluşturmak olduğunu belirtmektedir. Yeniden yeryüzüne döndüğünde Hz. İsa'nın, Deccal'in neden olduğu felaket ve kötülükleri

engelleyeceğini, onun mesleğini etkisiz hale getireceğini ve İslam ahlakını tüm dünyaya hakim kılacağını müjdelemektedir.

Bediüzzaman bu sözlerinde, Hz. İsa'nın yeryüzüne maddi varlığı olan "BİR İNSAN" olarak geleceğini tekrar hatırlatmaktadır. "ONUN" kelimesiyle ise Deccal'in de bir şahıs olduğunu bir kez daha vurgulamış, bu şahsın yine "BİR ŞAHIS" olan Hz. İsa tarafından etkisiz hale getirileceğini ifade etmiştir.

SEMAVİ VE ULVİ, HALİS (VAHYE DAYALI VE YÜCE, KATIKSIZ) BİR DİN İSEVİLERDE ZUHUR EDECEK (ORTAYA ÇIKACAK) VE HAKİKAT-İ KUR'ANİYEYE (KURAN'IN HAKİKATLERİNE) İKTİDA (TABİ OLAN) VE İTTİHAD EDEN (İSLAMİYET İLE BİRLEŞEN) BU İSEVİ DİNİDİR Kİ:

Hz. İsa Allah'ın mübarek bir elçisidir. Tüm peygamberler gibi, o da insanları bir ve tek olarak Allah'a iman etmeye, Allah'ın emrettiği din ahlakını yaşamaya davet etmiştir.

Ancak Hz. İsa'nın Allah Katına yükseltilmesinin ardından, Hıristiyanlık inancında bozulma olmuş, Hıristiyanlar Hz. İsa'nın kendilerine tebliğ ettiği hak dinden uzaklaşmışlardır. Hz. İsa ikinci kez yeryüzüne geldiğinde, Hıristiyanlığı tahrif olmuş yönlerinden arındıracak, yeniden hak haline döndürecektir. Bediüzzaman da "HALİS BİR DİN İSEVİLERDE ORTAYA ÇIKACAK" sözleriyle bu gerçeğe dikkat çekmektedir.

Bediüzzaman Hıristiyanlığın Kuran'a tabi olarak İslamiyet ile birleşeceğini bildirmiş ve tüm bu gelişmelerin Hz. İsa'nın yeryüzüne ikinci kez gelişinin alametlerinden olacağını hatırlatmıştır. Bediüzzaman'ın müjdelediği bu gelişmeler henüz gerçekleşmemiştir. Bediüzzaman da yaşadığı dönemde bu konuya dikkat çekerek, hem Hz. İsa'nın ileri bir tarihteki gelişini müjdelemiş, hem de Hz. İsa ile aynı dönemde yaşayacak olan Hz. Mehdi'nin çıkışının da kendisinin döneminde henüz gerçekleşmemiş olduğunu vurgulamıştır.

HAZRET-İ İSA (AS)'IN NÜZULÜ İLE (YERYÜZÜNE İNİŞİYLE) O DİNSİZ MESLEK MAHVOLUR:

Bediüzzaman, Kuran ayetlerinde yer alan işaretlere ve hadislerde verilen bilgilere dayanarak, Hz. İsa'nın yeryüzüne yeniden geleceğini söylemektedir. Bediüzzaman burada kullandığı "NÜZUL" kelimesiyle, Hz. İsa'nın "bir mana, bir ruh ya da temsili bir şahıs" değil, Allah'ın bir mucizesi olarak insani bedeniyle ikinci kez yeryüzüne gelecek "BİR ŞAHIS" olduğunu açıklamaktadır.

Bediüzzaman, Deccal'in inkara dayalı çabalarının da, Hz. İsa'nın "NÜZULÜ" yani "BİR ŞAHIS OLARAK YERYÜZÜNE GELİŞİ"nin ardından son bulacağını ifade etmektedir.

6. Evet, hadis-i şerifin ifadesiyle HAZRET-İ İSA'NIN SEMAVİ NÜZULÜ (gökyüzünden inişi) KAT'İ (kesin) OLMAKLA BERABER; mana-yi işarisiyle (işaret ettiği manayla) başka hakikatleri (gerçekleri) ifade ettiği gibi bu hakikata da mucizane (mucizevi bir şekilde) işaret ediyor. (Kastamonu Lahikası, s. 50)

Bediüzzaman, Hz. İsa'nın ahir zamanda yeniden yeryüzüne gelişinin kesin olduğunu ifade etmektedir:

HAZRET-İ İSA'NIN SEMAVİ NÜZULÜ (gökyüzünden inişi) KAT'İ (KESİN) OLMAKLA BERABER:

Hz. İsa'nın ahir zamanda yeniden yeryüzüne gelecek olması Kuran-ı Kerim'de ve hadislerde bildirilen bir gerçektir. Bediüzzaman da bu gerçeği dile getirmekte, hadislerde Hz. İsa'nın yeniden dünyaya geleceğinin açıkça bildirildiğini söylemektedir. Bu, samimi olarak iman edenler için çok kıymetli bir müjdedir. Allah'ın izniyle, ahir zamanda yaşayan müminler bu mucizeye tanıklık edecek, aradan geçen 2000 yılın ardından Hz. İsa'nın tekrar yeryüzüne gelişine şahit olacaklardır.

Bediüzzaman bu sözünde kullandığı "KAT'İ" kelimesiyle, Hz. İsa'nın yeniden dünyaya dönüşünün "KESİN" bir gerçek olduğunu belirtmektedir. Bediüzzaman'ın Peygamberimiz (sav)'in hadislerine dayandırarak verdiği bu haber, aksi yöndeki tüm iddiaları geçersiz kılmaktadır.

7. ...HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELAM, İSEVÎLİK ŞAHS-I MANEVÎSİNİ TEMSİL EDEREK DİNSİZLİĞİN ŞAHS-I MANEVÎSİNİ TEMSİL EDEN DECCAL'İ yok eder... (Mektubat, s. 6)

Bediüzzaman bu sözünde, Hz. İsa'nın yeryüzüne ikinci kez geleceğini ve Deccal'in fitnesini fikren etkisiz hale getireceğini bildirmektedir:

HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELAM, İSEVİLİK ŞAHS-I MANEVİSİNİ TEMSİL EDEREK:

Bediüzzaman bu sözünde "HZ. İSA'NIN HIRİSTİYANLIĞIN ŞAHSI MANEVİSİNİ TEMSİL ETTİĞİNİ" belirtmektedir. Bediüzzaman, tarih boyunca gönderilmiş tüm elçiler ve peygamberler gibi, Hz. İsa'nın da onu destekleyen, ona inanan ve onu takip eden kimselerden oluşan bir şahs-ı manevisi olacağını bildirmektedir.

Ancak Bediüzzaman "İSEVİLİK ŞAHS-I MANEVİSİNİ TEMSİL EDEREK" sözleriyle, Allah'ın adetullahına (Allah'ın kanununa) uygun olarak "HZ. İSA'NIN DA BU ŞAHS-I MANEVİNİN BAŞINDA BİZZAT BİR HİDAYET ÖNDERİ OLARAK BULUNACAĞINI" ifade etmektedir.

Nitekim bir şahs-ı manevinin bir şahs-ı maneviyi temsil etmesi söz konusu değildir. Bir şahs-ı manevinin oluşabilmesi için, onun başında öncelikle "BİR ŞAHSIN" var olması gerekmektedir. Bediüzzaman da bu gerçeği vurgulayarak Hz. İsa'nın bir şahs-ı manevi olmadığını, kendi şahs-ı manevisinin başında bulunacağını ve onlara bizzat önderlik edeceğini açıklamaktadır.

Bediüzzaman'ın belirttiği bu gerçekler bir iki soru sorulduğunda da kolaylıkla anlaşılmaktadır:

1- İsevilik şahs-ı manevisini bir kişi temsil ediyor. Bu kimdir?

Hz. İsa.

2- Hz. İsa kimi temsil ediyor?

İsevilik şahs-ı manevisini.

Bu soruların cevapları Bediüzzaman'ın Hz. İsa'dan ve şahs-ı manevisinden ayrı kavramlar olarak bahsettiğini açıkça ortaya koymaktadır.

DİNSİZLİĞİN ŞAHS-I MANEVİSİNİ TEMSİL EDEN DECCAL'İ:

Bediüzzaman aynı Hz. İsa gibi Deccal'in de bir şahs-ı manevisi olacağını belirtmektedir. Ancak Bediüzzaman "DİNSİZLİĞİN ŞAHS-I MANEVİSİNİ TEMSİL EDEN DECCAL'İ" sözleriyle, Deccal'in de yine "BİR ŞAHIS OLARAK BU ŞAHSI MANEVİNİN BİZZAT BAŞINDA BULUNACAĞINI" ifade etmektedir.

Bediüzzaman eserlerinde, Peygamberimiz (sav)'in ahir zamanda geleceğini haber verdiği tüm isimlerin birer şahıs olduklarını çeşitli delillerle açıklamıştır. Deccal de bu ahir zaman şahıslarından biridir. Bediüzzaman Deccal'in bir şahıs olacağını ne kadar detaylandırarak açıkladıysa, Hz. İsa ve Hz. Mehdi'nin birer şahıs olacakları konusunda da aynı açıklıkta deliller ortaya koymuştur.

Kuşkusuz ki Bediüzzaman'ın bu anlatımlarından bir kısmını farklı yorumlayıp, Hz. İsa ve Hz. Mehdi'nin birer şahs-ı manevi, ancak Deccal'in bir şahıs olacağını düşünmek çok yanlış bir yaklaşım olacaktır. Zira Bediüzzaman Deccal gibi, "Hz. İsa ve Hz. Mehdi'nin de BİRER ŞAHIS OLARAK geleceklerini" ısrarla tekrarlamış ve bunları delilleriyle birlikte açıklamıştır.

8. ... Dinsizlik cereyanına karşı ayrı ayrı iken mağlub olan İsevilik ve İslamiyet; ittihad (birleşmeleri) neticesinde, dinsizlik cereyanına (akımına) galebe edip (galip gelip) dağıtacak istidadında (kabiliyette) iken ALEM-İ SEMAVATTA (gökler aleminde) CİSM-İ BEŞERİSİYLE (insani cismiyle, bedeniyle) BULUNAN ŞAHS-I İSA ALEYHİSSELAM O DİN-İ HAK CEREYANININ (hak dinin) BAŞINA GEÇECEĞİNİ bir Muhbir-i Sadık (doğru haber aktaran -Peygamberimiz (sav)'in sıfatlarından biri-), bir Kadir-i Külli Şey'in (herşeye muktedir olan Yüce Allah'ın) vaadine istinad ederek (dayanarak) haber vermiştir. Madem haber vermiş, haktır; madem KADİR-İ KÜLLİ ŞEY (herşeye muktedir olan Yüce Allah) VAAD ETMİŞ ELBETTE YAPACAKTIR... (Mektubat, s. 53-54)

Bediüzzaman, Hıristiyanların Kuran'a dönerek İslamiyet'e tabi olmaları ve bu iki İlahi dinin birleşmeleri sonucunda kuvvetlenip, inkarcı felsefeleri yok edecek bir güç kazanacaklarını anlatmaktadır.

Bu dönemde, Hz. İsa ikinci kez yeryüzüne gelip, bu kuvvetin başına geçecektir. Bediüzzaman, Peygamberimiz (sav)'in bu müjdeyi Allah'ın vaadine dayanarak haber verdiğini bildirmiş, Allah'ın, vaadini kesin olarak yerine getireceğini hatırlatmıştır:

ALEM-İ SEMAVATTA (GÖKLER ALEMİNDE) CİSM-İ BEŞERİSİYLE (İNSANİ CİSMİYLE, BEDENİYLE) BULUNAN:

Bediüzzaman bu sözünde, yakın bir gelecekte Hıristiyanlığın, dine sonradan sokulan bazı inanç ve uygulamalardan arınarak özüne döneceğini ve Kuran'a tabi olacağını anlatmaktadır. İslamiyet'e tabi olan Hıristiyanlığın, güçlerini Müslümanlarla birleştireceklerini ve dinsizliğe karşı ortak bir fikri mücadele vereceklerini bildirmektedir.

Bediüzzaman "ALEM-İ SEMAVATTA CİSM-İ BEŞERİSİYLE BULUNAN" sözleriyle, bedeni ile gökler aleminde bulunan Hz. İsa'nın, yeryüzüne inerek bu mücadelenin başına geçeceğini ifade etmektedir. Bediüzzaman bu sözlerinde bedeni (cism-i beşerisi) ile yeryüzüne ineceğini bildirerek, Hz. İsa'nın mübarek zatıyla "BİR ŞAHIS" olarak yeryüzüne geleceğini belirtmiştir.

Bediüzzaman burada "İNSAN" anlamına gelen "BEŞER" kelimesini kullanarak Hz. İsa'nın bir şahs-ı manevi değil, "madde olarak varlığı olan bir şahıs" olduğunu açıkça ifade etmiştir.

ŞAHS-I İSA ALEYHİSSELAM:

Bediüzzaman'ın burada kullandığı "ŞAHS-I İSA ALEYHİSSELAM" ifadesi, "HZ. İSA'NIN ŞAHSI" anlamına gelmektedir. Dolayısıyla Bediüzzaman sözleriyle Hz. İsa'nın "bir şahs-ı manevi olmadığı" konusuna kesin olarak açıklık getirmektedir.

Hz. İsa ahir zamanda bir şahıs olarak ikinci kez yeryüzüne gelecek, Mesih Deccal'in fitnesini ortadan kaldıracak, Hz. Mehdi ile iş birliği yapacaktır. Hz. İsa ve Hz. Mehdi'nin vesile olmasıyla İslam ahlakı bütün dünyaya hakim olacaktır.

Ahir zamanın bu büyük müjdeleri henüz gerçekleşmemiştir, İslam alemi tarafından bu kutlu gelişmelerin gerçekleşmesi beklenmektedir. Bediüzzaman da bu ifadesiyle, Hz. Mehdi'nin geçmiş dönemde çıktığı iddiasının yanlışlığını ortaya koymaktadır. Çünkü henüz, Hz. İsa'nın gelişi ve Hz. Mehdi ile olan ittifakı gerçekleşmemiş, Mesih Deccal'in fitnesi tam anlamıyla ortadan kaldırılmamıştır.

Kuşkusuz ki böylesine geniş çaplı gelişmeler bütün dünyanın gözleri önünde cereyan edecektir. Kitle iletişim araçları vasıtasıyla herkesin anında haberdar olacağı ve yaşayacağı bu büyük değişim, ne Bediüzzaman'ın devrinde ne de bir başka zaman diliminde yaşanmamıştır.

O DİN-İ HAK CEREYANININ (HAK DİNİN) BAŞINA GEÇECEĞİNİ:

Bediüzzaman, "O DİN-İ HAK CEREYANININ BAŞINA GEÇECEĞİNİ" sözleriyle Hz. İsa'nın, yeniden yeryüzüne geldiğinde gerçek İsevilerin lideri olacağını bildirmektedir. Hz. İsa'nın gelişiyle, Hıristiyanlık batıl inanış ve hükümlerinden arınacak ve Kuran'a tabi olacaktır.

Bediüzzaman'ın Hz. İsa'yla ilgili olarak haber verdiği tüm bu gelişmeler, Hz. Mehdi'nin çıktığı aynı dönemlerde gerçekleşecektir. Ancak ne Hz. İsa'nın yeryüzüne

ikinci kez gelişi ve tüm İsevilerin liderliğini üstlenmesi ne de Hıristiyanların dinlerini batıl inanç ve uygulamalardan arındırarak İslam'a yönelmeleri henüz gerçekleşmemiştir.

Bu gelişmelerle birlikte Hz. İsa'nın Hz. Mehdi ile olan birlikteliği de henüz gerçekleşmiş değildir. Dolayısıyla Bediüzzaman, verdiği tüm bu bilgilerle bize Hz. Mehdi'nin geçmiş dönemlerde gelmemiş olduğunu, beklenen tüm bu gelişmelerin de Hz. Mehdi'nin çıkışının en açık alametlerinden olacağını müjdelemektedir.

KADİR-İ KÜLLİ ŞEY (HERŞEYE MUKTEDİR OLAN YÜCE ALLAH) VAAD ETMİŞ ELBETTE YAPACAKTIR:

Bediüzzaman, bu kutlu olayların gerçekleşmesinin Yüce Allah'ın bir vaadi olduğuna dikkat çekmektedir. Allah Kuran'da tüm inananları, İslam ahlakının yeryüzüne hakim olacağı konusunda müjdelemektedir.

Allah'ın bu vaadi bir ayette şöyle bildirilmiştir:

**Allah, içinizden iman edenlere ve salih amellerde bulunanlara vaad etmiştir: Hiç şüphesiz onlardan öncekileri nasıl ‘güç ve iktidar sahibi' kıldıysa, onları da yeryüzünde ‘güç ve iktidar sahibi' kılacak, kendileri için seçip beğendiği dinlerini kendilerine yerleşik kılıp sağlamlaştıracak ve onları korkularından sonra güvenliğe çevirecektir. Onlar, yalnızca Bana ibadet ederler ve Bana hiçbir şeyi ortak koşmazlar. Kim bundan sonra inkar ederse, işte onlar fasıktır. (Nur Suresi, 55)**

Kuran'da Allah'ın vaadini muhakkak yerine getireceği ise bazı ayetlerde şu şekilde haber verilmektedir:

**(Bu,) Allah'ın vaadidir; Allah, vadinden geri dönmez. Ancak insanların çoğu bilmezler. (Rum Suresi, 6)**

**... Doğrusu Allah, vaadinden cayıp-dönmez. (Al-i İmran Suresi, 9)**

**... Şüphesiz Allah, verdiği sözden dönmez. (Rad Suresi, 31)**

Allah'ın Kuran ayetlerinde haber verilen bu müjdeli vaadleri inşaAllah gerçekleşecektir. Bediüzzaman da sözlerinde Kuran'daki bu bilgilere dayanarak çok kesin bir ifade kullanmış, Allah'ın izniyle ahir zamanda bu olayların "KESİN OLARAK GERÇEKLEŞECEĞİNİ" hatırlatmıştır.

Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde ve Bediüzzaman'ın sözlerinde ahir zamanla ilgili bildirilen gelişmeler bugüne kadar gerçekleşmemiştir. Nitekim Bediüzzaman

"YAPACAKTIR" ifadesiyle "olmuş ya da olmakta olan" bir olayı değil, "İLERİDE OLACAK" olan bir olayı anlatmaktadır.

Hz. İsa henüz ikinci kez yeryüzüne gelmemiştir. Bu mübarek şahsın ikinci kez gelişini tüm İslam ve Hıristiyan alemi beklemektedir. Hz. Mehdi ile olan ittifakı da henüz gerçekleşmemiştir. Bediüzzaman da bu sözlerinde bu gerçeği hatırlatmış, Hz. İsa ve Hz. Mehdi'nin kendisinden "DAHA İLERİKİ BİR ZAMANDA GELECEKLERİNİ" müjdelemiştir.

9. Evet HER VAKİT SEMAVATTAN MELAİKELERİ (gökyüzünden melekleri) YERE GÖNDEREN ve bazı vakitte insan suretine vaz'eden (şekline sokan) (Hazret-i Cibril'in "Dıhye" suretine girmesi gibi) ve ruhanîleri (cisim olmayıp gözle görülmeyen varlıkları; cin ve melekleri) âlem-i ervahtan (ruhlar aleminden) gönderip beşer suretine (insan şekline) temessül ettiren (sokan, cisimleyen), hattâ ölmüş evliyaların çoklarının ervahlarını (ruhlarını) cesed-i misaliyle (varlığı maddi olmayan fakat cinsinin cesedine benzeyen beden) dünyaya gönderen bir Hakîm-i Zülcelal (herşeye muktedir olan Yüce Allah), HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELAM'I, İSA DİNİNE AİT EN MÜHİM BİR HÜSN-Ü HATİMESİ (güzel neticesi) İÇİN, değil SEMA-İ DÜNYADA (gökler aleminde) CESEDİYLE (insani bedeniyle) BULUNAN VE HAYATTA OLAN HAZRET-İ İSA, belki ALEM-İ AHİRETİN (ahiret aleminin) EN UZAK KÖŞESİNE GİTSEYDİ VE HAKİKATEN ÖLSEYDİ, YİNE ŞÖYLE BİR NETİCE-İ AZÎME (büyük bir sonuç) İÇİN ONA YENİDEN CESED GİYDİRİP DÜNYAYA GÖNDERMEK, O HAKÎM'İN HİKMETİNDEN UZAK DEĞİL... belki O'nun hikmeti öyle iktiza ettiği için (gerektiği için) VAAD ETMİŞ VE VAAD ETTİĞİ İÇİN ELBETTE GÖNDERECEK. (Mektubat, s. 56-57)

Bediüzzaman, bir kez daha Hz. İsa'nın ikinci kez yeryüzüne gelişinin muhakkak gerçekleşeceğini bildirmekte ve meleklerin konumunu örnek vererek bu konuyu açıklamaktadır:

HER VAKİT SEMAVATTAN MELAİKELERİ (GÖKYÜZÜNDEN MELEKLERİ) YERE GÖNDEREN:

Hz. İsa'nın ahir zamanda yeniden dünyaya dönecek olması Rabbimiz'in mucizelerinden biridir. Bediüzzaman sözleriyle Kuran'da ve hadislerde haber verilen bu açık gerçeği dile getirmekte ve Hz. İsa'nın Allah'ın izniyle yeryüzüne ikinci kez gelişinin kesin bir gerçek olduğunu açıklamaktadır.

Bediüzzaman, meleklerin de Allah'ın izniyle gerektiğinde yeryüzüne geldiklerini söylemekte, Hz. İsa'nın da, Allah'ın takdir ettiği vakit geldiğinde, yeryüzüne geri döneceğini ve Rabbimiz'in elçisi olarak insanları gerçek din ahlakına davet edeceğini anlatmaktadır.

Melekler, insanların bildiği zaman ve mekan boyutundan farklı bir boyutta yaşarlar. Meleklerin yaşadığı boyutun, bizim bildiğimiz kavramların dışında olduğuna işaret eden bir ayet şu şekildedir:

**(Bu azap) Yüce makamlar sahibi olan Allah'tandır. Melekler ve Ruh (Cebrail), O'na, süresi elli bin yıl olan bir günde çıkabilmektedir. (Mearic Suresi, 3-4)**

Ayette bildirilen "elli bin yıl olan bir gün" ifadesi, meleklerin bizim sınırlı olduğumuz zaman kavramı ile sınırlı olmadıklarını göstermektedir. Ayrıca insanın bildiği zaman kavramının ötesinde bir yaşam daha olduğunun ve bu yaşamın dünyadakine benzer bir zaman veya mekan kavramına bağımlı olmadığının delillerinden biridir. Hz. İsa'nın da böyle bir boyutta yaşıyor olması mümkündür. (En doğrusunu Allah bilir.)

Meleklerin, Allah'ın dilediği vakitte takdir ettiği bir iş için dünyaya geliyor olmaları ise, diğer boyutlardan bizim boyutumuza geçişin Rabbimiz'in izin vermesiyle mümkün olduğunu göstermektedir. Kuran'da meleklerin, kimi zaman Allah'ın insanlara vahyini iletmek, kimi zaman da müminlere yardım etmek ve onlara destek olmak için Allah'ın izniyle yeryüzüne indikleri bildirilmektedir:

**Sen müminlere: "Rabbiniz'in size meleklerden indirilmiş üç bin kişiyle yardım iletmesi size yetmez mi?" diyordun. (Al-i İmran Suresi, 124)**

**Kullarından dilediklerine, melekleri emrinden olan ruh ile indirir: "Ben'den başka İlah yoktur, şu halde Ben'den korkup-sakının" diye uyarın. (Nahl Suresi, 2)**

Ayrıca, Kuran'da Hz. İbrahim'e ve Hz. Lut'a meleklerin elçiler olarak gelip kavimlerine gelecek azabı haber verdikleri; Hz. Zekeriya'ya gelip onu bir çocuk ile müjdeledikleri; Hz. Meryem'e gelip kendisinin seçkin kılındığını ve Hz. İsa'nın

doğumunu haber verdikleri bildirilmektedir. Kuran-ı Kerim'in Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav)'e Cebrail aracılığı ile vahyedilişi ve Efendimiz (sav)'in Cebrail'i görmesi de anlatılmaktadır.

Bediüzzaman da meleklerin bu konumunu örnek vererek, Hz. İsa'nın ahir zamanda insani bedeniyle ikinci kez yeryüzüne gelişinin Allah'ın adetullahına uygun olduğunu ve Allah'ın bu vaadinin gerçekleşeceğini bildirmektedir.

HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELAM'I, İSA DİNİNE AİT EN MÜHİM BİR HÜSN-Ü HATİMESİ (GÜZEL NETİCESİ) İÇİN:

Bediüzzaman "HZ. İSA DİNİNE AİT MÜHİM BİR HÜSN-Ü HATİMESİ İÇİN" sözleriyle Rabbimiz'in "ÖNEMLİ BİR GÜZEL NETİCE" için Hz. İsa'yı ikinci kez yeryüzüne göndereceğini müjdelemektedir. Hz. İsa'nın yeniden yeryüzüne gelmesiyle, Hıristiyanlık batıl olan bütün inanış ve uygulamalarından arınacak ve İslam'a dönecektir.

Bu vesileyle, Hıristiyanlık Hz. İsa'ya vahyedilmiş hak haline dönecek, Müslümanlarla gerçek İseviler arasında ittifak gerçekleşecek, bu hak ittifak yeryüzüne barış ve huzur getirecektir.

SEMA-İ DÜNYADA (GÖKLER ALEMİNDE) CESEDİYLE (İNSANİ BEDENİYLE) BULUNAN VE HAYATTA OLAN HAZRET-İ İSA:

Bediüzzaman, bu sözleriyle Hz. İsa'nın da tıpkı melekler gibi, Allah Katında diri olduğunu ve Allah'ın takdir ettiği vakit geldiğinde yeryüzüne geleceğini söylemektedir.

Melekler, Allah'ın dilemesiyle çeşitli dönemlerde yeryüzüne inmekte ve tekrar Allah Katına çıkmaktadırlar. Ancak onların Allah Katına çıkıyor olmaları, elbette dünyada bizim bildiğimiz kavramlara göre yok olmaları anlamına gelmemektedir. Sadece başka bir boyuta geçmekte, bizim kavrayışımız dışında yaşamlarına devam etmektedirler.

Benzer bir şekilde Hz. İsa'nın Allah Katına alınmış olması da, öldüğü anlamına gelmez. Nitekim, pek çok ayette Hz. İsa'nın ölmediği açık olarak bildirilmekte, hadislerle de bu gerçek bir kez daha teyit edilmektedir. Hz. İsa da bizim kavrayamadığımız bir boyutta diridir. Ayrıca, meleklerin iki boyut arasında, Allah'ın dilemesiyle, hareket ediyor olmaları, Rabbimiz dilediği takdirde bunun çok kolay olduğunu göstermektedir.

Hz. İsa da, Allah'ın takdir ettiği vakit geldiğinde, yeryüzüne geri dönecek ve Rabbimiz'in elçisi olarak insanları gerçek din ahlakına davet edecektir. Bediüzzaman da bu sözleriyle bu gerçeği dile getirmektedir.

Bediüzzaman "SEMA-İ DÜNYADA CESEDİYLE BULUNAN VE HAYATTA OLAN HAZRET-İ İSA" sözleriyle Hz. İsa'nın ölmediğini, halen hayatta olduğunu ve insani bedeniyle ikinci kez yeryüzüne geleceğini bildirmektedir. Bediüzzaman verdiği bu bilgilerle, Hz. İsa'nın bir şahs-ı manevi olmadığını açıkça ortaya koymakta, bu mübarek peygamberin ahir zamanda Allah'ın bir mucizesi olarak ikinci kez "İNSANİ BEDENİYLE BİR ŞAHIS OLARAK YERYÜZÜNE GELECEĞİNİ" müjdelemektedir.

ALEM-İ AHİRETİN (AHİRET ALEMİNİN) EN UZAK KÖŞESİNE GİTSEYDİ VE HAKİKATEN ÖLSEYDİ, YİNE ŞÖYLE BİR NETİCE-İ AZÎME (BÜYÜK BİR SONUÇ) İÇİN ONA YENİDEN CESED GİYDİRİP DÜNYAYA GÖNDERMEK, O HAKÎM'İN HİKMETİNDEN UZAK DEĞİL:

Bediüzzaman bu sözleriyle Rabbimiz'in gücünün sonsuz olduğunu ve her dilediğini yapmaya Kadir olduğunu hatırlatmakta ve Hz. İsa'nın ikinci kez yeryüzüne gelişinin Allah'ın izniyle kesin olarak gerçekleşeceğini belirtmektedir. Bediüzzaman'ın, Hz. İsa'nın gelişini Rabbimiz'in sonsuz gücünü dile getirerek anlatması, kuşkusuz ki bu konuda ne kadar kesin bir kanaat taşıdığının en açık göstergelerindendir.

Bediüzzaman ayrıca burada bir örnek vermekte ve "HAKİKATEN ÖLSEYDİ, yine şöyle bir netice-i azime (büyük bir sonuç) için ona YENİDEN CESED GİYDİRİP DÜNYAYA GÖNDERMEK, O HAKİM'İN HİKMETİNDEN UZAK DEĞİL" demektedir. Bediüzzaman bu sözleriyle açıkça "BİR İNSAN"dan bahsettiğini ve Hz. İsa'nın bir şahs-ı manevi olmadığını ortaya koymaktadır.

Rabbimiz'in takdiriyle Hz. İsa'nın ahir zamanda "BİR ŞAHIS" olarak ikinci kez yeryüzüne gelişini bir kez daha müjdelemektedir.

VAAD ETMİŞ VE VAAD ETTİĞİ İÇİN ELBETTE GÖNDERECEK:

Allah, Hz. İsa'nın yeniden dünyaya geleceğini bildirmiştir. Bu vaadini muhakkak yerine getirecektir.

Tüm bu deliller, Allah'ın gücünü ve kudretini gereği gibi takdir edemedikleri için Hz. İsa'nın ölmediği ve yeryüzüne geri döneceği gerçeğini reddetmeye çalışan kimselerin, büyük bir yanılgı içinde olduklarının göstergesidir.

Unutmamak gerekir ki, Allah üstün güç ve kudret sahibi, herşeye kadir olandır. Dilediğini dilediği şekilde yaratır. İlmi sonsuzdur. Allah'ın belirlediği süre geldiğinde, büyük bir mucize gerçekleşecek ve Hz. İsa dünyaya geri dönecektir. Bu gerçek, ayetlerle ve hadislerle müjdelenmiştir ve tüm iman edenlerin üzerinde düşünmesi gereken bir harikadır. Bediüzzaman da Allah'ın bu vaadini dile getirmiş, Kuran'da bildirildiği gibi Rabbimiz'in kesin olarak vaadinden dönmeyeceğini hatırlatarak Hz. İsa'nın insani bedeniyle yeryüzüne ikinci kez gelişinin "KESİN BİR GERÇEK" olduğunu müjdelemiştir.

10. ... HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELAM GELDİĞİ VAKİT, herkes ONUN HAKİKÎ İSA, olduğunu bilmek lâzım değildir. ONUN MUKARREB VE HAVASSI (derin imanlı yakın talebeleri), nur-u iman (imanın ışığı) ile ONU TANIR. Yoksa bedahet (birdenbire ve açıkça) derecesinde HERKES ONU TANIMAYACAKTIR...(Mektubat, s. 60)

Bediüzzaman, yeryüzüne ilk döndüğü yıllarda Hz. İsa'yı tanıyabilecek insanların sayısının çok az olacağını bildirmiştir. Buna göre, ancak yakın çevresi ve derin iman sahibi talebeleri Hz. İsa'yı imanlarının nuru ile tanıyabilecek, fakat toplumun geneli onun açıkça Hz. İsa olduğunu bilmeyecektir:

HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELAM GELDİĞİ VAKİT:

Bediüzzaman "HZ. İSA ALEYHİSSELAM GELDİĞİ VAKİT" sözleriyle birkaç önemli konuya açıklık kazandırmaktadır. Bediüzzaman *"GELDİĞİ VAKİT"* ifadesiyle öncelikle

Hz. İsa'nın "KESİN OLARAK GELECEĞİNİ" müjdelemektedir. Buradaki "GELME" fiiliyle ise Bediüzzaman Hz. İsa'nın "manevi bir varlık" olmadığını "BİR ŞAHIS" olduğunu açıklamaktadır.

Bir şahs-ı manevinin "gelmesi" söz konusu değildir. Bir şahs-ı manevi ancak "oluşabilir". "GELME" eylemi "bir insanın yapabileceği bir fiil"dir. Bediüzzaman da bu sözleriyle bu önemli farkı vurgulamakta ve Hz. İsa'nın bir şahıs olarak yeryüzüne geleceği konusuna kesinlik kazandırmaktadır.

ONUN HAKİKÎ İSA:

Bediüzzaman, "ONUN HAKİKİ İSA" ifadesiyle, Hz. İsa'nın manevi bir varlık değil "BİR İNSAN" olacağını bir kez daha açıklamaktadır. Bediüzzaman "HAKİKİ İSA" diyerek, "BİR KİŞİ"den bahsetmekte, Hz. İsa'nın başka şahıslardan olan farkını ise "HAKİKİ" kelimesiyle netleştirmektedir. Bediüzzaman ayrıca burada kullandığı kişilik ifade eden "ONUN" sözüyle de Hz. İsa'nın "BİR ŞAHIS" olduğunu bir kez daha dile getirmektedir. Bediüzzaman ayrıca buradaki "HAKİKİ İSA" sözleriyle Hz. İsa'nın, yeryüzüne ikinci kez gelişinde, yine hepsi birer şahıs olan "sahte Mesihler"den farklı olacağını vurgulamış ve bu mübarek zatın "GERÇEK HZ. İSA" olacağını belirtmiştir.

Hz. İsa geldiğinde, Kuran ayetlerinde ve Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde bildirilen işaretlere uygun özellikleriyle, bu sahte mesihlerden ayırt edilecek ve Bediüzzaman'ın belirttiği gibi "hakiki Hz. İsa" olacaktır.

ONUN MUKARREB VE HAVASSI (DERİN İMANLI YAKIN TALEBELERİ):

Bediüzzaman burada "MUKARREB VE HAVASSI" diyerek Hz. İsa'nın "DERİN İMANLI YAKIN TALEBELERİ" olacağından bahsetmiştir. Bir şahs-ı manevinin "talebeleri" ya da "yakın çevresi" olacağından bahsedebilmek hiçbir şekilde mümkün değildir. Ancak bir insanın talebeleri olabilir.

Kuşkusuz Bediüzzaman da bu gerçeği çok iyi bilmektedir. Hz. İsa'nın talebelerinden bahsederek, onun bir şahs-ı manevi olmadığını Müslümanlara açıklamakta, mübarek şahsıyla talebelerinin başında bizzat bulunacağını haber vermektedir.

ONU TANIR:

Bediüzzaman burada geçen "ONU" kelimesiyle, yine Hz. İsa'nın "BİR ŞAHIS" olarak geleceğini ifade etmektedir. Bediüzzaman'ın kullandığı "TANIR" ifadesi ise, bu konuyu hiçbir itiraza yer bırakmayacak şekilde netleştirmektedir. "TANIMA" durumu ancak "BİR İNSAN", "BİR ŞAHIS" için söz konusu olabilir. "Yakın çevresinin bir şahs-ı maneviyi tanıması" elbette ki mümkün değildir.

Ancak Bediüzzaman derin imanlı yakın talebelerinin imanın nuru ile Hz. İsa'yı tanıyabileceklerini belirtmektedir. Bediüzzaman bu bilgiyi verirken elbette ki bu gerçeklerin farkındadır. Bediüzzaman bu açıklamaları son derece bilinçli bir şekilde

yapmış ve bu yolla Hz. İsa'nın, iman sahipleri tarafından tanınabilecek "BİR ŞAHIS" olduğunu kesin olarak delillendirmiştir.

HERKES ONU TANIMAYACAKTIR:

Bediüzzaman "HERKES ONU TANIMAYACAKTIR" sözleriyle Hz. İsa'yı ilk geldiği yıllarda herkesin bilip anlayamayacağını, dolayısıyla toplumun genelinin onu tanıyamayacağını ifade etmektedir. Bediüzzaman bu sözleriyle yukarıda anlatılan ve insanlara ait bir durum olan "TANINMA" özelliğine bir kez daha dikkat çekmektedir. Eğer Bediüzzaman Hz. İsa'nın bir şahs-ı manevi olduğu kanaatinde olsaydı, böyle bir açıklama yapmaz. Hz. İsa'nın tanınmasından bahsetmezdi. Ama Bediüzzaman "ONU" kelimesiyle Hz. İsa'nın "BİR ŞAHIS" olduğunubelirtmiş ve sonra da açıkça onu kimlerin tanıyamayacağını açıklayarak, bu durumu bir kez daha vurgulamıştır.

# HZ. İSA'YI NASIL TANIYABİLİRİZ?

## Hz. İsa'yı Kimler Tanıyabilecektir?

Önceki bölümlerde Hz. İsa'nın ölmediğini, Allah'ın Katına yükseltildiğini ve yeryüzüne yeniden döneceğini Kuran'dan, hadislerden ve İslam alimlerinin yorumlarından delillerle açıklamıştık. Tüm bunlardan sonra elbette akla gelen ilk soru "Hz. İsa'nın yeryüzüne tekrar gelişinde kim olduğunun nasıl anlaşılacağı ve onun hangi özelliklerinden tanınabileceği"dir.

Kuranda yer alan kıssalarda ve bazı ayetlerde peygamberlerin hayatlarına ve üstün ahlaklarına dair detaylı bilgiler bulunmaktadır. Peygamberlerle ve salih müminlerle ilgili pek çok ortak alameti ayetlerde bulmak mümkündür. Dolayısıyla Kuran'a ve sünnete uyan samimi müminler Hz. İsa'da gördükleri bu üstün özellikleri değerlendirip, onu tanıyabilirler. Ancak Bediüzzaman Said Nursi'nin de belirttiği gibi, Hz. İsa yeniden yeryüzüne geldiğinde bu mübarek şahsı çok az insan tanıyacak olabilir:

Hz. İsa (as) geldiği vakit, herkesin onun İsa olduğunu bilmesi gerekmez. O'nun yakınları ve ileri gelen kişiler, imanın nuru ile onu tanırlar. Yoksa açıkça herkes onu tanımayacaktır. (Mektubat, s. 54)

Yukarıdaki sözünde görüldüğü gibi, Bediüzzaman Hz. İsa'nın yeryüzüne döndüğü ilk yıllarda ancak yakın çevresinin onu tanıyabileceğini bildirmiştir. Yakınında bulunan bu insanların onu tanımasının ise ancak 'imanın nuru' ile olabileceğini belirtmiştir. Elbette burada 'imanın nuru' ile ne kastedildiğine değinmek gerekir. 'İmanın nuru' Allah'ın varlığına, birliğine inanan ve Kuran'a ve sünnete uyan insanlara Rabbimiz'in verdiği bir anlayıştır. Müminler Allah'ın verdiği bu anlayışla, olayları çok açık olarak değerlendirebilir, birçok konunun girift noktalarını rahatça kavrayabilirler. Kuran'da bildirildiği gibi müminler, çevrelerindeki herşey üzerinde derin derin düşünen, dolayısıyla olaylardaki incelikleri, detayları gözden kaçırmayan insanlardır. Nitekim bir ayette Allah, samimi kalple iman edip her olayın inceliğini ve derinliğini kavramaya çalışan, gördükleri detaylarda kendilerini Yaratan'ın büyüklüğünü, gücünü kavrayarak O'ndan korkanlara 'doğruyu yanlıştan ayırma' konusunda anlayış vereceğini bildirmiştir:

**Ey iman edenler, Allah'tan korkup-sakınırsanız, size doğruyu yanlıştan ayıran bir nur ve anlayış (furkan) verir, kötülüklerinizi örter ve sizi bağışlar. Allah büyük fazl sahibidir. (Enfal Suresi, 29)**

Bu ayet doğrultusunda düşünüldüğünde, Hz. İsa'yı yeryüzüne dönüşünde tanıyıp ona itaat edecek olanların da, Allah'a ve Kuran'a iman eden, her olayı derinlemesine düşünüp kavramaya çalışan salih müminler olacağı anlaşılmaktadır. Nitekim Bediüzzaman Said Nursi bir başka sözünde konuya şöyle dikkat çeker:

Hatta Hazret-i İsa Aleyhisselam'ın nuzulü dahi ve kendisi İsa Aleyhisselam olduğu, nur-u imanın dikkatiyle bilinir; herkes bilemez. (Şualar, s.487)

## Hz. İsa'yı Hangi Özellikleriyle Tanıyabiliriz?

Yukarıda belirttiğimiz gibi, bu sorunun cevabını bulmak için Kuran'a baktığımızda karşımıza çıkan ilk işaret, ayetlerde anlatılan, peygamberlerin sahip oldukları ortak özellikler olacaktır. Öyleyse Hz. İsa'yı tanımak için Kuran'da bildirilmiş olan bu peygamber özelliklerinin neler olduğunu incelemek gerekmektedir. Elbette peygamberlerle ilgili Kuran'dan çıkarılabilecek yüzlerce alamet vardır. Bu bölümde ise en belirgin özellikler ele alınacaktır.

**1. Üstün ahlak özellikleri ile diğer insanlardan ayrılır**

Allah'ın seçip gönderdiği her peygamber gibi, Hz. İsa da tüm üstün ahlak özelliklerini üzerinde taşır. Onu diğer insanlardan ayıran en belirgin fark, yaşadığı toplum içinde alışılmadık bir şekilde ortaya çıkan yüksek şahsiyetidir. Öyle ki halk arasında hiç rastlanmayan, insanların alışık olmadığı ve görür görmez etkilenecekleri ahlaki özelliklere sahiptir. Allah'a olan güveni ve imanı ile son derece kararlı, cesaretli, toplumun etkisi altında kalmayan, aksine herkesi etkileyen, güçlü bir insandır. Nitekim tüm peygamberlerin üzerlerinde taşıdıkları bu üstünlük ayetlerde şöyle bildirilmektedir:

**Bu, İbrahim'e, kavmine karşı verdiğimiz delilimizdir. Biz, dilediğimizi derecelerle yükseltiriz... Ve ona İshak'ı ve Yakub'u armağan ettik, hepsini hidayete eriştirdik; bundan önce de Nuh'u ve onun soyundan Davud'u, Süleyman'ı, Eyyub'u, Yusuf'u, Musa'yı ve Harun'u hidayete ulaştırdık. Biz, iyilik yapanları işte böyle ödüllendiririz. Zekeriya'yı, Yahya'yı, İsa'yı ve İlyas'ı da (hidayete eriştirdik.) Onların hepsi salihlerdendir. İsmail'i, Elyasa'yı, Yunus'u ve Lut'u da (hidayete eriştirdik). Onların hepsini alemlere üstün kıldık. Babalarından, soylarından ve kardeşlerinden, kimini (bunlara kattık); onları da seçtik ve dosdoğru yola yöneltip-ilettik. Bu, Allah'ın hidayetidir; kullarından dilediğini bununla hidayete erdirir... (Enam Suresi, 83-88)**

Allah, peygamberleri diğer insanlara göre üstün özelliklerle yarattığını yukarıdaki ayetlerde açıkça bildirmiştir. Bu konu ile ilgili Kuran'da geçen daha pek çok örnek vardır. Örneğin "...İbrahim (tek başına) bir ümmetti." (Nahl Suresi, 120), "Güç ve basiret sahibi olan kullarımız İbrahim'i, İshak'ı ve Yakub'u..." (Sad Suresi, 45), "Ve gerçekten onlar, Bizim Katımızda seçkinlerden ve hayırlı olanlardandır." (Sad Suresi, 47), "... Bizi inanmış kullarından birçoğuna göre üstün kılan Allah'a hamdolsun. dediler." (Neml Suresi, 15) gibi ayetlerde bildirilen ifadeler, peygamberlere verilen üstünlükleri bize bildirmektedir. Hz. İsa da Allah'ın seçkin kıldığı peygamberlerdendir. Bir ayette şöyle buyrulur:

**İşte bu elçiler; bir kısmını bir kısmına üstün kıldık. Onlardan, Allah'ın kendileriyle konuştuğu ve derecelerle yükselttiği vardır. Meryem oğlu İsa'ya apaçık belgeler verdik ve O'nu Ruhu'l-Kudüs'le destekledik... (Bakara Suresi, 253)**

**2. Peygamberlere has yüz ifadesi ile tanınacaktır**

Elçilerin üstünlüklerinin gerek bilgice, gerekse vücutça olduğu da Kuran'da bildirilmektedir:

**... O (şöyle) demişti: "Doğrusu Allah size onu seçti ve onun bilgi ve bedenî gücünü arttırdı. Allah, kime dilerse mülkünü verir; Allah (rahmeti ve gücü) geniş olandır, bilendir." (Bakara Suresi, 247)**

Bilgice, akılca, vücutça, ahlakça üstün kılınmış bir insan olarak Hz. İsa'nın yüzünde peygamberlere has bir ifade olacaktır. Sahip olduğu güçlü Allah korkusunun ve derin imanının nuru, yüzüne yansıyacaktır. Ve peygamberlere has olan nurlu ifade o derece açık olacaktır ki, onu görenler diğer insanlara kıyasla çok üstün bir insanla karşılaştıklarının farkına varacaklardır. Ancak unutmamak gerekir ki, herkes bu apaçık gerçeği göremeyebilir. Kimi insanlar içlerinde duyacakları haset ve kin sebebiyle, bu ahlaki üstünlüğü göz ardı edebilirler. İçten içe farkında olsalar da, bu gerçeği anlamazlıktan gelebilirler. Yalnızca imanında samimi olanlar, bu üstünlüğü görüp gereği gibi takdir edebileceklerdir.

Allah, Hz. İsa'nın hem dünyada hem de ahirette "... seçkin, onurlu, saygın ve Allah'a yakın kılınanlardan..." (Al-i İmran Suresi, 45) olduğunu bildirmiştir. Allah'ın ayetinin bir tecellisi olarak tüm peygamberler gibi Hz. İsa da çevresindeki insanlar arasında saygınlığıyla, seçkin ve onurlu oluşuyla tanınacaktır.

**3. Hikmet ve hitabet gücü çok yüksektir**

**Bunlar, kendilerine kitap, hikmet ve peygamberlik verdiklerimizdir... (Enam Suresi, 89)**

Allah, çeşitli kavimlere tebliğ yapmaları, onları uyarıp korkutmaları için gönderdiği peygamberlerini hikmet sahibi de kılmıştır. Hikmetli bir anlatım, isabetli konuşmalar, doğruya davet edici ve kötülükten menedici tavırlar, tüm peygamberlerin ortak özellikleridir. Nitekim Kuran'ın daha pek çok ayetinde tek tek peygamberlere verilen hikmete de dikkat çekilir. Örneğin, Hz. Davud için "... ona hikmet ve anlatım çarpıcılığını vermiştik." (Sad Suresi, 20); Hz. Yahya için, "... daha çocuk iken ona hikmet verdik." (Meryem Suresi, 12); Hz. Musa için, "O, erginlik çağına ulaşıp olgunlaşınca, ona bir 'hüküm ve hikmet' ve ilim verdik..." (Kasas Suresi,14); Hz. Lokman için, "Andolsun, Lokman'a "Allah'a şükret" diye hikmet verdik..." (Lokman

Suresi, 12); Hz. İbrahim için, "... Doğrusu Biz, İbrahim ailesine Kitabı ve hikmeti verdik..." (Nisa Suresi, 54) diye bildirilmiştir.

Allah'ın bize bildirdiği, "Kime dilerse hikmeti ona verir; şüphesiz kendisine hikmet verilene büyük bir hayır da verilmiştir..." (Bakara Suresi, 269) ayeti gereği, tüm peygamberlerin hikmet verilerek ödüllendirildiğidir.

Hz. İsa'nın Allah'ın bir elçisi olarak hikmetle ödüllendirildiğine ve bunu kendi kavmine de bildirdiğine Kuran'da şöyle dikkat çekilmiştir:

**Allah şöyle diyecek: "Ey Meryemoğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruhu'l-Kudüs ile destekledim, beşikte iken de, yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana kitabı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim..." (Maide Suresi, 110)**

**İsa, açık belgelerle gelince, dedi ki: "Ben size bir hikmetle geldim ve hakkında ihtilafa düştüklerinizin bir kısmını size açıklamak için de. Öyleyse Allah'tan sakının ve bana itaat edin." (Zuhruf Suresi, 63)**

Bu ayetlerden açıkça görüldüğü gibi, Hz. İsa'yı tanımak için bir başka işaret de, onun yapacağı "hikmetli, isabetli ve çok etkili konuşmalar" olacaktır. Diğer tüm konularda olduğu gibi hikmetli konuşma da, peygamberlere has çok dikkat çekici bir özelliktir. Kuran'ı kendilerine rehber edinmiş olan müminler Hz. İsa'nın konuşmalarının çok hikmetli olduğunu ve bunun ancak Allah'ın seçtiği elçilere has olduğunu anlarlar. Gösterdiği üstün akıl, yaptığı kusursuz teşhisler, getirdiği çözümler her zaman çok isabetli olup Allah'tan özel olarak verilmiş bir hikmetin en açık alametlerini oluşturacaktır. Böylece üstün şahsiyeti ve aklı açıkça göze çarpacaktır.

### 4. Çok güvenilirdir

Her elçi gönderildiği topluluğa ilk olarak "Gerçek şu ki, ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim" (Şuara Suresi, 107) ifadesiyle söze başlayarak kendisini tanıtmıştır. Peygamberlerin bu güvenilirlikleri, Allah'ın kitabına ve dinine eksiksiz uymalarından kaynaklanır. Hiçbir durumda doğru yolun, hak dinin sınırlarının dışına çıkmazlar. Yalnızca Allah'ın hoşnutluğunu kazanmak istemelerinden dolayı kimseye boyun eğmezler. Kuran'da hemen hemen tüm peygamberlerin, kavimlerine kendilerini bu özellikleriyle tanıttıkları haber verilir. Örneğin, Hz. Musa'nın kendisini kavmine tanıtması Kuran'da şöyle haber verilmektedir:

**Andolsun, Biz kendilerinden önce, Firavun'un kavmini de denedik. Onlara kerim bir elçi gelmişti; "Allah'ın kullarını bana teslim edin; gerçekten ben, sizin için güvenilir bir elçiyim" (demişti). (Duhan Suresi, 17-18)**

Şüphesiz elçilerin bu önemli özelliklerini kavimleri her zaman takdir edememişlerdir. Hatta çoğu zaman elçilerle ilgili yanlış zanları olmuştur. Çünkü kendi cahiliye sistemlerini terk edip onların davet ettiği hak dine uymak istememişlerdir. Ancak aradan belli bir zaman geçtikten sonra elçilerin en güvenilir insanlar oldukları kavim içinde de kabul görmüştür. Bu konuda örnek olarak Hz. Yusuf'u verebiliriz. Hz. Yusuf, uzun bir süre kavmin içinde zorluklarla denenmiş; önce köle olarak satılmış, sonra bir süre için hapiste kalmıştır. Allah'ın dilediği zaman ise güvenilir bir insan olduğu anlaşılmış, hükümdar tarafından devletin hazinelerinin başına geçirilmiştir:

**Hükümdar dedi ki: "Onu bana getirin, onu kendime bağlı kılayım." Onunla konuştuğunda da (şöyle) dedi: "Sen bugün Bizim yanımızda (artık) önemli bir yer sahibisin, güvenilir (bir danışman-yönetici)sin." (Yusuf Suresi, 54)**

Kuran'da bildirilen peygamberlerin bu özellikleri kuşkusuz Allah'ın bir elçisi olarak Hz. İsa'da da görülecektir. Hz. İsa dünyaya ikinci gelişinde, Allah'ın değişmez bir kanunu olarak halk arasında güvenilirliği ile dikkat çekecektir. Allah, Hz. Yusuf'a ve diğer tüm elçilerine olduğu gibi, Hz. İsa'ya da yardım edecek ve onun ne kadar emin bir insan olduğunu insanlara gösterecektir.

**5. Allah'ın koruması altındadır**

**Andolsun, (peygamber olarak) gönderilen kullarımıza (şu) sözümüz geçmiştir: Gerçekten onlar, muhakkak nusret (yardım ve zafer) bulacaklardır. Ve hiç şüphesiz; Bizim ordularımız, üstün gelecek olanlar onlardır. (Saffat Suresi, 171-173)**

Allah her zaman elçilerini diğer insanlardan üstün kılmıştır. Tarih boyunca gönderilen her peygamber, Allah'ın yardımıyla düşmanlarına karşı üstünlük kazanmış, onların kurdukları tuzaklardan korunmuştur. Aldıkları her karar, uyguladıkları her yöntem hep hayırla ve başarıyla sonuçlanmış, Rabbimiz onları her durumda desteklemiştir.

Dolayısıyla Allah'ın elçisi Hz. İsa'yı bekleyen müminler için yol gösterici bir başka işaret de onun her işinin başarı ile sonuçlanması olacaktır. Öyle ki aldığı her karar, uyguladığı her yöntem kendisi ve etrafındaki müminler için hayırlı sonuç verecektir. Hatta ilk bakışta aksilik gibi görünen olaylar dahi bir süre sonra onların hayrına dönecektir. Ve Hz. İsa'nın aldığı tüm kararların en doğrusu, en akılcısı olduğunu bu olaylar ispat edecektir. Çünkü Allah Kuran'da elçilerinin her ne olursa olsun tüm zorluklara rağmen üstün geleceklerini, onları kesin olarak yardımıyla destekleyeceğini vaat etmiştir.

Allah'ın bu vaadiyle Hz. İsa'ya küçük büyük her işte gelen başarı ve bereket hem düşmanlarının, hem de yanındaki inananların dikkatini çekecek kadar açık olacaktır. Düşmanları da, bu durumun olağanüstülüğünü fark edecek, ancak bunun Allah'tan gelen bir yardım olduğunu takdir edemeyeceklerdir. Çünkü onların amacı, 'kendileri gibi bir beşer' olarak gördükleri bu mübarek insana karşı üstün gelmektir. Ancak "Sonra Biz, elçilerimizi ve iman edenleri böyle kurtarırız; müminleri kurtarmamız Bizim üzerimize bir haktır." (Yunus Suresi, 103) ayetinde de bildirildiği gibi, Allah bu konuda yaptıkları herşeyi sonuçsuz çıkaracak ve elçisine yardım edecektir. Ona kurulan tuzaklar hiçbir zaman başarılı bir sonuca ulaşamayacaktır.

**6. Yaptıkları için karşılık beklemez**

Tüm elçilerin taşıdığı ortak bir özellik de, yaptıkları hiçbir şey için ücret beklememeleridir. Yaptıkları büyük hizmetler karşılığında bekledikleri tek şey Allah'ın rızasıdır. Çevrelerindeki hiç kimseden bir ücret, bir fayda talep etmezler. Nitekim Kuran'da, tüm elçilerin bu özelliği üzerlerinde taşıdıkları ve bunu sözle de dile getirdikleri haber verilir:

**Ey kavmim, ben bunun karşılığında sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ücretim, beni Yaratan'dan başkasına ait değildir. Akıl erdirmeyecek misiniz? (Hud Suresi, 51)**

Elçilerin taşıdıkları bu üstün özellik Hz. İsa'da da görülecektir. Allah'ın peygamberi olarak tüm insanları İslam dinine davet edecektir. Ancak yaptığı şeylerin karşılığında hiçbir maddi çıkar, bir ücret talebi olmayacaktır. Kuran'da bildirilen tüm elçiler gibi, yaptığı herşeyin karşılığını Allah'tan bekleyecek ve bu özelliğiyle de gerek yakın çevresinde, gerekse içinde bulunduğu toplumda dikkat çekecektir.

Ancak şu nokta unutulmamalıdır ki, diğer konularda olduğu gibi bu konuda da onu ancak inananlar takdir edebilirler. İçinde bulunduğu toplum Hz. İsa'nın bu özelliğini farketse bile, kimi düşmanları onu engellemek için diğer tüm peygamberlere yapıldığı gibi çeşitli iftiralarda bulunabilir. Bu iftiraların arasında kuşkusuz onun "yaptıkları karşılığında bir çıkar sağlamaya çalıştığı, menfaat gözettiği" gibi suçlamalar da olması muhtemeldir. Ancak Allah her konuda işinin hayırla sonuçlanmasına izin verdiği gibi, bu konuda da inkarcıların iftiralarının asılsızlığını tek tek ortaya çıkarır ve elçisine yardım eder.

**7. Müminlere karşı şefkatli ve merhametlidir**

Peygamberlerde görülen en önemli özelliklerden biri de "merhamet ve şefkat"tir. Peygamberler her zaman yanlarındaki müminlere karşı çok şefkatli ve merhametli olmuşlar, onların dünyadaki ve ahiretteki durumlarını düzeltmek için çalışmışlardır. Hz. İsa'nın ahlakının en belirgin özelliklerinden biri de müminlere karşı olan bu şefkati ve merhameti olacaktır. Allah, gönderdiği elçilerde çok yoğun olarak görülen bu ahlak üstünlüğünü Kuran'da şöyle tanıtmıştır:

**Andolsun size, içinizden sıkıntıya düşmeniz onun gücüne giden, size pek düşkün, müminlere şefkatli ve esirgeyici olan bir elçi gelmiştir. (Tevbe Suresi, 128)**

İşte Hz. İsa da bu ayette belirtildiği gibi çevresindeki müminlere karşı son derece "müşfik ve koruyucu" bir tavır içerisinde olacak ve bu benzersiz samimiyet ve candanlık onun Hz. İsa olduğunun en anlaşılır delillerinden birini oluşturacaktır.

## Dünya Üzerinde Hiçbir Akrabası, Tanıyanı, Ailesi Olmamasıyla Tanınacaktır

Hz. İsa Kuran'da geçen peygamber özellikleri ile tanınabilecektir. Ancak bunlar dışında onu insanlara tanıtan başka etkenler de olacaktır. Şüphesiz bunlardan en önemlisi Hz. İsa'nın dünyada bir ailesinin, hiçbir akrabasının, eskiden tanıdığı tek bir kişinin olmamasıdır.

Gerçekten de, Hz. İsa yeniden yeryüzüne geldiğinde çevresinde kendisini tanıyan hiç kimse olmayacaktır. Onun fiziksel özelliklerini, simasını ya da ses tonunu bilen tek bir kişi dahi çıkmayacaktır. Dünya üzerinde tek bir kişi "ben onu daha önceden tanıyorum, filanca zaman görmüştüm, onun ailesi ve yakınları şu kimselerdir" gibi bir iddiada bulunamayacaktır. Çünkü onu tanıyan tüm insanlar bundan yaklaşık olarak 2000 sene kadar önce yaşamış ve ölmüşlerdir. Annesi Hz. Meryem, Hz. Zekeriya, onunla yıllarını geçirmiş olan havarileri, dönemin Yahudi önde gelenleri ve bizzat Hz. İsa'dan tebliğ almış olan insanlar vefat etmişlerdir. Dolayısıyla ikinci kez yeryüzüne gelişinde, onun doğumuna, çocukluğuna, gençliğine ve yetişkinliğine şahit olmuş tek bir kimse olmayacak ve onun hakkında hiç kimse hiçbir şey bilmeyecektir.

Kitabın önceki bölümlerinde de açıkladığımız gibi Hz. İsa Allah'ın "Ol" emriyle babasız olarak dünyaya gelmiştir. Aradan yüzyıllar geçtikten sonra ise bilinen hiçbir akrabası olmaması çok doğaldır. Allah, Hz. İsa'nın bu durumunu Kuran'da Hz. Adem'in yaratılışına benzetmekte ve şöyle buyurmaktadır:

**Şüphesiz, Allah Katında İsa'nın durumu Adem'in durumu gibidir. Onu topraktan yarattı, sonra ona "ol" demesiyle o da hemen oluverdi. (Al-i İmran Suresi, 59)**

Ayette de belirtildiği gibi Allah Hz. Adem'e "Ol" demiştir ve Hz. Adem yaratılmıştır. İşte Hz. İsa'nın ilk yaratılışı da Allah 'ın "Ol" demesiyle gerçekleşmiştir. Hz. Adem'in anne ve babası yoktur, Hz. İsa'nın ilk dünyaya gelişinde ise sadece annesi Hz. Meryem vardır; fakat yeryüzüne yeniden geleceği ikinci seferde onun annesi de hayatta olmayacaktır. Aradan yüzyıllar geçtikten sonra bilinen hiçbir akrabası olmadan yeryüzünde bulunacaktır.

Kuşkusuz bu sayede Hz. İsa'nın yeryüzüne yeniden gelişinde, onun Hz. İsa olduğundan şüphe edilebilecek bir durum oluşmayacaktır. Sahte mesihlik iddiasında bulunan kimselerin ise yalanları kolayca anlaşılabilecektir. Çünkü tüm çocukluğu insanlar arasında geçmiş, çok sayıda çocukluk resmine sahip, kendisini küçüklüğünden itibaren tanıyan sayısız kişiye sahip bir insanın Hz. İsa olduğunu iddia etmesi son derece mantıksızdır.

# SONSÖZ

Hz. İsa'nın Allah Katından dünyaya yeniden gönderilecek olması kuşkusuz çok büyük bir İlahi müjdedir. O, Allah'ın tüm insanlara "kurtarıcı" olarak gönderdiği mübarek bir kişidir. Nitekim dünya üzerindeki kargaşa ve zulüm ortamının artığı dönemlerde insanlar daima Allah'tan bir "yardım eden" talep etmişler; Allah da onlara icabet etmiştir:

**Size ne oluyor ki, Allah yolunda ve: "Rabbimiz, bizi halkı zalim olan bu ülkeden çıkar, bize Katından bir veli (koruyucu, sahib) gönder, Bize Katından bir yardım eden yolla" diyen erkekler, kadınlar ve çocuklardan zayıf bırakılmışlar adına mücadele etmiyorsunuz? (Nisa Suresi, 75)**

Daha önce de belirttiğimiz gibi, içinde yaşadığımız dönemde bizler için bu kurtarıcı, Kuran ahlakının hakimiyetidir. Hz. İsa geldiği dönemde ise Allah'ın emrettiği bu ahlakı tebliğ edecek, onu dünya üzerindeki tüm insanlara duyurmak için çaba harcayacaktır.

Bu mübarek dönemi ve insanı bekleyen kişilere düşen; Hz. İsa, nasıl ki tüm müminleri sahiplenecekse, onu sahiplenmeleri, ona tabi olup, kendisinin destekçisi ve savunucusu olmaları, bu kutlu olaya en güzel şekilde hazırlanmalarıdır.

Böylesine önemli bir misafiri karşılama konusunda yapılacak gevşeklik ve tembellik ise elbette büyük bir vicdansızlıktır. Allah'ın ayetlerine iman eden, dünya üzerindeki gelişmeleri ve ahir zamanın işaretlerini aklı ve vicdanıyla değerlendiren hiçbir insan bu mübarek misafiri hazırlık yapmadan bekleyemez. Ya da "Hz. İsa'nın yeryüzüne ikinci kez geleceğine iman ediyorum" dedikten sonra, "ama şimdi hazırlık yapmayayım, daha sonra telafi ederim" şeklinde bir düşünce içine de giremez.

Allah'ın gönderdiği elçileri izleyenler, onları candan savunup destekleyenler ve onların mübarek ahlakıyla ahlaklananlar ise Allah'ın rızasını, rahmetini ve sonsuz cennetini umabilirler. Bu da Allah'ın iman edenlere kesin bir vaadi ve müjdesidir:

**İman edip salih amellerde bulunanları karanlıklardan nura çıkarması için Allah'ın apaçık ayetlerini size okuyan bir elçi de (gönderdik). Kim iman edip salih bir amelde bulunursa, (Allah) onu içinde süresiz kalıcılar olmak üzere altından ırmaklar akan cennetlere sokar. Allah, gerçekten ona ne güzel bir rızık vermiştir. (Talak Suresi, 11)**

# EVRİM YANILGISI

Darwinizm, yani evrim teorisi, yaratılış gerçeğini reddetmek amacıyla ortaya atılmış, ancak başarılı olamamış bilim dışı bir safsatadan başka bir şey değildir. Canlılığın, cansız maddelerden tesadüfen oluştuğunu iddia eden bu teori, evrende ve canlılarda çok mucizevi bir düzen bulunduğunun bilim tarafından ispat edilmesiyle çürümüştür. Böylece Allah'ın tüm evreni ve canlıları yaratmış olduğu gerçeği, bilim tarafından da kanıtlanmıştır. Bugün evrim teorisini ayakta tutmak için dünya çapında yürütülen propaganda, sadece bilimsel gerçeklerin çarpıtılmasına, taraflı yorumlanmasına, bilim görüntüsü altında söylenen yalanlara ve yapılan sahtekarlıklara dayalıdır.

Ancak bu propaganda gerçeği gizleyememektedir. Evrim teorisinin bilim tarihindeki en büyük yanılgı olduğu, son 20-30 yıldır bilim dünyasında giderek daha yüksek sesle dile getirilmektedir. Özellikle 1980'lerden sonra yapılan araştırmalar, Darwinist iddiaların tamamen yanlış olduğunu ortaya koymuş ve bu gerçek pek çok bilim adamı tarafından dile getirilmiştir. Özellikle ABD'de, biyoloji, biyokimya, paleontoloji gibi farklı alanlardan gelen çok sayıda bilim adamı, Darwinizm'in geçersizliğini görmekte, canlıların kökenini artık yaratılış gerçeğiyle açıklamaktadırlar. Bugün bilimsel gelişmeler, evreni ve tüm canlıları Allah'ın yaratmış olduğu gerçeğini gözler önüne sermektedir.

Evrim teorisinin çöküşünü ve yaratılışın delillerini diğer pek çok çalışmamızda bütün bilimsel detaylarıyla ele aldık ve almaya devam ediyoruz. Ancak konuyu, taşıdığı büyük önem nedeniyle, burada da özetlemekte yarar vardır.

## Darwin'i Yıkan Zorluklar

Evrim teorisi, tarihi eski Yunan'a kadar uzanan bir öğreti olmasına karşın, kapsamlı olarak 19. yüzyılda ortaya atıldı. Teoriyi bilim dünyasının gündemine sokan en önemli gelişme, Charles Darwin'in 1859 yılında yayınlanan Türlerin Kökeni adlı kitabıydı. Darwin bu kitapta dünya üzerindeki farklı canlı türlerini Allah'ın ayrı ayrı yarattığı gerçeğine karşı çıkıyordu. Darwin'e göre, tüm türler ortak bir atadan geliyorlardı ve zaman içinde küçük değişimlerle farklılaşmışlardı.

Darwin'in teorisi, hiçbir somut bilimsel bulguya dayanmıyordu; kendisinin de kabul ettiği gibi sadece bir "mantık yürütme" idi. Hatta Darwin'in kitabındaki "Teorinin Zorlukları" başlıklı uzun bölümde itiraf ettiği gibi, teori pek çok önemli soru karşısında açık veriyordu.

Darwin, teorisinin önündeki zorlukların gelişen bilim tarafından aşılacağını, yeni bilimsel bulguların teorisini güçlendireceğini umuyordu. Bunu kitabında sık sık belirtmişti. Ancak gelişen bilim, Darwin'in umutlarının tam aksine, teorinin temel iddialarını birer birer dayanaksız bırakmıştır.

Darwinizm'in bilim karşısındaki yenilgisi, üç temel başlıkta incelenebilir:

1) Teori, hayatın yeryüzünde ilk kez nasıl ortaya çıktığını asla açıklayamamaktadır.

2) Teorinin öne sürdüğü "evrim mekanizmaları"nın, gerçekte evrimleştirici bir etkiye sahip olduğunu gösteren hiçbir bilimsel bulgu yoktur.

3) Fosil kayıtları, evrim teorisinin öngörülerinin tam aksine bir tablo ortaya koymaktadır.

Bu bölümde, bu üç temel başlığı ana hatları ile inceleyeceğiz.

## Aşılamayan İlk Basamak: Hayatın Kökeni

Evrim teorisi, tüm canlı türlerinin, bundan yaklaşık 3.8 milyar yıl önce ilkel dünyada ortaya çıkan tek bir canlı hücreden geldiklerini iddia etmektedir. Tek bir hücrenin nasıl olup da milyonlarca kompleks canlı türünü oluşturduğu ve eğer gerçekten bu tür bir evrim gerçekleşmişse neden bunun izlerinin fosil kayıtlarında bulunamadığı, teorinin açıklayamadığı sorulardandır. Ancak tüm bunlardan önce, iddia edilen evrim sürecinin ilk basamağı üzerinde durmak gerekir. Sözü edilen o "ilk hücre" nasıl ortaya çıkmıştır?

Evrim teorisi, yaratılışı reddettiği, hiçbir doğaüstü müdahaleyi kabul etmediği için, o "ilk hücre"nin, hiçbir tasarım, plan ve düzenleme olmadan, doğa kanunları içinde rastlantısal olarak meydana geldiğini iddia eder. Yani teoriye göre, cansız madde tesadüfler sonucunda ortaya canlı bir hücre çıkarmış olmalıdır. Ancak bu, bilinen en temel biyoloji kanunlarına aykırı bir iddiadır.

## "Hayat Hayattan Gelir"

Darwin, kitabında hayatın kökeni konusundan hiç söz etmemişti. Çünkü onun dönemindeki ilkel bilim anlayışı, canlıların çok basit bir yapıya sahip olduklarını varsayıyordu. Ortaçağ'dan beri inanılan "spontane jenerasyon" adlı teoriye göre, cansız maddelerin tesadüfen biraraya gelip, canlı bir varlık oluşturabileceklerine inanılıyordu. Bu dönemde böceklerin yemek artıklarından, farelerin de buğdaydan oluştuğu yaygın bir düşünceydi. Bunu ispatlamak için de ilginç deneyler yapılmıştı. Kirli bir paçavranın üzerine biraz buğday konmuş ve biraz beklendiğinde bu karışımdan farelerin oluşacağı sanılmıştı.

Etlerin kurtlanması da hayatın cansız maddelerden türeyebildiğine bir delil sayılıyordu. Oysa daha sonra anlaşılacaktı ki, etlerin üzerindeki kurtlar kendiliklerinden oluşmuyorlar, sineklerin getirip bıraktıkları gözle görülmeyen larvalardan çıkıyorlardı.

Darwin'in Türlerin Kökeni adlı kitabını yazdığı dönemde ise, bakterilerin cansız maddeden oluşabildikleri inancı, bilim dünyasında yaygın bir kabul görüyordu.

Oysa Darwin'in kitabının yayınlanmasından beş yıl sonra, ünlü Fransız biyolog Louis Pasteur, evrime temel oluşturan bu inancı kesin olarak çürüttü. Pasteur yaptığı uzun çalışma ve deneyler sonucunda vardığı sonucu şöyle özetlemişti:

"Cansız maddelerin hayat oluşturabileceği iddiası artık kesin olarak tarihe gömülmüştür." (Sidney Fox, Klaus Dose, Molecular Evolution and The Origin of Life, New York: Marcel Dekker, 1977, s. 2)

Evrim teorisinin savunucuları, Pasteur'ün bulgularına karşı uzun süre direndiler. Ancak gelişen bilim, canlı hücresinin karmaşık yapısını ortaya çıkardıkça, hayatın kendiliğinden oluşabileceği iddiasının geçersizliği daha da açık hale geldi.

## 20. Yüzyıldaki Sonuçsuz Çabalar

20. yüzyılda hayatın kökeni konusunu ele alan ilk evrimci, ünlü Rus biyolog Alexander Oparin oldu. Oparin, 1930'lu yıllarda ortaya attığı birtakım tezlerle, canlı hücresinin tesadüfen meydana gelebileceğini ispat etmeye çalıştı. Ancak bu çalışmalar başarısızlıkla sonuçlanacak ve Oparin şu itirafı yapmak zorunda kalacaktı:

"Maalesef hücrenin kökeni, evrim teorisinin tümünü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır." (Alexander I. Oparin, Origin of Life, (1936) New York, Dover Publications, 1953 (Reprint), s.196)

Oparin'in yolunu izleyen evrimciler, hayatın kökeni konusunu çözüme kavuşturacak deneyler yapmaya çalıştılar. Bu deneylerin en ünlüsü, Amerikalı kimyacı Stanley Miller tarafından 1953 yılında düzenlendi. Miller, ilkel dünya atmosferinde olduğunu iddia ettiği gazları bir deney düzeneğinde birleştirerek ve bu karışıma enerji ekleyerek, proteinlerin yapısında kullanılan birkaç organik molekül (aminoasit) sentezledi. O yıllarda evrim adına önemli bir aşama gibi tanıtılan bu deneyin geçerli olmadığı ve deneyde kullanılan atmosferin gerçek dünya koşullarından çok farklı olduğu, ilerleyen yıllarda ortaya çıkacaktı. ("New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", Bulletin of the American Meteorological Society, c. 63, Kasım 1982, s. 1328-1330)

Uzun süren bir sessizlikten sonra Miller'in kendisi de kullandığı atmosfer ortamının gerçekçi olmadığını itiraf etti. (Stanley Miller, Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules, 1986, s. 7)

Hayatın kökeni sorununu açıklamak için 20. yüzyıl boyunca yürütülen tüm evrimci çabalar hep başarısızlıkla sonuçlandı. San Diego Scripps Enstitüsü'nden ünlü jeokimyacı Jeffrey Bada, evrimci Earth dergisinde 1998 yılında yayınlanan bir makalede bu gerçeği şöyle kabul eder:

Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı? (Jeffrey Bada, Earth, Şubat 1998, s. 40)

## Hayatın Kompleks Yapısı

Evrim teorisinin hayatın kökeni konusunda bu denli büyük bir açmaza girmesinin başlıca nedeni, en basit sanılan canlı yapıların bile inanılmaz derecede karmaşık yapılara sahip olmasıdır. Canlı hücresi, insanoğlunun yaptığı bütün teknolojik ürünlerden daha karmaşıktır. Öyle ki bugün dünyanın en gelişmiş laboratuvarlarında bile cansız maddeler biraraya getirilerek canlı bir hücre üretilememektedir.

Bir hücrenin meydana gelmesi için gereken şartlar, asla rastlantılarla açıklanamayacak kadar fazladır. Hücrenin en temel yapı taşı olan proteinlerin rastlantısal olarak sentezlenme ihtimali; 500 aminoasitlik ortalama bir protein için, $10^{950}$'de 1'dir. Ancak matematikte 1050'de 1'den küçük olasılıklar pratik olarak "imkansız" sayılır. Hücrenin çekirdeğinde yer alan ve genetik bilgiyi saklayan DNA molekülü ise, inanılmaz bir bilgi bankasıdır. İnsan DNA'sının içerdiği bilginin, eğer kağıda dökülmeye kalkılsa, 500'er sayfadan oluşan 900 ciltlik bir kütüphane oluşturacağı hesaplanmaktadır.

Bu noktada çok ilginç bir ikilem daha vardır: DNA, yalnız birtakım özelleşmiş proteinlerin (enzimlerin) yardımı ile eşlenebilir. Ama bu enzimlerin sentezi de ancak DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gerekir. Bu ise, hayatın kendiliğinden oluştuğu senaryosunu çıkmaza sokmaktadır. San Diego California Üniversitesi'nden ünlü evrimci Prof. Leslie Orgel, Scientific American dergisinin Ekim 1994 tarihli sayısında bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır. (Leslie E. Orgel, The Origin of Life on Earth, Scientific American, c. 271, Ekim 1994, s. 78)

Kuşkusuz eğer hayatın doğal etkenlerle ortaya çıkması imkansız ise, bu durumda hayatın doğaüstü bir biçimde "yaratıldığını" kabul etmek gerekir. Bu gerçek, en temel amacı yaratılışı reddetmek olan evrim teorisini açıkça geçersiz kılmaktadır.

## Evrimin Hayali Mekanizmaları

Darwin'in teorisini geçersiz kılan ikinci büyük nokta, teorinin "evrim mekanizmaları" olarak öne sürdüğü iki kavramın da gerçekte hiçbir evrimleştirici güce sahip olmadığının anlaşılmış olmasıdır. Darwin, ortaya attığı evrim iddiasını tamamen "doğal seleksiyon" mekanizmasına bağlamıştı. Bu mekanizmaya verdiği önem, kitabının isminden de açıkça anlaşılıyordu: Türlerin Kökeni, Doğal Seleksiyon Yoluyla…

Doğal seleksiyon, doğal seçme demektir. Doğadaki yaşam mücadelesi içinde, doğal şartlara uygun ve güçlü canlıların hayatta kalacağı düşüncesine dayanır. Örneğin yırtıcı hayvanlar tarafından tehdit edilen bir geyik sürüsünde, daha hızlı koşabilen geyikler hayatta kalacaktır. Böylece geyik sürüsü, hızlı ve güçlü bireylerden oluşacaktır. Ama elbette bu mekanizma, geyikleri evrimleştirmez, onları başka bir canlı türüne, örneğin atlara dönüştürmez.

Dolayısıyla doğal seleksiyon mekanizması hiçbir evrimleştirici güce sahip değildir. Darwin de bu gerçeğin farkındaydı ve Türlerin Kökeni adlı kitabında "Faydalı değişiklikler oluşmadığı sürece doğal seleksiyon hiçbir şey yapamaz" demek zorunda kalmıştı. (Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 189)

## Lamarck'ın Etkisi

Peki bu "faydalı değişiklikler" nasıl oluşabilirdi? Darwin, kendi döneminin ilkel bilim anlayışı içinde, bu soruyu Lamarck'a dayanarak cevaplamaya çalışmıştı. Darwin'den önce yaşamış olan Fransız biyolog Lamarck'a göre, canlılar yaşamları sırasında geçirdikleri fiziksel değişiklikleri sonraki nesle aktarıyorlar, nesilden nesile biriken bu özellikler sonucunda yeni türler ortaya çıkıyordu. Örneğin Lamarck'a göre zürafalar ceylanlardan türemişlerdi, yüksek ağaçların yapraklarını yemek için çabalarken nesilden nesile boyunları uzamıştı.

Darwin de benzeri örnekler vermiş, örneğin Türlerin Kökeni adlı kitabında, yiyecek bulmak için suya giren bazı ayıların zamanla balinalara dönüştüğünü iddia etmişti. (Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 184)

Ama Mendel'in keşfettiği ve 20.yüzyılda gelişen genetik bilimiyle kesinleşen kalıtım kanunları, kazanılmış özelliklerin sonraki nesillere aktarılması efsanesini kesin olarak yıktı. Böylece doğal seleksiyon "tek başına" ve dolayısıyla tümüyle etkisiz bir mekanizma olarak kalmış oluyordu.

## Neo-Darwinizm ve Mutasyonlar

Darwinistler ise bu duruma bir çözüm bulabilmek için 1930'ların sonlarında, "Modern Sentetik Teori"yi ya da daha yaygın ismiyle neo-Darwinizm'i ortaya attılar. Neo-Darwinizm, doğal seleksiyonun yanına "faydalı değişiklik sebebi" olarak

mutasyonları, yani canlıların genlerinde radyasyon gibi dış etkiler ya da kopyalama hataları sonucunda oluşan bozulmaları ekledi.

Bugün de hala dünyada evrim adına geçerliliğini koruyan model neo-Darwinizm'dir. Teori, yeryüzünde bulunan milyonlarca canlı türünün, bu canlıların, kulak, göz, akciğer, kanat gibi sayısız kompleks organlarının "mutasyonlara", yani genetik bozukluklara dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmektedir. Ama teoriyi çaresiz bırakan açık bir bilimsel gerçek vardır: Mutasyonlar canlıları geliştirmezler, aksine her zaman için canlılara zarar verirler.

Bunun nedeni çok basittir: DNA çok kompleks bir düzene sahiptir. Bu molekül üzerinde oluşan herhangi rastgele bir etki ancak zarar verir. Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan bunu şöyle açıklar:

Mutasyonlar küçük, rasgele ve zararlıdırlar. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu üç özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim, ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rasgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir. Ona büyük ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir. (B. G. Ranganathan, Origins?, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988)

Nitekim bugüne kadar hiçbir yararlı, yani genetik bilgiyi geliştiren mutasyon örneği gözlemlenmedi. Tüm mutasyonların zararlı olduğu görüldü. Anlaşıldı ki, evrim teorisinin "evrim mekanizması" olarak gösterdiği mutasyonlar, gerçekte canlıları sadece tahrip eden, sakat bırakan genetik olaylardır. (İnsanlarda mutasyonun en sık görülen etkisi de kanserdir.) Elbette tahrip edici bir mekanizma "evrim mekanizması" olamaz. Doğal seleksiyon ise, Darwin'in de kabul ettiği gibi, "tek başına hiçbir şey yapamaz." Bu gerçek bizlere doğada hiçbir "evrim mekanizması" olmadığını göstermektedir. Evrim mekanizması olmadığına göre de, evrim denen hayali süreç yaşanmış olamaz.

## Fosil Kayıtları: Ara Formlardan Eser Yok

Evrim teorisinin iddia ettiği senaryonun yaşanmamış olduğunun en açık göstergesi ise fosil kayıtlarıdır.

Evrim teorisine göre bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdir. Önceden var olan bir canlı türü, zamanla bir diğerine dönüşmüş ve bütün türler bu şekilde ortaya çıkmışlardır. Teoriye göre bu dönüşüm yüz milyonlarca yıl süren uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir.

Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "ara türler"in oluşmuş ve yaşamış olmaları gerekir.

Örneğin geçmişte, balık özelliklerini taşımalarına rağmen, bir yandan da bazı sürüngen özellikleri kazanmış olan yarı balık-yarı sürüngen canlılar yaşamış

olmalıdır. Ya da sürüngen özelliklerini taşırken, bir yandan da bazı kuş özellikleri kazanmış sürüngen-kuşlar ortaya çıkmış olmalıdır. Bunlar, bir geçiş sürecinde oldukları için de, sakat, eksik, kusurlu canlılar olmalıdır. Evrimciler geçmişte yaşamış olduklarına inandıkları bu teorik yaratıklara "ara-geçiş formu" adını verirler.

Eğer gerçekten bu tür canlılar geçmişte yaşamışlarsa bunların sayılarının ve çeşitlerinin milyonlarca hatta milyarlarca olması gerekir. Ve bu ucube canlıların kalıntılarına mutlaka fosil kayıtlarında rastlanması gerekir. Darwin, Türlerin Kökeni'nde bunu şöyle açıklamıştır:

Eğer teorim doğruysa, türleri birbirine bağlayan sayısız ara-geçiş çeşitleri mutlaka yaşamış olmalıdır... Bunların yaşamış olduklarının kanıtları da sadece fosil kalıntıları arasında bulunabilir. (Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 179)

## Darwin'in Yıkılan Umutları

Ancak 19. yüzyılın ortasından bu yana dünyanın dört bir yanında hummalı fosil araştırmaları yapıldığı halde bu ara geçiş formlarına rastlanamamıştır. Yapılan kazılarda ve araştırmalarda elde edilen bütün bulgular, evrimcilerin beklediklerinin aksine, canlıların yeryüzünde birdenbire, eksiksiz ve kusursuz bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermiştir.

Ünlü İngiliz paleontolog (fosil bilimci) Derek W. Ager, bir evrimci olmasına karşın bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılaşırız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz. (Derek A. Ager, "The Nature of the Fossil Record", Proceedings of the British Geological Association, c. 87, 1976, s. 133)

Yani fosil kayıtlarında, tüm canlı türleri, aralarında hiçbir geçiş formu olmadan eksiksiz biçimleriyle aniden ortaya çıkmaktadırlar. Bu, Darwin'in öngörülerinin tam aksidir. Dahası, bu canlı türlerinin yaratıldıklarını gösteren çok güçlü bir delildir. Çünkü bir canlı türünün, kendisinden evrimleştiği hiçbir atası olmadan, bir anda ve kusursuz olarak ortaya çıkmasının tek açıklaması, o türün yaratılmış olmasıdır. Bu gerçek, ünlü evrimci biyolog Douglas Futuyma tarafından da kabul edilir:

Yaratılış ve evrim, yaşayan canlıların kökeni hakkında yapılabilecek yegane iki açıklamadır. Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır ya da böyle olmamıştır. Eğer böyle olmadıysa, bir değişim süreci sayesinde kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmiş olmalıdırlar. Ama eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde sonsuz güç sahibi bir akıl tarafından yaratılmış

olmaları gerekir. (Douglas J. Futuyma, Science on Trial, New York: Pantheon Books, 1983. s. 197)

Fosiller ise, canlıların yeryüzünde eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermektedir. Yani "türlerin kökeni", Darwin'in sandığının aksine, evrim değil yaratılıştır.

## İnsanın Evrimi Masalı

Evrim teorisini savunanların en çok gündeme getirdikleri konu, insanın kökeni konusudur. Bu konudaki Darwinist iddia, bugün yaşayan modern insanın maymunsu birtakım yaratıklardan geldiğini varsayar. 4-5 milyon yıl önce başladığı varsayılan bu süreçte, modern insan ile ataları arasında bazı "ara form"ların yaşadığı iddia edilir. Gerçekte tümüyle hayali olan bu senaryoda dört temel "kategori" sayılır:

1- Australopithecus

2- Homo habilis

3- Homo erectus

4- Homo sapiens

Evrimciler, insanların sözde ilk maymunsu atalarına "güney maymunu" anlamına gelen "Australopithecus" ismini verirler. Bu canlılar gerçekte soyu tükenmiş bir maymun türünden başka bir şey değildir. Lord Solly Zuckerman ve Prof. Charles Oxnard gibi İngiltere ve ABD'den dünyaca ünlü iki anatomistin Australopithecus örnekleri üzerinde yaptıkları çok geniş kapsamlı çalışmalar, bu canlıların sadece soyu tükenmiş bir maymun türüne ait olduklarını ve insanlarla hiçbir benzerlik taşımadıklarını göstermiştir. (Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 75-94; Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", Nature, c.258, s. 389)

Evrimciler insan evriminin bir sonraki safhasını da, "homo" yani insan olarak sınıflandırırlar. İddiaya göre homo serisindeki canlılar, Australopithecuslar'dan daha gelişmişlerdir. Evrimciler, bu farklı canlılara ait fosilleri ardı ardına dizerek hayali bir evrim şeması oluştururlar. Bu şema hayalidir, çünkü gerçekte bu farklı sınıfların arasında evrimsel bir ilişki olduğu asla ispatlanamamıştır. Evrim teorisinin 20. yüzyıldaki en önemli savunucularından biri olan Ernst Mayr, "Homo sapiens'e uzanan zincir gerçekte kayıptır" diyerek bunu kabul eder. (J. Rennie, "Darwin's Current Bulldog: Ernst Mayr", Scientific American, Aralık 1992)

Evrimciler "Australopithecus > Homo habilis > Homo erectus > Homo sapiens" sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, Australopithecus, Homo habilis ve Homo erectus'un dünya'nın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir. (Alan Walker, Science, c. 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, Physical Antropology, 1. baskı, New York: J. B. Lipincott Co., 1970, s. 221;

M. D. Leakey, Olduvai Gorge, c. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, s. 272)

Dahası Homo erectus sınıflamasına ait insanların bir bölümü çok modern zamanlara kadar yaşamışlar, Homo sapiens neandertalensis ve Homo sapiens sapiens (modern insan) ile aynı ortamda yan yana bulunmuşlardır. (Time, Kasım 1996)

Bu ise elbette bu sınıfların birbirlerinin ataları oldukları iddiasının geçersizliğini açıkça ortaya koymaktadır. Harvard Üniversitesi paleontologlarından Stephen Jay Gould, kendisi de bir evrimci olmasına karşın, Darwinist teorinin içine girdiği bu çıkmazı şöyle açıklar:

Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanımsı) çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu? Açıktır ki, bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğeriyle karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler. (S. J. Gould, Natural History, c. 85, 1976, s. 30)

Kısacası, medyada ya da ders kitaplarında yer alan hayali birtakım "yarı maymun, yarı insan" canlıların çizimleriyle, yani sırf propaganda yoluyla ayakta tutulmaya çalışılan insanın evrimi senaryosu, hiçbir bilimsel temeli olmayan bir masaldan ibarettir.

Bu konuyu uzun yıllar inceleyen, özellikle Australopithecus fosilleri üzerinde 15 yıl araştırma yapan İngiltere'nin en ünlü ve saygın bilim adamlarından Lord Solly Zuckerman, bir evrimci olmasına rağmen, ortada maymunsu canlılardan insana uzanan gerçek bir soy ağacı olmadığı sonucuna varmıştır.

Zuckerman bir de ilginç bir "bilim skalası" yapmıştır. Bilimsel olarak kabul ettiği bilgi dallarından, bilim dışı olarak kabul ettiği bilgi dallarına kadar bir yelpaze oluşturmuştur. Zuckerman'ın bu tablosuna göre en "bilimsel" -yani somut verilere dayanan- bilgi dalları kimya ve fiziktir. Yelpazede bunlardan sonra biyoloji bilimleri, sonra da sosyal bilimler gelir. Yelpazenin en ucunda, yani en "bilim dışı" sayılan kısımda ise, Zuckerman'a göre, telepati, altıncı his gibi "duyum ötesi algılama" kavramları ve bir de "insanın evrimi" vardır! Zuckerman, yelpazenin bu ucunu şöyle açıklar:

Objektif gerçekliğin alanından çıkıp da, biyolojik bilim olarak varsayılan bu alanlara -yani duyum ötesi algılamaya ve insanın fosil tarihinin yorumlanmasına- girdiğimizde, evrim teorisine inanan bir kimse için herşeyin mümkün olduğunu görürüz. Öyle ki teorilerine kesinlikle inanan bu kimselerin çelişkili bazı yargıları aynı anda kabul etmeleri bile mümkündür. (Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 19)

İşte insanın evrimi masalı da, teorilerine körü körüne inanan birtakım insanların buldukları bazı fosilleri ön yargılı bir biçimde yorumlamalarından ibarettir.

## Darwin Formülü!

Şimdiye kadar ele aldığımız tüm teknik delillerin yanında, isterseniz evrimcilerin nasıl saçma bir inanışa sahip olduklarını bir de çocukların bile anlayabileceği kadar açık bir örnekle özetleyelim.

Evrim teorisi canlılığın tesadüfen oluştuğunu iddia eder. Dolayısıyla bu iddiaya göre cansız ve şuursuz atomlar biraraya gelerek önce hücreyi oluşturmuşlardır ve sonrasında aynı atomlar bir şekilde diğer canlıları ve insanı meydana getirmişlerdir. Şimdi düşünelim; canlılığın yapıtaşı olan karbon, fosfor, azot, potasyum gibi elementleri biraraya getirdiğimizde bir yığın oluşur. Bu atom yığını, hangi işlemden geçirilirse geçirilsin, tek bir canlı oluşturamaz. İsterseniz bu konuda bir "deney" tasarlayalım ve evrimcilerin aslında savundukları, ama yüksek sesle dile getiremedikleri iddiayı onlar adına "Darwin Formülü" adıyla inceleyelim:

Evrimciler, çok sayıda büyük varilin içine canlılığın yapısında bulunan fosfor, azot, karbon, oksijen, demir, magnezyum gibi elementlerden bol miktarda koysunlar. Hatta normal şartlarda bulunmayan ancak bu karışımın içinde bulunmasını gerekli gördükleri malzemeleri de bu varillere eklesinler. Karışımların içine, istedikleri kadar amino asit, istedikleri kadar da (bir tekinin bile rastlantısal oluşma ihtimali 10-950 olan) protein doldursunlar. Bu karışımlara istedikleri oranda ısı ve nem versinler. Bunları istedikleri gelişmiş cihazlarla karıştırsınlar. Varillerin başına da dünyanın önde gelen bilim adamlarını koysunlar. Bu uzmanlar babadan oğula, kuşaktan kuşağa aktararak nöbetleşe milyarlarca, hatta trilyonlarca sene sürekli varillerin başında beklesinler. Bir canlının oluşması için hangi şartların var olması gerektiğine inanılıyorsa hepsini kullanmak serbest olsun. Ancak, ne yaparlarsa yapsınlar o varillerden kesinlikle bir canlı çıkartamazlar. Zürafaları, aslanları, arıları, kanaryaları, bülbülleri, papağanları, atları, yunusları, gülleri, orkideleri, zambakları, karanfilleri, muzları, portakalları, elmaları, hurmaları, domatesleri, kavunları, karpuzları, incirleri, zeytinleri, üzümleri, şeftalileri, tavus kuşlarını, sülünleri, renk renk kelebekleri ve bunlar gibi milyonlarca canlı türünden hiçbirini oluşturamazlar. Değil burada birkaçını saydığımız bu canlı varlıkları, bunların tek bir hücresini bile elde edemezler.

Kısacası, bilinçsiz atomlar biraraya gelerek hücreyi oluşturamazlar. Sonra yeni bir karar vererek bir hücreyi ikiye bölüp, sonra art arda başka kararlar alıp, elektron mikroskobunu bulan, sonra kendi hücre yapısını bu mikroskop altında izleyen profesörleri oluşturamazlar. Madde, ancak Allah'ın üstün yaratmasıyla hayat bulur.

Bunun aksini iddia eden evrim teorisi ise, akla tamamen aykırı bir safsatadır. Evrimcilerin ortaya attığı iddialar üzerinde biraz bile düşünmek, üstteki örnekte olduğu gibi, bu gerçeği açıkça gösterir.

## Göz ve Kulaktaki Teknoloji

Evrim teorisinin kesinlikle açıklama getiremeyeceği bir diğer konu ise göz ve kulaktaki üstün algılama kalitesidir.

Gözle ilgili konuya geçmeden önce "Nasıl görürüz?" sorusuna kısaca cevap verelim. Bir cisimden gelen ışınlar, gözde retinaya ters olarak düşer. Bu ışınlar, buradaki hücreler tarafından elektrik sinyallerine dönüştürülür ve beynin arka kısmındaki görme merkezi denilen küçücük bir noktaya ulaşır. Bu elektrik sinyalleri bir dizi işlemden sonra beyindeki bu merkezde görüntü olarak algılanır. Bu bilgiden sonra şimdi düşünelim:

Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkaranlıktır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaranlık, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyretmektesiniz.

Üstelik bu o kadar net ve kaliteli bir görüntüdür ki 21. yüzyıl teknolojisi bile her türlü imkana rağmen bu netliği sağlayamamıştır. Örneğin şu anda okuduğunuz kitaba, kitabı tutan ellerinize bakın, sonra başınızı kaldırın ve çevrenize bakın.

Şu anda gördüğünüz netlik ve kalitedeki bu görüntüyü başka bir yerde gördünüz mü? Bu kadar net bir görüntüyü size dünyanın bir numaralı televizyon şirketinin ürettiği en gelişmiş televizyon ekranı dahi veremez. 100 yıldır binlerce mühendis bu netliğe ulaşmaya çalışmaktadır. Bunun için fabrikalar, dev tesisler kurulmakta, araştırmalar yapılmakta, planlar ve tasarımlar geliştirilmektedir. Yine bir TV ekranına bakın, bir de şu anda elinizde tuttuğunuz bu kitaba. Arada büyük bir netlik ve kalite farkı olduğunu göreceksiniz. Üstelik, TV ekranı size iki boyutlu bir görüntü gösterir, oysa siz üç boyutlu, derinlikli bir perspektifi izlemektesiniz.

Uzun yıllardır on binlerce mühendis üç boyutlu TV yapmaya, gözün görme kalitesine ulaşmaya çalışmaktadırlar. Evet, üç boyutlu bir televizyon sistemi yapabildiler ama onu da gözlük takmadan üç boyutlu görmek mümkün değil, kaldı ki bu suni bir üç boyuttur. Arka taraf daha bulanık, ön taraf ise kağıttan dekor gibi durur. Hiçbir zaman gözün gördüğü kadar net ve kaliteli bir görüntü oluşmaz. Kamerada da, televizyonda da mutlaka görüntü kaybı meydana gelir.

İşte evrimciler, bu kaliteli ve net görüntüyü oluşturan mekanizmanın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedirler. Şimdi biri size, odanızda duran televizyon tesadüfler sonucunda oluştu, atomlar biraraya geldi ve bu görüntü oluşturan aleti meydana getirdi dese ne düşünürsünüz? Binlerce kişinin biraraya gelip yapamadığını şuursuz atomlar nasıl yapsın?

Gözün gördüğünden daha ilkel olan bir görüntüyü oluşturan alet tesadüfen oluşamıyorsa, gözün ve gözün gördüğü görüntünün de tesadüfen oluşamayacağı çok açıktır. Aynı durum kulak için de geçerlidir. Dış kulak, çevredeki sesleri kulak kepçesi vasıtasıyla toplayıp orta kulağa iletir; orta kulak aldığı ses titreşimlerini güçlendirerek iç kulağa aktarır; iç kulak da bu titreşimleri elektrik sinyallerine

dönüştürerek beyne gönderir. Aynen görmede olduğu gibi duyma işlemi de beyindeki duyma merkezinde gerçekleşir.

Gözdeki durum kulak için de geçerlidir, yani beyin, ışık gibi sese de kapalıdır, ses geçirmez. Dolayısıyla dışarısı ne kadar gürültülü de olsa beynin içi tamamen sessizdir. Buna rağmen en net sesler beyinde algılanır. Ses geçirmeyen beyninizde bir orkestranın senfonilerini dinlersiniz, kalabalık bir ortamın tüm gürültüsünü duyarsınız. Ama o anda hassas bir cihazla beyninizin içindeki ses düzeyi ölçülse, burada keskin bir sessizliğin hakim olduğu görülecektir.

Net bir görüntü elde edebilmek ümidiyle teknoloji nasıl kullanılıyorsa, ses için de aynı çabalar onlarca yıldır sürdürülmektedir. Ses kayıt cihazları, müzik setleri, birçok elektronik alet, sesi algılayan müzik sistemleri bu çalışmalardan bazılarıdır. Ancak, tüm teknolojiye, bu teknolojide çalışan binlerce mühendise ve uzmana rağmen kulağın oluşturduğu netlik ve kalitede bir sese ulaşılamamıştır. En büyük müzik sistemi şirketinin ürettiği en kaliteli müzik setini düşünün. Sesi kaydettiğinde mutlaka sesin bir kısmı kaybolur veya az da olsa mutlaka parazit oluşur veya müzik setini açtığınızda daha müzik başlamadan bir cızırtı mutlaka duyarsınız. Ancak insan vücudundaki teknolojinin ürünü olan sesler son derece net ve kusursuzdur. Bir insan kulağı, hiçbir zaman müzik setinde olduğu gibi cızırtılı veya parazitli algılamaz; ses ne ise tam ve net bir biçimde onu algılar. Bu durum, insan yaratıldığı günden bu yana böyledir.

Şimdiye kadar insanoğlunun yaptığı hiçbir görüntü ve ses cihazı, göz ve kulak kadar hassas ve başarılı birer algılayıcı olamamıştır.

Ancak görme ve işitme olayında, tüm bunların ötesinde, çok büyük bir gerçek daha vardır.

## Beynin İçinde Gören ve Duyan Şuur Kime Aittir?

Beynin içinde, ışıl ışıl renkli bir dünyayı seyreden, senfonileri, kuşların cıvıltılarını dinleyen, gülü koklayan kimdir?

İnsanın gözlerinden, kulaklarından, burnundan gelen uyarılar, elektrik sinyali olarak beyne gider. Biyoloji, fizyoloji veya biyokimya kitaplarında bu görüntünün beyinde nasıl oluştuğuna dair birçok detay okursunuz. Ancak, bu konu hakkındaki en önemli gerçeğe hiçbir yerde rastlayamazsınız: Beyinde, bu elektrik sinyallerini görüntü, ses, koku ve his olarak algılayan kimdir? Beynin içinde göze, kulağa, burna ihtiyaç duymadan tüm bunları algılayan bir şuur bulunmaktadır. Bu şuur kime aittir?

Elbette bu şuur beyni oluşturan sinirler, yağ tabakası ve sinir hücrelerine ait değildir. İşte bu yüzden, herşeyin maddeden ibaret olduğunu zanneden Darwinist-materyalistler bu sorulara hiçbir cevap verememektedirler. Çünkü bu şuur, Allah'ın

yaratmış olduğu ruhtur. Ruh, görüntüyü seyretmek için göze, sesi duymak için kulağa ihtiyaç duymaz. Bunların da ötesinde düşünmek için beyne ihtiyaç duymaz.

Bu açık ve ilmi gerçeği okuyan her insanın, beynin içindeki birkaç santimetreküplük, kapkaranlık mekana tüm kainatı üç boyutlu, renkli, gölgeli ve ışıklı olarak sığdıran Yüce Allah'ı düşünüp, O'ndan korkup, O'na sığınması gerekir.

## Materyalist Bir İnanç

Buraya kadar incelediklerimiz, evrim teorisinin bilimsel bulgularla açıkça çelişen bir iddia olduğunu göstermektedir. Teorinin hayatın kökeni hakkındaki iddiası bilime aykırıdır, öne sürdüğü evrim mekanizmalarının hiçbir evrimleştirici etkisi yoktur ve fosiller teorinin gerektirdiği ara formların yaşamadıklarını göstermektedir. Bu durumda, elbette, evrim teorisinin bilime aykırı bir düşünce olarak bir kenara atılması gerekir. Nitekim tarih boyunca dünya merkezli evren modeli gibi pek çok düşünce, bilimin gündeminden çıkarılmıştır. Ama evrim teorisi ısrarla bilimin gündeminde tutulmaktadır. Hatta bazı insanlar teorinin eleştirilmesini "bilime saldırı" olarak göstermeye bile çalışmaktadırlar. Peki neden?..

Bu durumun nedeni, evrim teorisinin bazı çevreler için, kendisinden asla vazgeçilemeyecek dogmatik bir inanış oluşudur. Bu çevreler, materyalist felsefeye körü körüne bağlıdırlar ve Darwinizm'i de doğaya getirilebilecek yegane materyalist açıklama olduğu için benimsemektedirler.

Bazen bunu açıkça itiraf da ederler. Harvard Üniversitesi'nden ünlü bir genetikçi ve aynı zamanda önde gelen bir evrimci olan Richard Lewontin, "önce materyalist, sonra bilim adamı" olduğunu şöyle itiraf etmektedir:

Bizim materyalizme bir inancımız var, 'a priori' (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan 'a priori' bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, İlahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz. (Richard Lewontin, "The Demon-Haunted World", The New York Review of Books, 9 Ocak 1997, s. 28)

Bu sözler, Darwinizm'in, materyalist felsefeye bağlılık uğruna yaşatılan bir dogma olduğunun açık ifadeleridir. Bu dogma, maddeden başka hiçbir varlık olmadığını varsayar. Bu nedenle de cansız, bilinçsiz maddenin, hayatı yarattığına inanır. Milyonlarca farklı canlı türünün; örneğin kuşların, balıkların, zürafaların, kaplanların, böceklerin, ağaçların, çiçeklerin, balinaların ve insanların maddenin kendi içindeki etkileşimlerle, yani yağan yağmurla, çakan şimşekle, cansız maddenin içinden oluştuğunu kabul eder. Gerçekte ise bu, hem akla hem bilime aykırı bir kabuldür. Ama Darwinistler kendi deyimleriyle "İlahi bir açıklamanın sahneye girmemesi" için, bu kabulü savunmaya devam etmektedirler.

Canlıların kökenine materyalist bir ön yargı ile bakmayan insanlar ise, şu açık gerçeği göreceklerdir: Tüm canlılar, üstün bir güç, bilgi ve akla sahip olan bir Yaratıcının eseridirler. Yaratıcı, tüm evreni yoktan var eden, en kusursuz biçimde düzenleyen ve tüm canlıları yaratıp şekillendiren Allah'tır.

## Evrim Teorisi Dünya Tarihinin En Etkili Büyüsüdür

Burada şunu da belirtmek gerekir ki, ön yargısız, hiçbir ideolojinin etkisi altında kalmadan, sadece aklını ve mantığını kullanan her insan, bilim ve medeniyetten uzak toplumların hurafelerini andıran evrim teorisinin inanılması imkansız bir iddia olduğunu kolaylıkla anlayacaktır.

Yukarıda da belirtildiği gibi, evrim teorisine inananlar, büyük bir varilin içine birçok atomu, molekülü, cansız maddeyi dolduran ve bunların karışımından zaman içinde düşünen, akleden, buluşlar yapan profesörlerin, üniversite öğrencilerinin, Einstein, Hubble gibi bilim adamlarının, Frank Sinatra, Charlton Heston gibi sanatçıların, bunun yanı sıra ceylanların, limon ağaçlarının, karanfillerin çıkacağına inanmaktadırlar. Üstelik, bu saçma iddiaya inananlar bilim adamları, profesörler, kültürlü, eğitimli insanlardır. Bu nedenle evrim teorisi için "dünya tarihinin en büyük ve en etkili büyüsü" ifadesini kullanmak yerinde olacaktır. Çünkü, dünya tarihinde insanların bu derece aklını başından alan, akıl ve mantıkla düşünmelerine imkan tanımayan, gözlerinin önüne sanki bir perde çekip çok açık olan gerçekleri görmelerine engel olan bir başka inanç veya iddia daha yoktur. Bu, Afrikalı bazı kabilelerin totemlere, Sebe halkının Güneş'e tapmasından, Hz. İbrahim'in kavminin elleri ile yaptıkları putlara, Hz. Musa'nın kavminin altından yaptıkları buzağıya tapmalarından çok daha vahim ve akıl almaz bir körlüktür. Gerçekte bu durum, Allah'ın Kuran'da işaret ettiği bir akılsızlıktır. Allah, bazı insanların anlayışlarının kapanacağını ve gerçekleri görmekten aciz duruma düşeceklerini birçok ayetinde bildirmektedir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

**Şüphesiz, inkar edenleri uyarsan da, uyarmasan da, onlar için fark etmez; inanmazlar. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Ve büyük azap onlaradır. (Bakara Suresi, 6-7)**

**…Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (Araf Suresi, 179)**

Allah Hicr Suresi'nde ise, bu insanların mucizeler görseler bile inanmayacak kadar büyülendiklerini şöyle bildirmektedir:

**Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak, ordan yukarı yükselseler de, mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (Hicr Suresi, 14-15)**

Bu kadar geniş bir kitlenin üzerinde bu büyünün etkili olması, insanların gerçeklerden bu kadar uzak tutulmaları ve 150 yıldır bu büyünün bozulmaması ise, kelimelerle anlatılamayacak kadar hayret verici bir durumdur. Çünkü, bir veya birkaç insanın imkansız senaryolara, saçmalık ve mantıksızlıklarla dolu iddialara inanmaları anlaşılabilir. Ancak dünyanın dört bir yanındaki insanların, şuursuz ve cansız atomların ani bir kararla biraraya gelip; olağanüstü bir organizasyon, disiplin, akıl ve şuur gösterip kusursuz bir sistemle işleyen evreni, canlılık için uygun olan her türlü özelliğe sahip olan Dünya gezegenini ve sayısız kompleks sistemle donatılmış canlıları meydana getirdiğine inanmasının, "büyü"den başka bir açıklaması yoktur.

Nitekim, Allah Kuran'da, inkarcı felsefenin savunucusu olan bazı kimselerin, yaptıkları büyülerle insanları etkilediklerini Hz. Musa ve Firavun arasında geçen bir olayla bizlere bildirmektedir. Hz. Musa, Firavun'a hak dini anlattığında, Firavun Hz. Musa'ya, kendi "bilgin büyücüleri" ile insanların toplandığı bir yerde karşılaşmasını söyler. Hz. Musa, büyücülerle karşılaştığında, büyücülere önce onların marifetlerini sergilemelerini emreder. Bu olayın anlatıldığı ayet şöyledir:

**(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atıverince, insanların gözlerini büyüleyiverdiler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (Araf Suresi, 116)**

Görüldüğü gibi Firavun'un büyücüleri yaptıkları "aldatmacalar"la -Hz. Musa ve ona inananlar dışında- insanların hepsini büyüleyebilmişlerdir. Ancak, onların attıklarına karşılık Hz. Musa'nın ortaya koyduğu delil, onların bu büyüsünü, Kuran'daki ifadeyle "uydurduklarını yutmuş" yani etkisiz kılmıştır:

**Biz de Musa'ya: "Asanı fırlatıver" diye vahyettik. (O da fırlatıverince) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersyüz çevrildiler. (Araf Suresi, 117-119)**

Ayetlerde de bildirildiği gibi, daha önce insanları büyüleyerek etkileyen bu kişilerin yaptıklarının bir sahtekarlık olduğunun anlaşılması ile, söz konusu insanlar küçük düşmüşlerdir. Günümüzde de bir büyünün etkisiyle, bilimsellik kılıfı altında son derece saçma iddialara inanan ve bunları savunmaya hayatlarını adayanlar,

eğer bu iddialardan vazgeçmezlerse gerçekler tam anlamıyla açığa çıktığında ve "büyü bozulduğunda" küçük duruma düşeceklerdir. Nitekim, yaklaşık 60 yaşına kadar evrimi savunan ve ateist bir felsefeci olan, ancak daha sonra gerçekleri gören Malcolm Muggeridge evrim teorisinin yakın gelecekte düşeceği durumu şöyle açıklamaktadır:

*Ben kendim, evrim teorisinin, özellikle uygulandığı alanlarda, geleceğin tarih kitaplarındaki en büyük espri malzemelerinden biri olacağına ikna oldum.* Gelecek kuşak, bu kadar çürük ve belirsiz bir hipotezin inanılmaz bir saflıkla kabul edilmesini hayretle karşılayacaktır. (Malcolm Muggeridge, The End of Christendom, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s.43)

Bu gelecek, uzakta değildir aksine çok yakın bir gelecekte insanlar "tesadüfler"in ilah olamayacaklarını anlayacaklar ve evrim teorisi dünya tarihinin en büyük aldatmacası ve en şiddetli büyüsü olarak tanımlanacaktır. Bu şiddetli büyü, büyük bir hızla dünyanın dört bir yanında insanların üzerinden kalkmaya başlamıştır. Artık evrim aldatmacasının sırrını öğrenen birçok insan, bu aldatmacaya nasıl kandığını hayret ve şaşkınlıkla düşünmektedir.

**... Sen Yücesin, bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yok.**
**Gerçekten Sen, herşeyi bilen, hüküm ve hikmet sahibi olansın.**
**(Bakara Suresi, 32)**

**Hz. İsa, diğer tüm peygamberler gibi Allah'ın insanları doğru yola çağırmakla görevlendirdiği seçkin bir kuludur.**

**Ancak Hz. İsa'yı diğer peygamberlerden ayıran bazı özellikler vardır. Bunlardan en önemlisi, onun halen ölmemiş, Allah Katına yükseltilmiş ve yeryüzüne tekrar geri dönecek olmasıdır.**

**Hz. İsa çarmıha gerilip öldürülmemiş, başka bir sebeple de ölmemiştir. Kuran'da onu asamadıkları ve öldüremedikleri kesin bir şekilde belirtilir ve Allah'ın onu Kendi Katına yükselttiği haber verilir. Hiçbir ayette Hz. İsa'nın öldüğünden ya da öldürüldüğünden söz edilmez.**

**Bunların yanı sıra, Kuran'da Hz. İsa hakkında öyle bilgiler verilir ki, bunlar henüz gerçekleşmemiştir ve bu olayların gerçekleşmesi ancak Hz. İsa'nın yeryüzüne geri dönmesi ile mümkün olacaktır. Allah'ın Kuran'da haber verdiği olayların gerçekleşeceğinden hiçbir kuşku yoktur.**

**Bu kitapta, Hz. İsa'nın ölmediğinin, Allah Katına yükseldiğinin ve ahir zamanda yeryüzüne yeniden gönderileceğinin delilleri Kuran ayetleri ışığında incelenmiştir.**